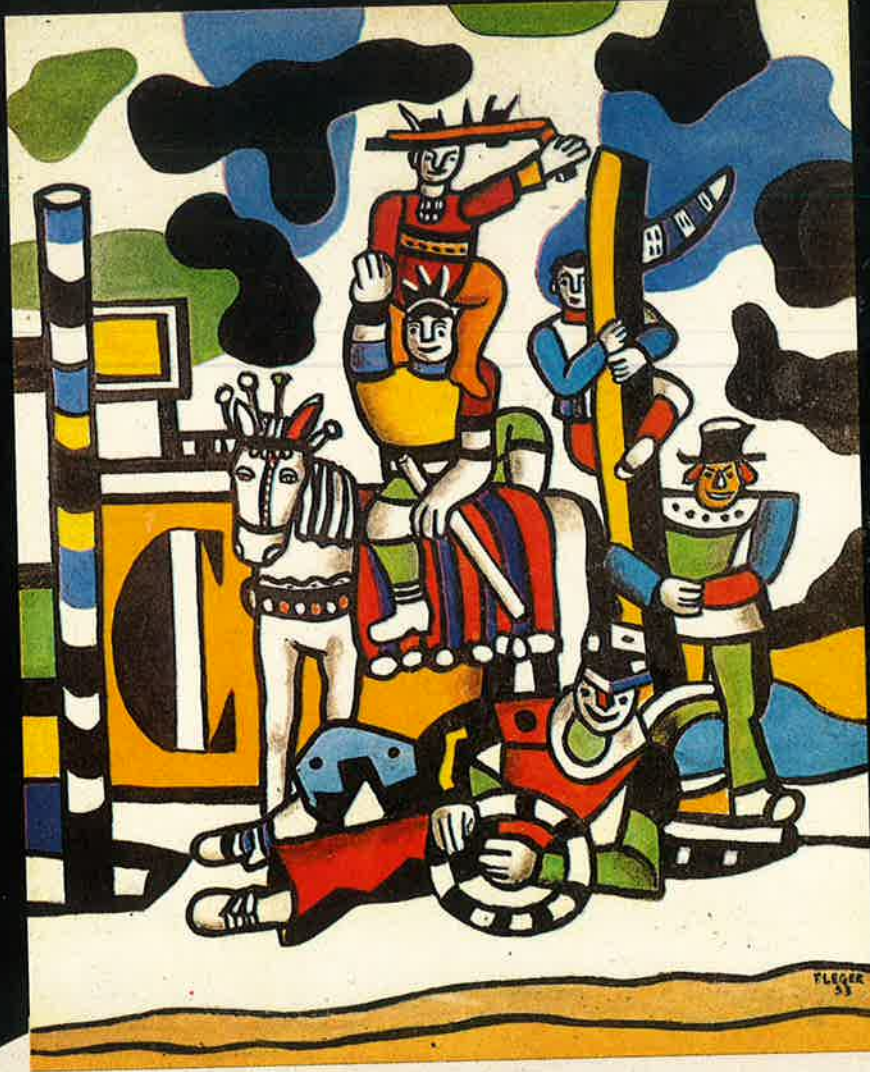

கூரியர்

மார்ச் 1988—தனிப்பிரதி ரூ. 2-00

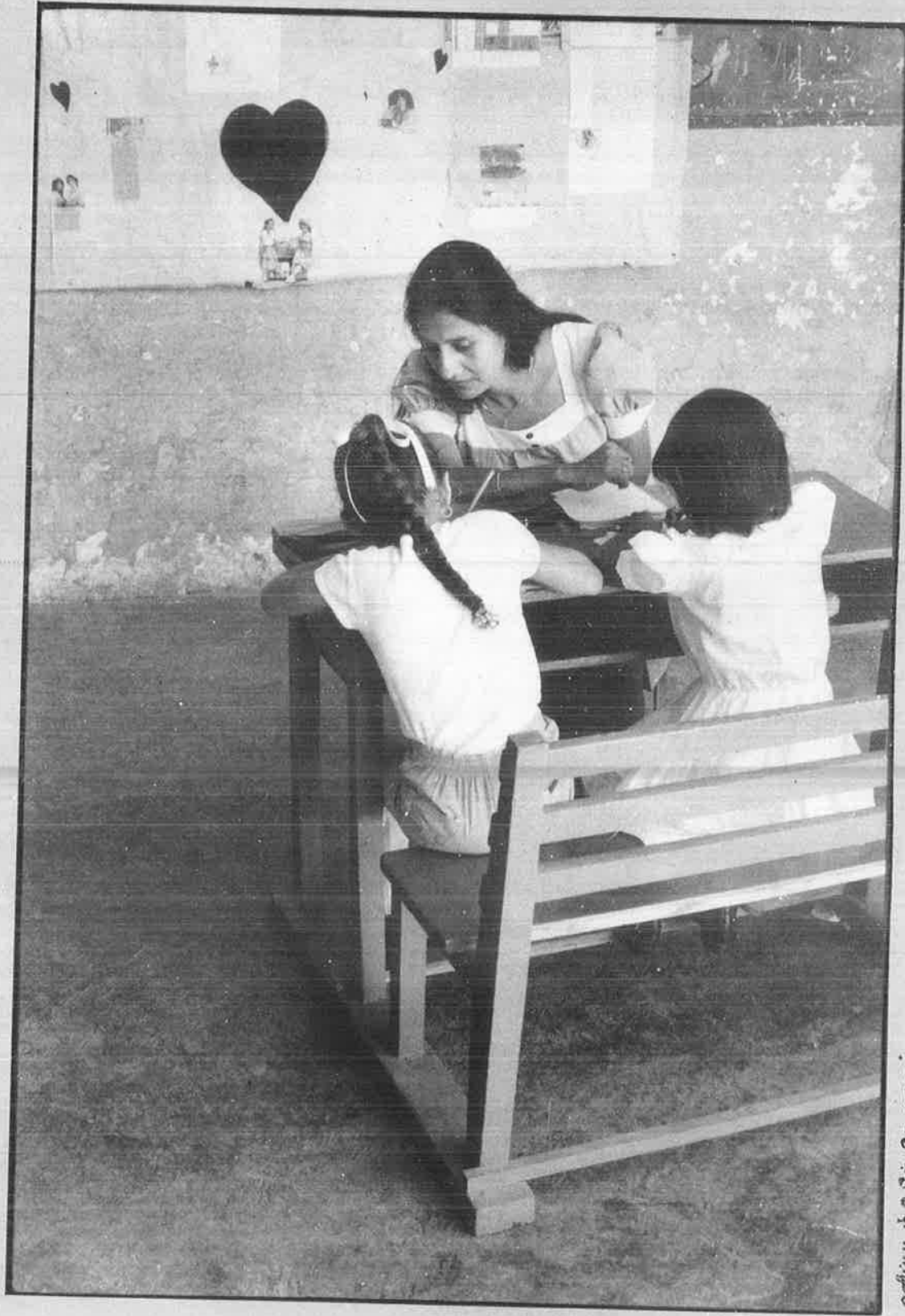

சர்க்கஸ்

ஒரு பன்னாட்டுக் கலை

நாடுகளும் பண்பாடுகளும்

1 மெக்ஸிக்கோ

ஒருங்கே
கற்றல்

1988இல் உலக பண்பாட்டு வளர்ச்சிப் பத்தாண்டு தொடங்குகிறது. ஐ.நா. பொதுப் பேரவை இதை அறிவிக்கையிட்டது. ஐ.நா. யுனெஸ்கோ ஆதரவில் இது தொடங்கப்பெற்றுள்ளது. 1997இல் முடிவுறும் இப்பத்தாண்டு யுனெஸ்கோவின் உலக பண்பாட்டுக் கொள்கை மாநாட்டில் (மெக்ஸிக்கோ நகர், 1982) பரிந்துரைக்கப் பெற்றது. "பண்பாடு என்பது ஒவ்வொரு தனிமனிதனின், ஒவ்வொரு சமுதாயத்தின் வாழ்க்கையில் அடிப்படை பகுதியாக அமைந்துள்ளது" எனும் கருத்தை அம்மாநாடு ஆதரித்தது. பொருளாதார வளர்ச்சியில் பண்பாட்டின் இயல்பை வலியுறுத்துவதும், பொதுவாக படைப்பாற்றலையும் பண்பாட்டு வாழ்க்கையையும் ஊக்குவிப்பதும் இப்பத்தாண்டின் இரு முக்கிய குறிக்கோள்களாகும். இதில் யுனெஸ்கோ முக்கிய பங்கு பெறும். 'யுனெஸ்கோ கூரியர்' இம்மாதம் இப்பத்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக "நாடுகளும் பண்பாடுகளும்" எனும் ஒரு புதிய தொடரைத் தொடங்குகிறது மேலே: மெக்ஸிக்கோவில் சியாப்பாஸ் மாநிலத்திலுள்ள ஒரு கிராமப் பள்ளியில் இரு இளம் மாணவியரும் ஆசிரியரும். இவ்வாண்டில் பிரகு உலகப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிப் பத்தாண்டு பற்றி ஒரு தனி இதழை வெளியிடுவோம்.

யுனெஸ்கோ கூரியர்

- தமிழ் உட்பட 34 உலக மொழிகளில் வெளிவந்து அறிவுப் புரட்சி செய்து வரும் ஒரே சர்வதேச மாத இதழ்!
- சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்துடன் அறிவியல், பொருளாதாரம், கல்வி கலை, பண்பாடு, தொழில் நுட்பம் போன்ற துறைகளைப் பற்றி உலக அறிஞர்கள், எழுதும் கருத்துக் களஞ்சியமான கட்டுரைகள்!
- எல்லா வயதினருக்கும் ஏற்ற, ஆவலைத் தூண்டும் அரிய செய்திகள், படங்கள், விளக்கங்கள், வண்ணப் படைப்புகள்!
- தமிழின் தனிப் பெரும் ஆற்றலைத் தரணிக்குணர்த்தி, 'தமிழ் ஓர் அறிவியல் மொழி' என்பதை செயல்பூர்வமாக நிலைநாட்டிவரும் தனிப் பெரும் தமிழ் ஏடு!
- சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்தில் உலகைக் காட்டும் பலகணியாக தமிழில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இவ்விதழ் இல்லந்தோறும் இடம்பெற வேண்டிய சிந்தனைக் கருவூலம் ஆகும்.

கூரியர்

இதழின் விலை ரூ. 2/-

தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 21/-

கல்வி நிலையங்களுக்கும் நூலகங்களுக்கும் ரூ. 19/-

தமிழகமெங்கும் ஏஜெண்டுகள் தேவை

விபரங்களுக்கு எழுதுக :

யுனெஸ்கோ கூரியர்
தென் மொழிகள் புத்தக நிறுவனம்
18, கிழக்கு ஸ்பர்டாங்க் சாலை,
சேத்துப்பட்டு. சென்னை-600 031

I-IV பக்கங்கள் தமிழ்ப் பதிப்பில் மட்டும் வருவன

உங்கள் உறவினர்களையும் அன்பு நண்பர்களையும் மகிழ்ச்சியிலாழ்த்த வேண்டுமா? இதோ ஓர் வழி!

அன்புள்ள சந்தாதாரர்களே!

சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்துடன் அறிவியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, பண்பாடு தொழில்நுட்பம் போன்ற துறைகளைப்பற்றி உலக அறிஞர்கள் எழுதும் கருத்துக் களஞ்சியமான கட்டுரைகளையும் கண்கவர் படங்களையும் விளக்கங்களையும் கொண்ட யுனெஸ்கோ கூரியர் இதழ்களை மாதந்தோறும் படித்து மகிழ்ந்து பயனடைந்து வருகிறீர்களல்லவா?

இம்மகிழ்ச்சியையும் பயனையும் உங்கள் உறவினர்களும் நண்பர்களும் பெறவேண்டாமா? இதோ அதற்கு மிக எளிதான ஒரு வழி.

உங்கள் நெருங்கிய உறவினர்களின் நண்பர்களின் முகவரியோடு ஆண்டுச் சந்தா ரூ 21/- வீதம் அனுப்பினால் போதும் உங்கள் அன்புப் பரிசாக ஓராண்டுக்கு கூரியர் இதழ்கள் அவர்கள் முகவரிக்குப் போய்ச் சேரும்.

நண்பர்களுக்கு மட்டுமா? நூலகங்கள், பள்ளிகள், சங்கங்கள் போன்ற பொது அமைப்புகளுக்கும் நீங்கள் நன்கொடைச் சந்தா செலுத்தலாம். அதுவும் சலுகைச் சந்தா ரூ 19/-ஐ மட்டும் முகவரியோடு அனுப்பினால் போதும், மாதாமாதம் ஓராண்டுக்கு இதழ்கள் போய்ச் சேரும்.

இதற்கு நீங்கள் செய்யவேண்டியதெல்லாம் கீழயுள்ள பகுதியை பூர்த்தி செய்து சந்தாவுடன் 'யுனெஸ்கோ கூரியர்' தென்மொழிகள் புத்தக நிறுவனம், 18 கிழக்கு ஸ்பர்டாங்க் சாலை, சேத்துப்பட்டு, சென்னை-600031 என்ற முகவரிக்கு அனுப்பினால் போதும், மற்றவைகளை நாங்கள் கவனித்துக் கொள்கிறோம்.

அன்பளிப்புச் சந்தாப் படிவம்

அன்பளிப்புச் சந்தா
அனுப்புவர் முகவரி

.....
.....
.....
.....

அன்பளிப்புச் சந்தாவுக்கு
உரியவர் முகவரி

1. ....

.....
.....
.....

2. ....

.....
.....
.....

3. ....

.....
.....
.....

ஆசிரியர் மடல்

'யுனெஸ்கோ கூரியர்' உலக முழுவதுமுள்ள தனது 34 மொழிப் பதிப்புகளின் வாசகர்களுக்கு 1988ஆம் ஆண்டில் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

'சர்க்கஸ்' எனும் சொல் இளைஞருக்கும் முதியோருக்கும் சிலிர்பையும் சிரிப்பையும், வண்ண உடையணிந்த கோமாளிகளின் களிப்பூட்டும் கேளிக்கைகளையும், வித்தைக்காரரின் கைத்திறத்தையும் எஃகு நரம்புடைய கழைக்கூத்தர்களின் விரைவு இயக்கத் திறமையையும் நினைப்பூட்டுகிறது இச்சொல் சில மொழிகளில் தரக் குறைவான பொருளைத் தெரிவிப்பதால், சர்க்கஸ் ஒரு சாதாரண காட்சியாகக் கருதப்படுகின்றது; அதன் உயர் கலை மரபும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை.

ஆயினும் சர்க்கஸ் உண்மையிலே ஒரு தனிக்கலை வரலாறும் தனித் தன்மையுமுள்ள பன்முகக் கலை. சர்க்கஸ் என்பது சில கலை வகைகளையும் பொழுதுபோக்குகளையும் போல் மாயத் தோற்றத்தில் லாமல் ஆபத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. அரங்கின் அருகிலமர்ந்து பார்ப்போருக்கு இது தெரியும். சர்க்கஸில் ஒளிவு மறைவு இல்லை; நம் கண் முன்னாலே எல்லாம் நடைபெறுகின்றது. இன்றைய சர்க்கஸ் இங்கிலாந்தில் 18ஆம் நூற்றாண்டில் குதிரையேற்றக் கலையின் ஒரு பிரிவாகத் தோன்றியது. பிறகு அதில் பிற கலைகளும், நாடக இசை வகைகளும் இணைந்தன. சர்க்கஸின் உயர் நயமும் கோமாளியின் உருவகத் தோற்றமும் ஒவியர், எழுத்தாளர் ஆகியோரின் கவனத்தை ஈர்த்தன. அதே நேரத்தில் சர்க்கஸ் ஒரு பன்னாட்டுக் கலையானது. பல நாட்டுக் கலைஞர்கள் தம் கலைகளைப் பரிமாறி, ஒரே பெருங் கூடாரத்தில் ஒருங்கே பணியாற்றினர்.

எல்லாவற்றிற்கு மேலாக, சர்க்கஸின் சகோதரத்துவப் பண்பே அதன் அனைத்துலக இயல்புக்கு காரணம். சிரிப்புக்காக அல்லாமல் அதன் அரங்கில் சண்டை இல்லை; ஆள் பலியாவதும் தற்செயலாகவே நடைபெறுகின்றது. அதன் மொழியான சிரிப்பும், அதைப் பார்க்கும் மக்களின் வியப்புணர்வும் நடுக்கமும் அனைத்துலகத் தன்மையுடையன.

ஆகவே "யுனெஸ்கோ கூரியர்"ரின் இவ்விதழ் மனிதனின் இவ்வுயர் கலையை விளக்குகிறது. இவ்விதழ் சர்க்கஸ் அரங்கின் எல்லாக் கலைகளையும் துறைகளையும் விளக்கவில்லை; சர்க்கஸின் இன்றைய பிரச்சினைகளையும் ஆயவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இன்றைய சர்க்கஸ் பிறந்த சூழ்நிலையையும், அதன் அழியா மதிப்பையும், அணையா இளமையையும் பற்றி விளக்குகின்றது.

தலைமை இதழாசிரியர்: எதுவார்து கினிசான்

ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி அறிவியல் பண்பாட்டு அமைப்பான யுனெஸ்கோ மாதந்தோறும் 34 மொழிகளில் வெளியிடும் இதழ்.

7. யுனெஸ்கோ தெ பொந்தனே, 75700 பாரிஸ்

தமிழ் ஆங்கிலம் ஃபிரெஞ்சு ஸ்பானிஷ் ரஷ்யன் ஜெர்மன் அராபிக் இத்தாலியன் வறிந்தி

வீர்ப்பு பெர்சியன் டச்சு போர்ச்சுகீஸ் துர்க்கீஸ் உருது கட்டலான் மலேசியன் கொரியன்

சுவாஹலி கிரோடே -செர்ப் ஸ்வாவென் ஜப்பானிஸ் மாசிடோனியன் செர்போ-கிராட்சினம்

பல்கேரியன் கிரீக் சிங்களம் ஃபின்னிஷ் ஸ்வீடிஷ் பாஸ்க் தாய் வியத்நாமியஸ் பாஸ்டோ

தமிழ்ப் பதிப்பு நிர்வாக ஆசிரியர் மணவை முஸ்தபா

ISSN 303 40 NO. 3

பெருங் கூடாரம்	4
இன்றைய சர்க்கஸ் ஒரு பன்னாட்டுக் கலை	
-அந்தனி வறிப்பிஸ்லி கோக்ஸ்	
'நூறு பொழுதுபோக்குகள்'	8
2,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய சீன வித்தை மரபு	
-ஹுவாங் மிங்குவா	
இயலாததைச் செய்யும் கலை	10
வீரம் செறிந்த பல்கலைக் கலைஞர் இடையறாது புதுப்பிக்கும் காட்சிகள்	
-லூசியன் ரெனே தோவன்	
சிறு கூடாரம்	14
-ஷோர்ஷ் என்றிக் ஆதாம்	
ஒரு கோமாளியின் தன்னோவியம்	16
-லெயோனிட் ஜி. எங்கிபரோவ்	
சிரிப்புத் தொழில்	23
-அனட்டோலி மார்ட்செவ்ஸ்கி யுடன் சந்திப்பு	
கலைஞர்களுக்குப் பள்ளி	24
-மோனிக்கா ஜே. ரெனவே	
அரங்கின் சுதந்திரம்	27
-ஆனி ஃபிராத்தலினி	
திரைப்படத்தில் சர்க்கஸ்	29
அமெரிக்க மரபியல்பு	30
சர்க்கஸ் காட்சிக் கலை	
-ஏ.எச். சாக்ஸ்ன்	
ரப்பர் மனிதன்	34
-ஆல் ஃபிரட் மிக்கேல்	
தலைகீழ் உலகம்	35
-மானுவல் மொரரைரா	
நாடுகளும் பண்பாடுகளும்	2
ஒருங்கே கற்றல் (மெக்ஸிக்கோ)	

அட்டை: ஐந்து கோமாளிகளடங்கிய சித்திரம், 1953 (162 130 செ.மீ). கீழொருக் ஒவியர் கீபெர்னாஸ் (லஷர் தீட்டியது; தனித்திரட்டு, ஜெனீவா

பின்அட்டை 1981இல் பாரிஸில் யுனெஸ்கோ தலைமையகத்தில் நடைபெற்ற பெய்ஜிங் சர்க்கஸ் காட்சி...ல் சீன வித்தையர் ஒளிப்படம் யுனெஸ்கோ மிஷேல் கினாது

பெருங் கூடாரம்

இன்றைய சர்க்கஸ், ஒரு பன்னாட்டுக் கலை

அந்தணி ஹிப்பிஸ்லி கோக்ஸ்

சர்க்கஸ் கலை குறித்து 16, 000-க்கும் அதிகமான நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. நவீன சர்க்கஸ் கலை 1768 இல் ஃபிளிப் ஆஸ்ட்லி என்பவரால் லண்டனில் வெஸ்ட் மின்ஸ்டர் பிரிட்ஜ் அருகிலுள்ள ஹால்ஃபென்னி ஹாட்ச் என்னுமிடத்தில் தோற்று விக்கப்பட்டது. ஆஸ்ட்லி, குதிரைப் படையில் குதிரைகளைப் பழக்கும் அதிகாரியாக இருந்தவர். ஒரு குதிரை சுற்றுவட்டமாக ஓடும்போது, அதன் முதுகில் நேராக நின்றால், மையம் விட்டோடும் விசை சமன்செய்து

நிற்பதற்கு உதவும் என்பதை முதலில் கண்டுபிடித்தவர் இவர்தான். 18ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் தோன்றிய தந்திரச் சவாரிக்காரர்களில் பெரும் பாலோர் சவாரி நிபுணர்களாக இருந்தவர்களேயாவர்.

ஆனால், முதலாவது சர்க்கஸ் அரங்கு லண்டனில் நிறுவப்பட்டது என்று ஆஸ்ட்லி கூறினார்? அது 1768 இல் தான் நிறுவப்பட்டதா? ஹாரி ஏஞ்சலோ என்பவர் 1830இல் வெளியிட்ட "நினைவுகள்" என்ற நூலில், "ஆஸ்ட்லி ஒரு

நாள் வில்ட்டன் மக்களை வியப்பில் ஆழ்த்தினார் ... அப்போது அவருடைய குதிரை அரங்கினுள் பாய்ந்தோடி வந்து சுற்றுவட்டமாக ஓடத் தொடங்கியது. அதன் மேல் ஆஸ்ட்லி தலைகீழாக நின்றிருந்தார்." என்று கூறியுள்ளார். இந்த நிகழ்ச்சி லண்டனிலிருந்து 130 கி.மீ. தொலைவில் நடந்தது. அவர் அப்போது ஒரு 'கார்ப்போரலாகவே' இருந்தார். அது 1761ஆம் ஆண்டாக இருக்கலாம்.

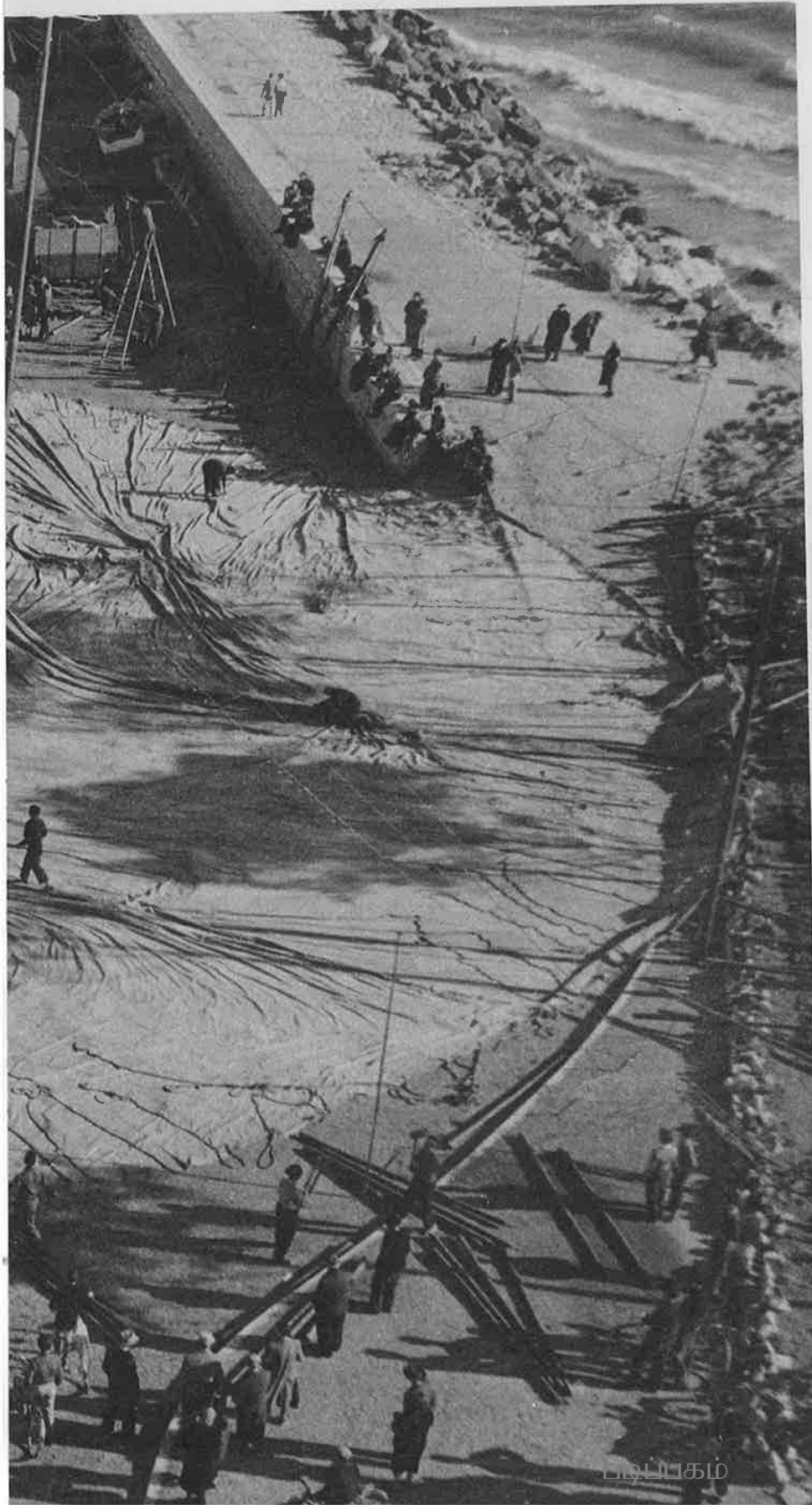
ஒரு தந்திர சவாரிவீரர் மட்டுமே ஒரு சர்க்கஸ் குழுவாகிவிட முடியாது. செப்பிடுவித்தைக்காரர்கள், பொய்க்கால் வீரர்கள், களரிவித்தைக் கலைஞர்கள், கயிற்று நடனக்காரர்கள் ஆகியோரும் சர்க்கஸில் முக்கிய இடம் பெறுகிறார்கள். இவர்கள் அனைவருமே தங்கள் வித்தைகளைக் காட்டுவதற்கு அரங்குதான் சிறந்த இடம் எனக் கருதுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் உண்டு. ஒரு நடிகர், இசைக்கலைஞர், நடனக்கலைஞர் போலன்றி, ஒரு சர்க்கஸ் கலைஞர் கருத்து விளக்கம் செய்வதில்லை. அவர் தனது உடல் சாகசங்களின் சில அச்சங்களை வெளிப்படுத்துகிறார். ஆனால், அவர் வெளிப்படுத்தும் சுறுசுறுப்பையும், சமநிலையையும், கைவண்ணத்தையும் பார்வையாளர்கள் நம்பவேண்டும். சர்க்கஸ் வளைய அரங்கில் சுற்றிலும் உள்ள பார்வையாளர்களின் கண்கள் அனைத்தும் அவர்மீது நிலைகொண்டிருக்கின்றன. அவர்களின் கண்களிலிருந்து எதுவும் தப்பிவிட முடியாது.

சாகசக் கலைஞர்கள், தந்திரச் சவாரி வீரர்கள், கோமானிக் கலைஞர்கள்

இந்த அற்புதக் கலை உலகெங்கும் போற்றப்பட்டபோதிலும், அதன் தாயகமான பிரிட்டனில் இதற்குப் போதிய செல்வாக்கு இல்லாமலிருப்பது வியப்பாக இருக்கிறது. சர்க்கஸ் வளைய அரங்கின் பக்கத்தில் ஒரு மேடையையும் இணைத்தால் இக்கலையின் கவர்ச்சி இருமடங்காகும் என ஆஸ்ட்லியும், அவரது போட்டியாளராகிய சார்லஸ் ஹியூக்கம் கருதினார்கள். ஆனால் மாயக்காட்சியுடன் இதனை இணைத்தால் இந்த அற்புதக் கலையின் இயல்புநிலை மாண்டுவிடும். ஒரு நடிகர் ஒரு குறிப்பிட்ட பாத்திரத்தை நடிக்கிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமானால், கயிற்று நடனக் கலைஞரின் ஆட்டம் பற்றியும் ஐயம் தோன்றும். "அந்தக் கயிறு கண்ணுக்குத் தோன்றுவதைவிட அதிகக் கனமானதாக இருக்குமா? நம் கண்ணுக்குத் தெரியாத சில கம்பிகள், அவர் சமன் செய்வதற்கு உதவி புரிகின்றனவா?" என்றெல்லாம் ஐயம் எழும்.

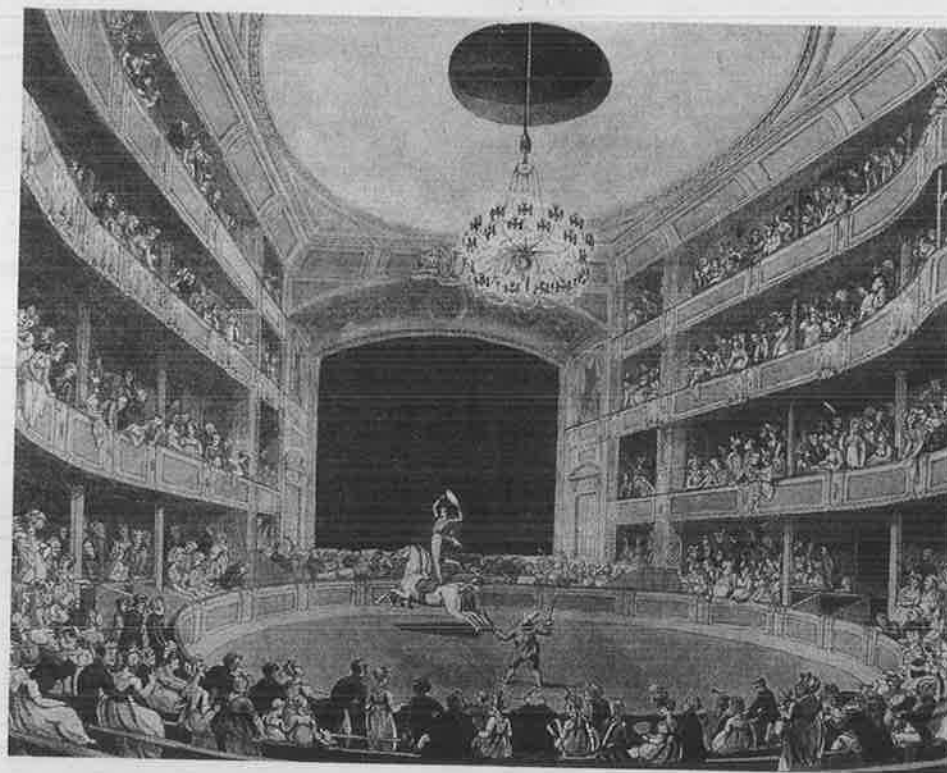
இந்தப் பொருந்தாததொடர்புறவு, ஒரு கலப்பு வடிவக் கேளிக்கையை—குதிரைச் சாகச நாடகத்தை—உண்டாக்குகிறது. ஆனால் இந்தக் கலை தலைநிலத்து ஐரோப்பாவில் உயிர் வாழவில்லை. பிரிட்டனிலிருந்த கூடாரச் சர்க்கஸ் உரிமையாளர்களும் இதை ஆதரிக்கவில்லை.

பெருங் கூடாரத்தை அமைத்தல். 'தி சர்க் கிராக்', காண் (ஃபிரான்ஸ்), 1954.

ஒளிப்படம் ஐதின், பாரிஸ்

கீழே: ஃபூட்டிட் (1864-1921) எனும் வெண்முகக் கோமாளியைக் காட்டும் சுவரொட்டி. இவர் பாரிஸில் நடைபெற்ற புதிய சர்க்கஸில் 'சாக்கவேட்' (ராஃபேல் பாடில்லா, 1868-1917) எனும் கியூபா நாட்டுக் கோமாளியுடன் சேர்ந்து இரு பாத்திரங்களாக நடித்தார். இவ்விருவரும் கோமாளியும் விகடத்தோழனாகவும் இணைந்து நடித்தனர். இவருடைய புதிய ஒப்பனைகள் பரவலாகப் பின்பற்றப்பட்டன.

ஓளிப்படம் 6 அந்தஸிடி ஹிப்பிஸிஸ் கோக்கல் திரட்டு

மேலே: லண்டனிலுள்ள "ஆஸ்ட்லீயின் வட்டரங்கம்"; அகஸ்ட் ப்பூசின், தாமஸ் ரோலண்ட்சன் ஆகியோரின் 19ஆம் நூற்றாண்டு அச்சுப்படத்திலுள்ளது. பிரிட்டிஷ் குதிரை வீரரும் வித்தையருமான ஃபிலிப் ஆஸ்ட்லீ (1742-1814) இவ்வரங்கைக் கட்டினார். இவர் முதன் முதலாக வட்டரங்கில் காட்சிகளை நடத்த நினைத்தவராவார்.

அரங்கு அரங்காட்சியகம், ஓண்டன்

தேவையின்றி ஏராளமான காட்சி சோடனைகளையும், ஆடையணிகளையும், துணைச்சாதனங்களையும் வண்டிகளில் ஏற்றிக்கொண்டு பயணத்தை ஏன் கடினமானதாகவும், செலவுடையதாகவும் ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்கள் கருதினார்கள்.

"வாட்டர்லா போர்" எனப்படும் மற்றபார்வித்தைகளுக்கும், வளைய அரங்கினுள் தந்திரச் சவாரிச் சாகசங்களுக்குமிடையில், ஓடும் குதிரைமீது செய்யும் சாகசங்களை ஆண்டு நூற்றாண்டுகளாகச் செய்துகாட்டினார். சர்க்கஸ் கலையில் உலகப்புகழ்பெற்ற முதலாவது கலைஞர் அவர்தான். குதிரையின் முதுகில் அவர்செய்து காட்டிய பற்பல வித்தைகளில், "இந்திய வேட்டைக்காரன்", "சீன மந்திரவாதி", "டைரோலியன் ஆட்டி டையன்", "ஜேக்கார்", "பீட்டர்ஸ் பர்கு தாதன்" போன்றவை மிகவும் புகழ்பெற்றவை. இவற்றில் "பீட்டர்ஸ்பர்கு தாதன்" என்ற வித்தை மட்டுமே இன்றைய சர்க்கஸ்களில் செய்துகாட்டப்படுகின்றன. இதில், பல நாட்கள் வழியாக ரஷியாவுக்குச் செய்தி கொண்டுசெல்லும் ஒரு குதிரைவீரன் குதிரைகளின் முதுகில் பல சாகசச் செயல்களைச் செய்துகாட்டுவான். மற்ற வித்தைகள் தோல்வியடைய இந்த வித்தை மட்டும் உயிர் பிழைத்திருப்பதற்குக் காரணம், இதற்கு நடிப்புத்திறனை விட சவாரித் திறனும் சாகசத்திற

னும் அதிகமாகத் தேவைப்படுவதே யாகும். 'குதிரையின் வெற்று முதுகில் சாகசம்' என்னும் வித்தையினையும் நூற்றாண்டுகளாகத் தாக்கக் கூறுவர். இந்த வித்தையில் பிரிட்டிஷ் கலைஞர்கள் தாம் தேர்ந்து விளங்கினார்கள். இவர்களில் பில்லி பெல், வில்லிஸ் லாய்டு, அடால்ஃப் வெல்ஸ், ஹியூபர்ட் குக், ஜான் ஃபிரடரிக் கிளார்க் ஆகியோர் உலகப் புகழ்பெற்றவர்கள். இவர்கள் அனைவரிலும் தலைசிறந்தவராக விளங்கியவர் கிளார்க். இவர் 1000 பவுனுக்கு அறைகூவல் விடுத்து அதிலும் தாமே வென்றார். இவர் ஒரு சர்க்கஸ் குடும்பத்தில் 1869இல் பிறந்தார். இந்தக் குடும்பத்தலைவரை முன்மாதிரியாகக் கொண்டதான் நாவலாசிரியர் சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் தமது "ஹார்ட் டைம்ஸ்" என்ற நாவலில் வரும் ஸ்லியரி என்ற பாத்திரத்தை உருவாக்கினார் என்பர்.

இந்தக் குடும்பத்தினரின் சர்க்கஸ் குழு சென்ற நூற்றாண்டின் மத்தியில் பெரும் புகழ் பெற்றிருந்தது. அது 32 வாரங்களில் 4,000 கி.மீ. பயணம் செய்து 200 நகரங்களில் காட்சிகள் நடத்தி, அனுமதிச் சீட்டு வாயிலாக 8500-9000 பவுன் ஈட்டியது. இன்று இந்தக் குழு மறக்கப்பட்டுவிட்டது. அது இன்று ஒரு சிறு குழுவாக மட்டுமே உயிர்வாழ்கிறது. இதில் பவல், ஃபூட்டிட், கிளார்க் ஆகிய மூவரும் பங்குதாரர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரின் பங்கு

மதிப்பு 500 பவுன் மட்டுமே. எனினும், இந்தச் சிறு குழுதான், உலகின் மிகச் சிறந்த சர்க்கஸ் கலைஞர்கள் மூவரைத் தாலாட்டி வளர்த்த தொட்டிலாகும். அந்த மூவரில் ஒருவர் ஜான் ஃபிரடரிக் கிளார்க். இவருடைய பெரியப்பா புதல்வன் எர்னஸ்ட் கிளார்க். வானூர்தியில் மூன்று முறை கரணமடித்து இன்னொருவர்கையைப் பிடித்துக்கொள்ளும் வித்தையை உலகிலேயே முதன் முதலாகச் செய்து காட்டியவர். மூன்றாவது கலைஞராகிய ஃபூட்டிட், உலகப் புகழ் பெற்ற கோமாளிக் கலைஞர் ஆனார்.

கோமாளிகள் எப்போதுமே சர்க்களின் ஓர் இணைபிரியாத அங்கமாக விளங்குகின்றனர். வியப்பு, திகைப்பு, அச்சம், பாராட்டு போன்ற உணர்ச்சிகளைப் பார்வையாளர்களிடையே உடல்சாகசங்கள் எழுப்ப வேண்டுமானால், பார்வையாளர்களிடையே மெய்ப்பாடுகளை உண்டாக்குவதற்கான ஒரு மன நிலையைத் தோற்றுவிக்கவேண்டும். அந்த மனநிலையைத் கோற்றுவிப்பது சிரிப்புத்தான். அந்தச் சிரிப்பினைத் தோற்றுவிப்பவர்கள் கோமாளிகள். குதிரைச் சவாரிச் சாகச வீரர்களைப் போலவே, பல பிரிட்டிஷ் கோமாளிக் கலைஞர்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டைவிடத் தலைநிலத்து ஜரோப்பாவில் பெரு வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களில் தலைசிறந்த இருவர் ஜான் பிரைஸ், ஃபூட்டிட் ஆவர்.

சர்க்களின் தொடக்க காலத்தில் குதிரைக் காட்சிகளே முக்கிய இடம் பெற்றன. சீமே: புகழ்மிகு பிரிட்டிஷ் குதிரையேற்ற வித்தைகள் ஆண்டருடுக்ரோ (1793-1842) 'ஜாக்டார்' ஆக ஒரு குதிரைக் காட்சியில் காணப்படுகிறார்.

ஒளிப்படம் ரிஜிக்ஸ் அருங்காட்சியகம் கரோரர் முல்வர் ஓட்டரிபோ நெக்லாந்து

"கோமாளி" (1868): ஃபிரெஞ்சு ஓவியர் அகஸ்த் ரெனுவார் தீட்டியது. இது ஆங்கிலேய சர்க்கஸ் கலைஞர் குடும்பத்தினரும், "இசைபாடும்" கோமாளிகளில் முதலானவருள் ஒரு வருமான ஜான் பிரைஸின் உருவப்படம். ஃபிரான்ஸில் லாயல் சர்க்களின் சிறந்த ஆட்டக்காரர்களான ஜான், வில்லியம் பிரைஸ் ஆகிய இருவரும் யாழ் வாசித்துக்கொண்டே வித்தைகள் காட்டினர்.

செயற் பாணியின் தனிமியல்பு

இதற்கிடையில், ஃபிரான்சிலும், ஜெர்மனியிலும் மற்றொருவகைக் குதிரைச் சவாரிச் சாகசம் உருப்பெற்றது. இது 'குதிரையேற்ற உலா' எனப் பெயர் பெற்றது. குதிரையின் பக்கவாட்டுச் சேணத்தில் ஒரு பெண் குதிரைச் சவாரி உடுப்புடன், உயரத் தொப்பியணிந்து, முகத்திரையிட்டு, தன் பொத்தான் துளையில் மலர்க் கொத்தினைச் செருகிக்கொண்டு சவாரி செய்வது தான் இந்த உத்தியாகும்.

சர்க்கஸ் கலைக்கு பிரிட்டனை விடத் தலைநிலத்து ஐரோப்பாவிலுள்ள உயர்குடியினர் அதிகமாக ஆதரவளித்தனர். குதிரைச் சவாரியை பிரிட்டனில் அரச குடும்பத்தினர் வெகுவாகப் போற்றியபோதிலும், உயர்குடிவர்க்கத்தினர் வெறுத்தனர். அவர்கள் நரிவேட்டையை விரும்பினர். அங்கு குதிரைச் சவாரியில் அண்மைக்காலமாகத்தான் ஆர்வம் தோன்றியிருக்கிறது. குதிரைச் சவாரிக் கலையில் பிரிட்டிசாரைவிட ஃபிரெஞ்சுக்காரர்களும், ஜெர்மானியர்களும் அதிகத்திறன் வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். சவாரிவீரர்கள் இல்லாமலே குதிரைகள் சுதந்திரமாகச் செய்யும் சாகசச் செயல்கள் இதில் ஒரு சிறப்பான அம்சம், எர்னஸ்ட் ரென்ஸ், எட்வர்டு உல்ஃப், ஆல்பர்ட்காரே, ஹீமான்ஸ் ஆகியோர் அருஞ்செயல்கள் புரிவதற்குப் பழக்கிய அழகிய குதிரைகளை வைத்

திருக்கிறார்கள்.

கயிற்றிலும், பறக்கும் வானூஞ்சலிலும் சாகசங்கள்

சுமார் 150 ஆண்டுக்காலமாக, சர்க்கஸ் காட்சிகளில் குதிரைகள் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்தன. ஆனால், சென்ற நூற்றாண்டின் மத்தியில், குதிரைச் சாகசம் செல்வாக்கிழந்து விடவில்லையெனினும், மற்றொரு வித்தை செல்வாக்குப் பெறலாயிற்று. பறக்கும் வானூஞ்சல் சாகசங்களை ஜூல்ஸ் லியோட்டார்ட் கண்டு பிடித்தார். நயசரா அருவியின் குறுக்கே கயிற்றினைக்கட்டி அதில் நடந்துகாட்டினார் சார்லஸ் பிளாண்டின். இந்த இரு வித்தைகளும் அதனைச்செய்யும் தனி கலைஞர்களுக்குப் பெரும்புகழ் தேடித்தந்தன. இதனைத்தொடர்ந்து கயிற்று நடனக்காரர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றார்கள். அடுத்து பால் சிங்குவலிபோன்ற செப்பிருவித்தைக் கலைஞர்கள் புகழ்பெற்றனர். பறக்கும் வானூஞ்சல் வித்தைகளில் கோடோனாகம், கயிற்று நடனத்தில் கான் கோலியானோவும், வால்ண்டாகம், செப்பிருவித்தையில் என்ரிக் கோராஸ்டல்லிபும் தலைசிறந்து விளங்கினர். இன்று இவர்களுடைய சாகசங்கள் விஞ்சப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் வகுத்தபைத்த அடிப்படைச் செயற்பாணியையாரும் விஞ்சவில்லை.

சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில், சர்க்கஸ் கலையில் காட்டு விலங்குகளின் சாகசங்கள் புதுமையாகப் புகுத்தப்பட்டன, சர்க்கஸ் காட்சிகளில் விலங்குகளைப் புகுத்தியதற்கு ஹாம்பர்கு விலங்கு விற்பனையாளர் கார்ல் ஹேகன் பெக் காரணமாக இருந்தார் என்பர். சென்ற நூற்றாண்டு முழுவதிலும் சர்க்கஸ் காட்சிகளில் விலங்குகள் முக்கிய இடம் பெற்றன.

ஆடையணிகள்

சர்க்கஸ் காட்சிகளில் அண்மைக்காலமாகக் கருவிகளும் சாதனங்களும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. இதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் ரஷியர்கள். ரோமன் வளையங்கள், திடைமட்டக் கம்பித் தண்டுகள் ஆகியவற்றில் ரஷிய உடற் சாகசக் கலைஞர்கள் அற்புதமான வித்தைகளைச் செய்து காட்டி (தொடர்ச்சி III பக்கம் பார்க்க)

அந்தனி ஹிப்பிஸலி கோக்ஸ் ஆங்கிலேயர்; "எஸ்ட் அட்தி சர்க்கஸ்" (இவானஸ்பி தர்வ, லண்டன், 1951, ஆர்க்கன புகஸ் ஹாமடன், அமெரிக்கா, 1980) உட்பட சர்க்களபற்றி பல கட்டுரைகளும் நூல்களும் எழுதியுள்ளார் இவர் திரட்டிய சாகசப் பற்றிய செய்திக்கோவை லண்டனில் அரங்க அருங்காட்சியகத்திலுள்ளது.

'நூறு பொழுதுபோக்குகள்'

2,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய சீன வித்தை மரபு

1 ஒளிப்படம்: 'யுனெஸ்கோ கூரியர்' சீனப் பதிப்பு, பெய்ஜிங்

சீனக் கழைக்கூத்துக்கலை 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஹான் மரபினர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே தோன்றியது. "நூறு கேளிக்கைகள்" என்று அப்போது அழைக்கப்பட்ட இந்தக் கலை, இசையுடனும் நாட்டியத்துடனும் இணைந்து அரச குலத்தினரின் முக்கிய பொழுதுபோக்காக விளங்கியது.

விஞ்ஞானியாகவும், இலக்கிய அறிஞராகவும் விளங்கிய ஜாங் ஹெங் (கி.பி. 78-139) என்பவர், "மேலைநாட்டுத் தலைநகர் துஜியுரை" என்னும் நூலில், கயிற்று நடனம், கையால் நிறறல், செப்பிடு வித்தை, கம்பம் ஏறுதல், பந்துகளில் சமன்செய்து நிறறல் போன்ற அக் காலத்திய கழைக்கூத்து வித்தைகள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஹான் ஆட்சிக் காலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கல் லோவியத்தில், ஒளிப்படம் 1 நாட்டுப் புற நடனத்துடன் கழைக்கூத்து வித்தைக் காட்சிகள் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

டாங் மரபினர் ஆட்சியின்போது (618-907), கழைக்கூத்துக்கலைஞர்கள், இசைக்கலைஞர்கள், நாட்டியக் கலைஞர்கள் ஆகியோருக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்கும், 12-க்கும் அதிகமான வித்தைகள் கொண்ட காட்சிகளை நடத்துவதற்கும் அரசவையில் "பயிற்சிக் கூடம்" ஒன்று நிறுவப் பெற்றிருந்தது. டாங் ஆட்சிக்காலத்திய பாய்-ஜீயி என்ற கவிஞர், "இரட்டை வாள் நடனம்", "ஏழு பந்து தாவல்", "கயிற்றில் நடத்தல்", "நெடுங்கம்ப வித்தைகள்" போன்ற சிலவற்றை விவரித்திருக்கிறார்.

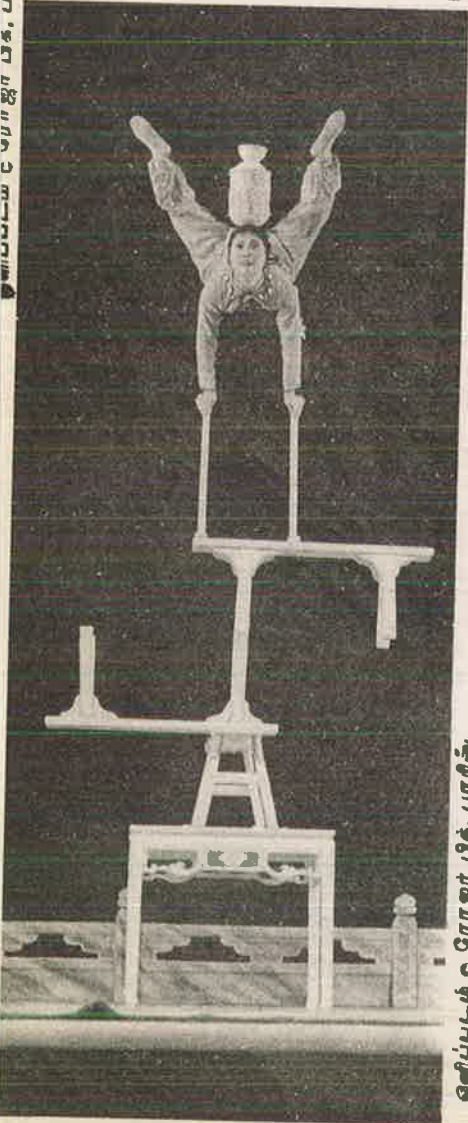
சங் மரபினர் ஆட்சியின்போது (960-1279), கழைக்கூத்துக்கலை அரசவையின் ஆதரவைப் படிப்படியாக இழந்தது. ஆனால், பொது மக்களின் கேளிக்கையாகச் செல்வாக்குப் பெற்றது. அந்த ஆட்சிக்காலத்திய எழுத்தாளர் மெங் யுவான் லாவோ என்பவர், "கீழ்த்திசைத்

தலைநகரின் நினைவுகள்" என்ற நூலில் நூற்றுக்கும் அதிகமான வித்தைகளை விவரித்திருக்கிறார்.

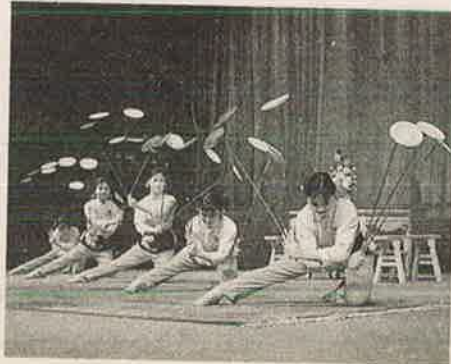
யுவான் (1206-1368) மிங் (1368-1644) மரபினர் ஆட்சிகளின்போது நாடகங்களிலும், நாட்டிய நாடகங்களிலும் கழைக்கூத்து வித்தைகள் புகுத்தப்பட்டன. "தாமரை நாடகத்தில்" கயிற்றில் நடத்தல், கயிற்று நடனம், கையால் நிறறல், ஏணியில் கரணமடித்தல், சாடியைச் சமன் செய்தல், கண்ணிப்பிடி வித்தைகள், வாள் செருகிய வளையங்களின் ஊடே குதித்தல் போன்ற வித்தைகள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

சீனாவில் 1949இல் மக்கள் குடியரசு அமைந்ததும், முதலாவது கழைக்கூத்துக் கலைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. இதனையொட்டி நாடெங்கிலும் உள்ளூர்க் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன.

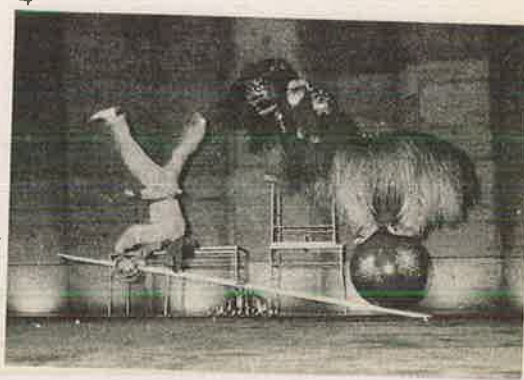
சீனக்கழைக்கூத்துக் கலைஞர்கள், அரிசிக் கிண்ணம் போன்ற வீட்டுப்பாத்திரங்களைக் கூட ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தினார்கள். கோபுரம்போல் அடுக்கப்பட்ட கிண்ணங்களைத் தரையில் வைத்துச் சமன்செய்வது அவர்கள் நெடுங்காலமாகச் செய்துகாட்டும் ஒரு வித்தை ஹானான் மாகாணத்தில் ஒரு ஹான் கல்லறையில் கிடைத்துள்ள ஓர் ஓட்டில், ஒரு கலைக்கூத்துக்கலைஞர் தலையில் கிண்ணங்களின் அடுக்கினைச் சமன்செய்து கொண்டு ஒரு கையால் நிற்பது போன்ற ஒரு சித்திரம் காணப்படுகிறது. 1950களில் எக்சியாஜுஹுவா என்ற புகழ்பெற்ற கழைக்கூத்துக் கலைஞர், கையால் தலைகீழாக நிற்குகொண்டு, பாதங்களுக்கிடையே அடுக்கிய கிண்ணங்களைச் சமன்செய்து காட்டும் ஒரு புதிய வித்தையைச் செய்துகாட்டினார். இதல், கழைக்கூத்துக்கலையும், கட்டமுகுப் பயிற்சியும் இணைந்துள்ளன. இதைத்தொடர்ந்து வேறுபல "அடுக்குக் கிண்ண" வித்தைகளும்

2 ஒளிப்படம்: ரோஜர் பிக், பாரிஸ்

படிப்பகம்

4 ஒளிப்படம்: யுனெஸ்கோ

ஹுவாங் மிங்குவா

கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. (ஒளிப்படம் 2). ஒருமூங்கில் கழியின் நுனியில் தட்டுகளைச் சுழற்றுதல் மற்றொரு நேர்த்தியான வித்தையாகும். இது டாங் மரபினர் ஆட்சிக்காலம் முதல் இன்றுவரையிலும் கையாளப்படுகிறது.

கயிற்றில் நடத்தல், (ஒளிப்படம் 3) கயிற்று நடனம் ஆகியவற்றுக்கும் நீண்டவரலாறு உண்டு ஷாண்டோங் மாகாணத்தில் ஒரு ஹான் கல்லறையில் காணப்படும் ஒரு பெரிய சுவரோவியத்தில், தரையில் கூர்முனை மேல் நோக்கியவாறு நான்கு கத்திகள் நடப்பட்டு அவற்றுக்கு நேர்மேலாகக் கட்டப்பட்ட கயிற்றில் மூன்று பெண்கள் குதிப்பது போலவும், நடனமாடுவது போலவும், கையில் நிற்பது போலவும் காட்சிகள் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று, கயிற்றில் நடப்பதுடன், கம்பியில் நடப்பதும் நடைபெறுகிறது. கம்பியில் நடப்பவர்கள் குட்டிக்காரணம் போடுகிறார்கள்: வேறுசிலர் செப்படி வித்தைகள் செய்கிறார்கள். 40° கோணத்தில் சாய்வாகக் கட்டிய 10 மீட்டர் நீளக் கம்பியில் மேலும் கீழும் நடக்கிறார்கள். இருதலைகளையுடைய பம்பரமொன்றையும் இரு குச்சிகள் இணைத்த கயிற்றையும் கொண்டு சீனக் குழந்தைகள் நெடுங்காலமாக விளையாடிவரும் இருதலைப் பம்பர விளையாட்டுக்கூட ஒரு சர்க்கஸ் வித்தையாக வெற்றிகரமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. சிங்க நடனம் என்பது, பண்டைக் காலத்தில் "முகமுடிக் கேளிக்கை" என வழங்கிய ஒரு கலையின் அழகிய வடிவமாகும் இதில் கலைஞர்கள் மரத்தில் செதுக்கிய சிங்க உருவங்கள் அமைந்த முகமுடிகளை அணிந்து கொண்டு, சிங்கம் போல் நடப்பார்கள்.

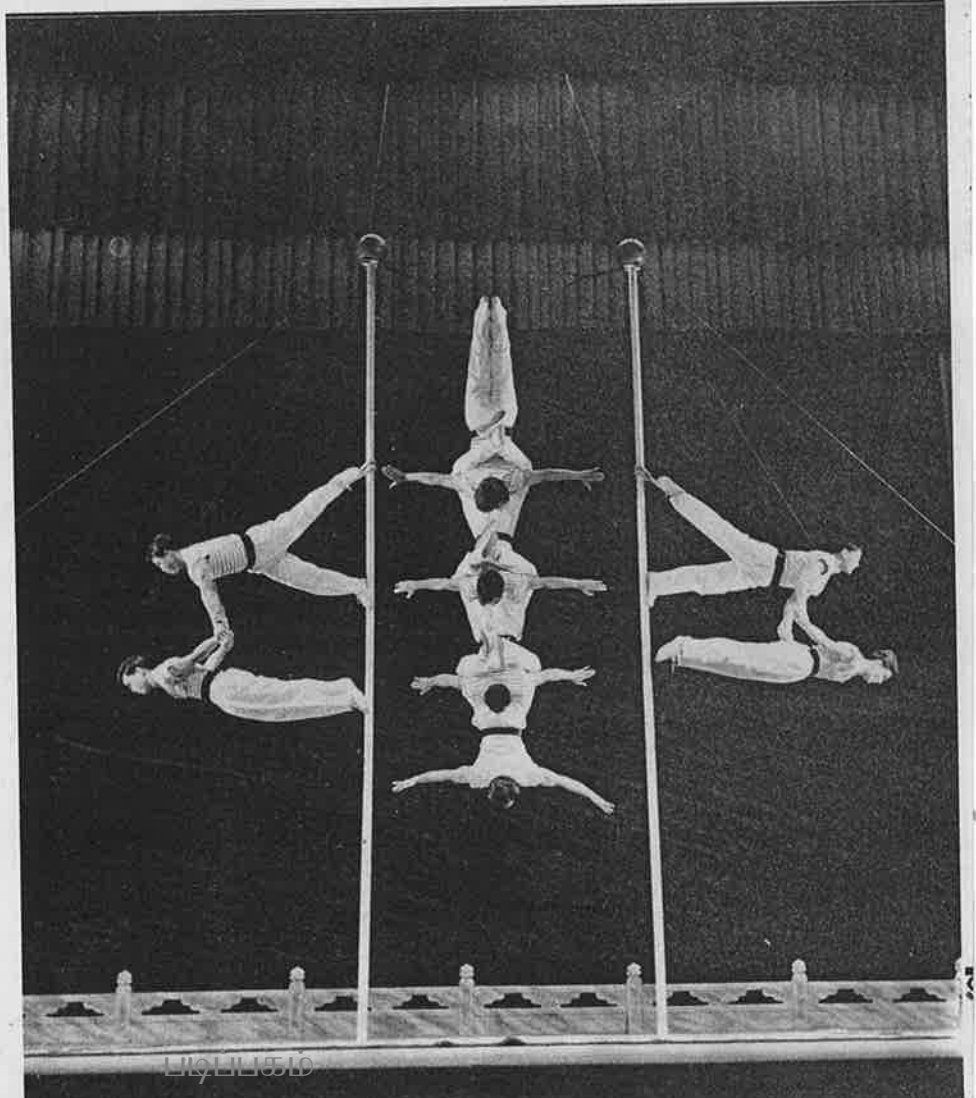
சீனாவில் சைக்கிள்கள் வெகு சாதாரணமாகப் பயன்படும் போக்குவரத்துச் சாதனம். சைக்கிளில் செய்து காட்டும் வித்தைகள் சீனமக்கள் எளிதில் புரிந்துகொண்டு வெகுவாகப் பாராட்டுகிறார்கள். சைக்கிள் வித்தைகள் இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்தான் தோன்றின. எனினும், மிக விரைவாக வளர்ச்சியுற்று, இன்று கூட்டாகவும் தனியாகவும் பலவிதமான சைக்கிள் வித்தைகள் செய்து காட்டப்படுகின்றன.

(தொடர்ச்சி III பக்கம் பார்க்க)

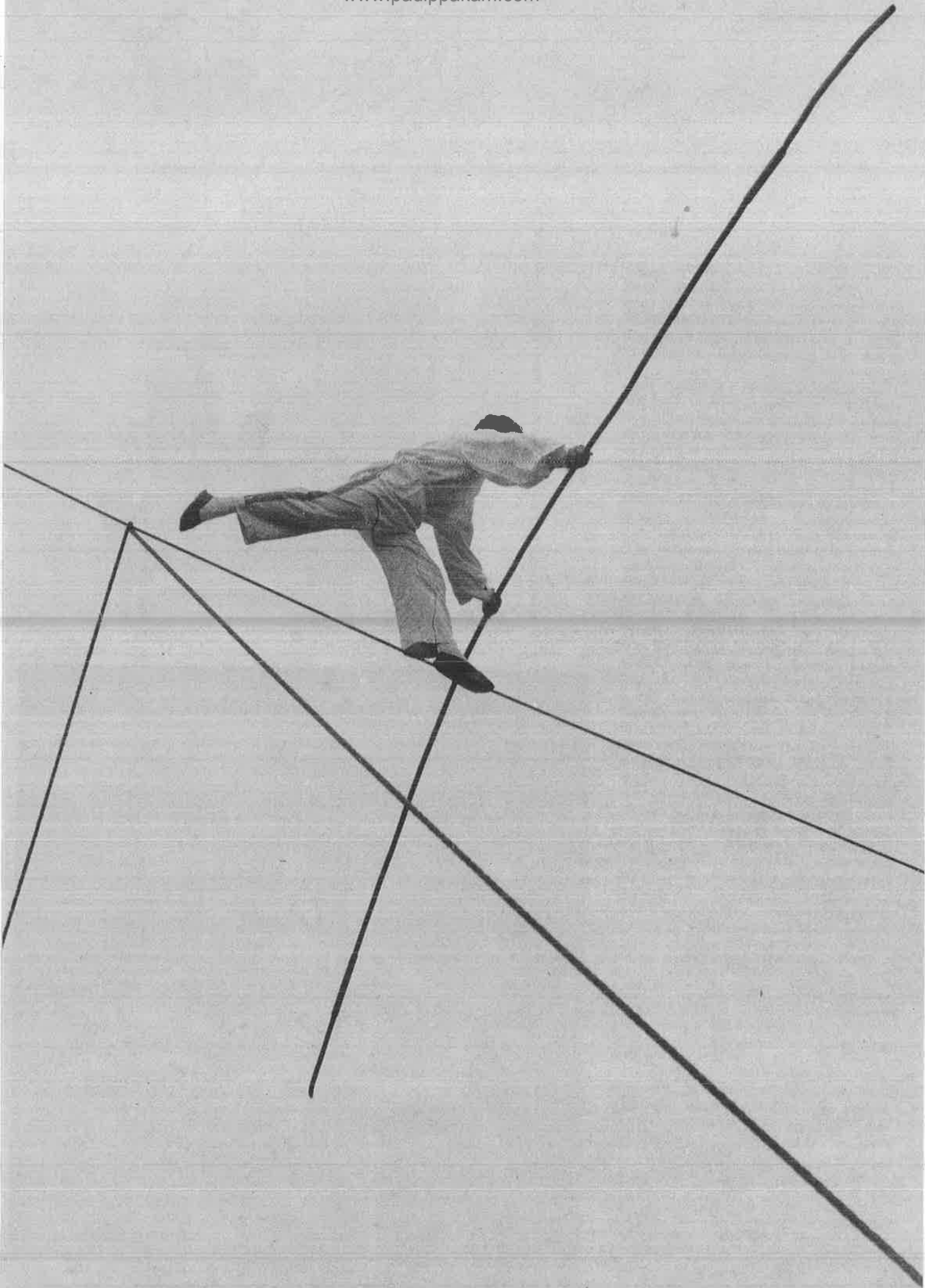
ஒளிப்படம் 6 'யுனெஸ்கோ கூரியர்' சேஸ்ப்பதிப்பு, பெய்ஜிங்

6

ஹுவாங் மிங்குவா சீனா: சீன வித்தை யா சங்க உறுப்பினர்: "மாடாஸை" ஆரோ பாட்டி க்ஸ்" இத்தனை துணைத் தலைமை இக்ழாரியா

இயலாததைச் செய்யும் கலை

லூசியன் ரெனே தோவன்

வீரம் செறிந்த பல்கலைக் கலைஞர்
இடையறாது புதுப்பிக்கும் காட்சிகள்

சர்க்கஸ் கலை உலகம் முழுவதும் ஒரே மாதிரியாக வளர்ந்துள்ளது. நாடோடிகளாக இக்கலைஞர்கள் இடம் விட்டு இடம் செல்வதும், இக்கலையில் ஒருவரை ஒருவர் முந்தி நிற்க விரும்பும் தீவிர முயற்சியுமே இதற்குக் காரணம் எனலாம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்திலிருந்து, ஒரு சர்க்கஸுக்கும் இன்னொரு சர்க்கஸுக்குமிடையே தொடர்ந்து பரிமாற்றம் இருந்து வந்திருக்கிறது. பாரிஸில் பெரும் பாராட்டுப்பெற்ற பிரான் கோனியன் சர்க்கஸ் நிகழ்ச்சி, அடுத்த பருவத்தில் லண்டனிலும், கோபன்ஹேகனிலும், செயின்ட் பீட்டர்ஸ் பர்கிலும் இடம் பெறுவதைக் காணலாம்.

ஜூல்ஸ் லியோடார்டு என்பவர் தான், டிரபீஸ் என்ற விண்ணாஞ்சல் தாலும் விளையாட்டை முதன் முதலில் பாரிஸில் ஒலிம்பிக் சர்க்கஸில் அறிமுகப்படுத்தியவர். அதற்கு முன்னர் அவரை எவரும் அறிந்திலர் எனினும் நியூயார்க்குக்குச் செல்ல முடிவு செய்வதற்கு முன்னர் அவர் ஐரோப்பா முழுவதும் பணிபுரிந்திருந்தார். கேலிப் பேச்சுகளைக் கண்டு அஞ்சாமால், டிரபீஸ்கலையில் தன்னை முழுமனதுடன் ஈடுபடுத்திக் கொண்ட அந்த இளைஞனுக்கு இது ஓர் ஒப்பற்ற பெருமையாகும்.

1830ஆம் ஆண்டில் செயல்படத் தொடங்கிய, மிருக சர்க்கஸ் வல்லுநர்களும், வீர விளையாட்டுக் கலைஞர்களும், சைக்கிள் விளையாட்டுக் காரர்கள், மக்களைக் கவர்ந்தபோதிலும் சர்க்கஸின் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளாக, குதிரை விளையாட்டும் கயிற்றில் நடப்பது போன்ற உடற்றிற நிகழ்ச்சிகளே இருந்து வருகின்றன.

கடந்த நூற்றாண்டில், சர்க்கஸ் "குதிரைகளின் கோயில்" என்று வரலாற்று ஆசிரியர்களால் வர்ணிக்கப்பட்டது. முக்கியமாக, குதிரைமேல் ஏறி சாகசம் புரியும் பெண்களும், இளவரசிகள் போல் குதிரையேறி விளையாடும் பெண்களும் கலந்து கொண்ட விழாவாகவே சர்க்கஸ் கருதப்பட்டது. குதிரை விளையாட்டு ரசிகர்களுக்கு அப்போது எதைப்

பாராட்ட வேண்டும் என்று தெரிந்திருந்தது. நம் அன்றாட வாழ்வில் இப்போது குதிரைகள் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. எனினும் குதிரை விளையாட்டுக்களின் கவர்ச்சி மறைந்துவிடவில்லை. மக்கள் அவற்றை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்து, கண்டுகளித்துப் பாராட்டுகிறார்கள். தூரிகையைப் பயன்படுத்தாமலேயே, ஓவியத்தை ரசிக்க முடியும். அது போலவே நாம் குதிரைக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதையும் ரசிக்கமுடியும். பயிற்சியாளர் பயன்படுத்தும் சவுக்குக்கு கேம்ரியெரி என்று பெயர். சர்க்கஸ் வட்டத்துள் நுழையும் முன்னர், பயிற்சியாளர் அதைத் தரையில் வீசியெறிந்து விடுகிறார். தனது

1859இல் பாரிஸில் நெப்போலியன் சர்க்கஸில் பறக்கும் ஊசல் தண்டைக் கண்டுபிடித்த ஜூல்ஸ் லெயோத்தார் (1838-1870) வருகையை அறிவிக்கும் சுவரொட்டி. முதலில் லெயோத்தார் கீழே மெத்தை விரித்திருந்தார்; இதற்குப் பதிலாக இன்று பாதுகாப்பு வலை உள்ளது.

'மாணவரி'டம் வேலை வாங்க சவுக்குத் தேவையில்லை என்பதே அவரது இச்செயலின் பொருளாகும்.

சர்க்கஸ் குதிரை விளையாட்டுக் கலையின் வரலாற்றைப் பார்த்தால், ஓரிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளே குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் பல ஏற்பட்டதைக் காணலாம். மேல்நிலைப் பள்ளி குதிரைச் சவாரி 1820 ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் பெரும் வளர்ச்சி பெற்றது. பிரிட்டனைச் சேர்ந்த குதிரைவீரர் பிலிப் ஆஸ்ட்லி தொடங்கிய வட்டரங்கில் குதிரையின் மீதேறி நடத்தப்படும் விளையாட்டுக்களும், இன்பியல் நாடகங்களும், பங்குபெறும் கலைஞர்களுக்கு, ஓய்வு தரும் இடைவேளையின்போதும், நடத்தப்பட்டன. தொடக்கத்தில் குதிரைகள் அவ்வளவு அதிகம் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கவில்லை. எனினும் வட்டரங்கில் வந்த பின்னர், அவை மிக அற்புதமான விளையாட்டுகளுக்கு முன்னோடியாக மாறியது உண்மை.

அறுபது குதிரைகள் ஒருங்கே இடம்பெறும் கருசெல் விளையாட்டு இப்போது அரிதாகிவிட்டது. பன்னிரண்டு அல்லது இருபத்து நான்கு, விடுதலை பெற்ற குதிரைகள் சிறு தவறாக இன்றி கடினமான பயிற்சிகளைச் செய்து காட்டுகின்றன. பல லாண்டுகளாக வழிவழி வந்த பழைய விளையாட்டுக்களுடன், பயிற்சியாளரின் துணையுடன் புதிய விளையாட்டுக்களும் இடம்பெறத் தொடங்கின. பயிற்சியாளர் சிறு உடல் அசைவுகள் அல்லது அடையாளம் மூலம் கட்டளையிடுவது. பார்வையாளருக்குத் தெரிவதில்லை. அண்மையில், வெள்ளைப் பனி மூட்டத்தினின்று வெளிவரும் விபிசானோ குதிரைகளும், ஸ்விங் பயிற்சியாளர் பிரெடி நியன் பயிற்சிகளும், அரங்கை வளைத்துக் கொள்ளும் குதிரைகளும், அலெக்சிங் க்ரஸ் சீனியர் கண்டுபிடித்த அரிய இறுதி நிகழ்ச்சியும், இலக்கிய நய முடையவை.

சர்க்கஸ் கலையில், குதிரை ஏற்றக் கலைஞர்கள் மரபில் காண இயலாத, கண்கவர் விளையாட்டுகள் உள்ளன. வழிவழி வந்த முறைகளைக் கையாளும் குதிரைப் பயிற்சியாளர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத பயிற்சி முறைகளை உயர்நிலைப் பள்ளியினர் மேற்கொள்கின்றனர். பிராங்காயி

ஒன்பட்டம் C ஆர். எல் தேவன், பாரிஸ்

உயர் கம்பியில் நடத்தல்: லாக்னி (ஃபிரான்ஸ்), 1950.

ஃபிரெஞ்சு குதிரை வீரரும் வித்தை யாளருமான இளைய அலெக்ஸிஸ் கிரஸும், அவர் சகோதரர் பாட்ரிக்கும் பாரிஸில் நடைபெற்ற பழைய மரபான கிரஸ் சர்க்களில் "இரட்டை குதிரை யேற்ற"த்தில் குதிரை மீதேறக் குதிக் கின்றனர். இதில் அரங்கில் இடச்சுழி யாக ஓடும் குதிரையின் வெறும் முது கின்மேல் இவர்கள் வித்தைகளும் சமநிலைச் சாதனைகளும் புரிவார் கள்.

பாகர், அவருடைய மாணவர் ஆகி யோர், இன்றும் புகழ்பெற்று விளங் கும் பல குதிரை விளையாட்டுகளைக் குறைந்த பரப்புள்ள சர்க்கஸ் அரங் கில் அறிமுகப்படுத்தினர். சர்க்களில் புழங்கும் குதிரை விளையாட்டுகள் சாதாரணமான குதிரை விளையாட் டுகளிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட் டவை. அவை 'கண்களைக் கவரு பவை' ஆனால் வசதிகள் குறைந்த நிலையில் செயல்பட வேண்டும்.

இன்று, நேர்த்தியான மிக உயர்ந்த ஆண் பெண் கலைஞர்கள், சிறப்பாக பயிற்சி பெற்ற அழகிய குதிரைகளின் மீதேறி விளையாட்டுகளில் ஈடுபடு கிறார்கள். ஆனால், பலர் இக்கலையி ல் போதிய திறமையின்றி, கேலிக் கூத்தாகவும் ஆக்கிவிடுகிறார்கள்.

குதிரையின் முதுகின்மீது ஏறி, எழும்பிக் குதித்து விழும் செயல் முத லில் இராணுவத்தில், இடம்பெற்று வந்தது. ஆனால் பின்னர் சர்க்கஸ் விளையாட்டுகளில், இடம்பெற்ற விளையாட்டு முறைமுற்றிலும் மாறு பட்டதாக இருந்தது. உடலை வளைத்துச் செய்யும் விளையாட்டு களுடன் இணைந்து, 19ஆம் நூற் றாண்டின் இடைக்காலத்தில், அமெ ரிக்காவிலிருந்து ஐரோப்பா வரை பரவியது. "எப்சம் ஜாக்கி" என்ற புகழ்பெற்ற விளையாட்டில், குதிரை யின் முதுகில் சேணமின்றி, ரிச்சர்ட் என்பவரால் செய்து காட்டப்பட்ட து. குதிரையின் மீதிருந்து குதித்து, மீண்டும் மேலே குதித்து ஏறுவது,

உட்கார்ந்த நிலையில் அல்லது நின்று கொண்டு ஏறுவது போன்றவை இதில் இடம் பெற்றன. குதிரையின் மீது சவாரி செய்தபடி, நிகழ்த்தப் பட்ட வீர விளையாட்டு முக்கிய இடம் பெற்றுத் திகழ்ந்தது.

இரண்டு அல்லது மூன்றுபேர் செய்து காட்டியபோது - மாறுபட்ட விளையாட்டுகள் உருவாயின. ஐந்து, ஆறு குதிரைகள் - சமமாக நடந்து சென்றபோது. அவற்றின் ஆறு முதல் எட்டு பேர் வரை. வியக்கத்தக்க வகையில் பிரமிடுகளைத் தாங்கள் உடல்களைக் கொண்டு அமைத்துக் காட்டினார். குதிரையிலிருந்து பின்பக்கமாகக் குட்டிக்கரணம் போடும் வித்தை எப்பொழுது முதலில் செய்யப்பட்டது என்பது நமக்குத் தெரியாது என்றும், பாரிஸில் மெட்ரானோ சர்க்களில் சேனத்துக் குதிரை வீரர் சோடாசென் கூட்டு இதை 1930 இல் செய்து காட்டியபோது - அது ஒரு புதுமையாகக் கருதப்பட்டது. அப்பொழுதே இவ் விளையாட்டு அறிமுகமாகி முப்பது ஆண்டுகள் ஆகியிருந்தன.

முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது குறைந்த எண்ணிக்கையில் குதிரை வித்தைக் கலைஞர்கள் உள்ளனர். புதிய விளையாட்டுகள் உருவாகும் என்றும் கூறமுடியவில்லை பழைய விளையாட்டுகளை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன.

சர்க்கஸ் பயிற்சியாளர் கில்பெர்ட் ஹூக் கூறியது போல - சர்க்கஸ் கலைக்கு திடசிந்தனை, பொறுமை, வீரம் இவை மிகவும் தேவையாகும். உடல்திறம் காட்டும் கழைக் கூத்தாடி, நீண்டகாலம் கடுமையான பயிற்சி பெறவேண்டும். தரையின் மீது குட்டிக்கரணம் போடுதல் - சமநிலை நிகழ்ச்சிகள் இவற்றில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும். நின்ற வண்ணம் குட்டிக் கரணம் போடுவதிலும் இரண்டு நிமிடம் இடைவிடாது தலைகீழாய் நிற்பதற்கும்-பல ஆண்டு காலம் பயிற்சிபெறவேண்டும். இவற்றில் தேர்ச்சி பெற்ற பின்னர் அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்ய முடியும். பலவிதமான வித்தைகளைச் செய்து காட்ட முடியும். இதன் காரணமாகவே கழைக் கூத்தாடி விளையாட்டுகள் மீண்டும் மீண்டும் புழக்கத்தில் உள்ளன.

"கழைக் கூத்தாடிக் கலையில் - முடிவான எல்லை இல்லை" என்று சார் போன் பல்கலைக் கழகத்தின் தத்துவம் பேராசிரியரும் கழைக்கூத்தாட்டத்தின் வரலாற்றாளருமான ஜியார்ஜ் ஸ்ட்ரெவி 1903இல் கூறியுள்ளார். சென்ற நூற்றாண்டின் கலைஞர்களுக்கு அவர் சூட்டிய புகழாரம் இன்றும் பொருந்தும். பழைய காலத்தின் கழைக் கூத்தாடிகளைப் போல பல வித்தைகளைத் தற்காலக் கலைஞர்கள் செய்யமுடிவதில்லை. எனவே அவர்கள் மற்ற கலைகளையும் கற்று இணைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

இக்காலத்தில், அவர்கள் நிலத்தின் மீது மட்டுமின்றி, கட்டப்பட்ட கயிற்றின் மீது தலைகீழாக நின்றபடியும், குதிரைமீது சவாரி செய்தபடியும் வித்தை காட்டுகிறார்கள். குதித்துத் தாவுகிற கலைஞர்கள், கம்பிச் சுருளிலிருந்து எழும்பித் தாவுகிறார்கள். கண்கட்டு வித்தையாளர்கள்.

குனிப்பபடம் போல் தே கோதோன், பாரிஸ்

ஒளிப்படம் ரோலன்ட் ஸ்டீவன்ஸ் உட்கொண்ட

திசைப்பூட்டும் செயலின் நெருக்கடியான நேரம். கோளத்தில் நிற்கும் ஒற்றைச் சக்மர வண்டியில் அமர்ந்துள்ள இளநங்கையான சீன வித்தை யர் ஃபூக்ஸியூ செய்யும் இவ்வித்தைக் காக 1987இல் நடைபெற்ற 12ஆம் மாண்ட் கார்லோ சர்க்கஸ் விழாவில் மொனாக்கோ நகர்ப் பரிசு கிடைத்தது.

சிலசமயம் போலியான கலைஞர்களினால் அவர்கள் தோற்கடிக்கப்படவும் கூடும். பலருடைய பாராட்டுதலைப் பெறும் சில சாதனைகள் ஐயத்திற்குரியவையாக உள்ளன, தனது இடுப்பிலே - பாதுகாப்பான வளையத்தை இணைத்துக் கொண்டாலொழிய இச்சாதனைகளைச் செய்யமுடியாது. சில கழைக்கூத்தாட்டு விளையாட்டுகளில், வெளியே தெரிவதால் பார்ப்போருக்கு சுவை குன்றிவிடுகிறது. ஏமாற்று வித்தைக்காரர்களால் ஏமாற்ற முடியாத பார்வையாளர்களில் சிலருக்கு - உண்மையான கலையின் மதிப்பு தெரியும் என்பதால் சில விளையாட்டு சாதனைகள் இன்னமும் சுவையுடையனவாகவே உள்ளன. சர்க்கஸ் கலையின் அடிப்படை அச்சமின்மைதான். எனினும் ஒரு மனிதன் சர்க்கஸ் வளையத்தில் உயிரிழப்பதையோ, சிதைந்து போவதையோ யாரும் விரும்புவதில்லை இவ்விளையாட்டுகளின் பெருமையைக் குறைக்காத அளவு, பாதுகாப்பு

முறைகளை மேற்கொள்வது ஏற்புடையதாயும். ஏமாற்றும் விளையாட்டுகளைத் தவிர்க்க முடியாது என்றால் அவற்றின் எண்ணிக்கையை யாவது குறைப்பது அவசியமாகும். "நான் வேகமுடையவனாக இல்லாதிருக்கலாம் - ஆனால் நான் ஏமாற்ற மாட்டேன்" என்ற கொள்கையை உடைய கலைஞர்களின் பெருமை அப்பொழுதுதான் குறையாதிருக்கும். இந்நிகழ்ச்சிகளின் சிக்கலான தன்மை வளர்ந்து வருகிறது. புதிய கருவிகளும் செயல்முறைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தூய்மையான கழைக்கூத்தாடிக் கலைக்கு உடல் வலிவும், கூர்மையான பார்வையுமே தேவை என்ற நிலையில், இவற்றில் ஈடுபடும் கலைஞர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து வருகிறது.

சர்க்கஸ் என்பது முதன்மையான காட்சிக் கலையாகும். ஒருவரை ஒருவர் இணைந்து மற்றொருவரைத் தூக்கி மேலே எறியும்போது, அவர் நான்காவது நிலையை அடைவதில்லை. அதாவது முன்றாவது மனிதனின் தோள்களின் மீது அமர்வதில்லை. ஆனால், அதே கலைஞனை, இயந்திரத்தால் இயக்கப்படும் அடித்தளம், தூக்கி விடும்போது அவன் ஒரு குட்டிக் கரணம் போட்டு, ஐந்து அல்லது ஆறாவது கட்டத்திற்குக் கூடச் செல்லமுடிகிறது இரண்டாவது முறை பார்வையாளர்களை 'அதிகம் கவர்கிறது' என்ற உண்மை வருந்தத்தக்கது. எனினும் எதிர்பார்க்க முடியாததல்ல.

இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், செய்ய முடியாததெனக் கருதப்பட்ட விளையாட்டு வித்தைகள் இப்போது நிகழ்த்தப்படுகின்றன. தலையோடு தலைவைத்து சமநிலை செய்யும் விளையாட்டுகள் இவற்றில் அடங்கும். ஸ்டீவன்ஸின் கருத்துப்படி - வெற்றி கொள்ள முடியாத சர்க்கஸ் வீரர்களின் சாதனைகள் என்றி கோ ராஸ்டெல்லி முறியடித்துவிட்டார். கயிற்றின்மீது முன்புறமாக குட்டிக் கரணம் போடுதல்-1930இல் கான் கல்லீனோவினால் மட்டுமே செய்ய முடிந்தது. இப்போது அதே வித்தை பலரும் செய்கிறார்கள். லீயிமுமனாஸ் இதை விரிவுபடுத்தப்பட்ட அரங்கில், முழங்கால்களை மார்போடு கைகளால் கட்டியபடியே செய்து காட்டுகிறார்.

சவாரி செய்வோர், மிருகங்களைப் பழக்குவோர், கழைக்கூத்தாடிகள் - இவர்களெல்லாம் என்றும் இளைஞர்களாக சர்க்கஸில் காணப்படுகிறார்கள். ஹெமிங்வே கூறியுள்ளபடி, சர்க்கஸ் ஒன்றுதான் பார்வையாளர்களிடையே, இனிய கனவுலகில் இருப்பது போன்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

சர்க்கலை நாம் விரும்புவதற்கு, இதைவிடச் சிறந்த காரணம் இருக்க முடியாது.

தமிழில்: எஸ். சம்பத்குமார்

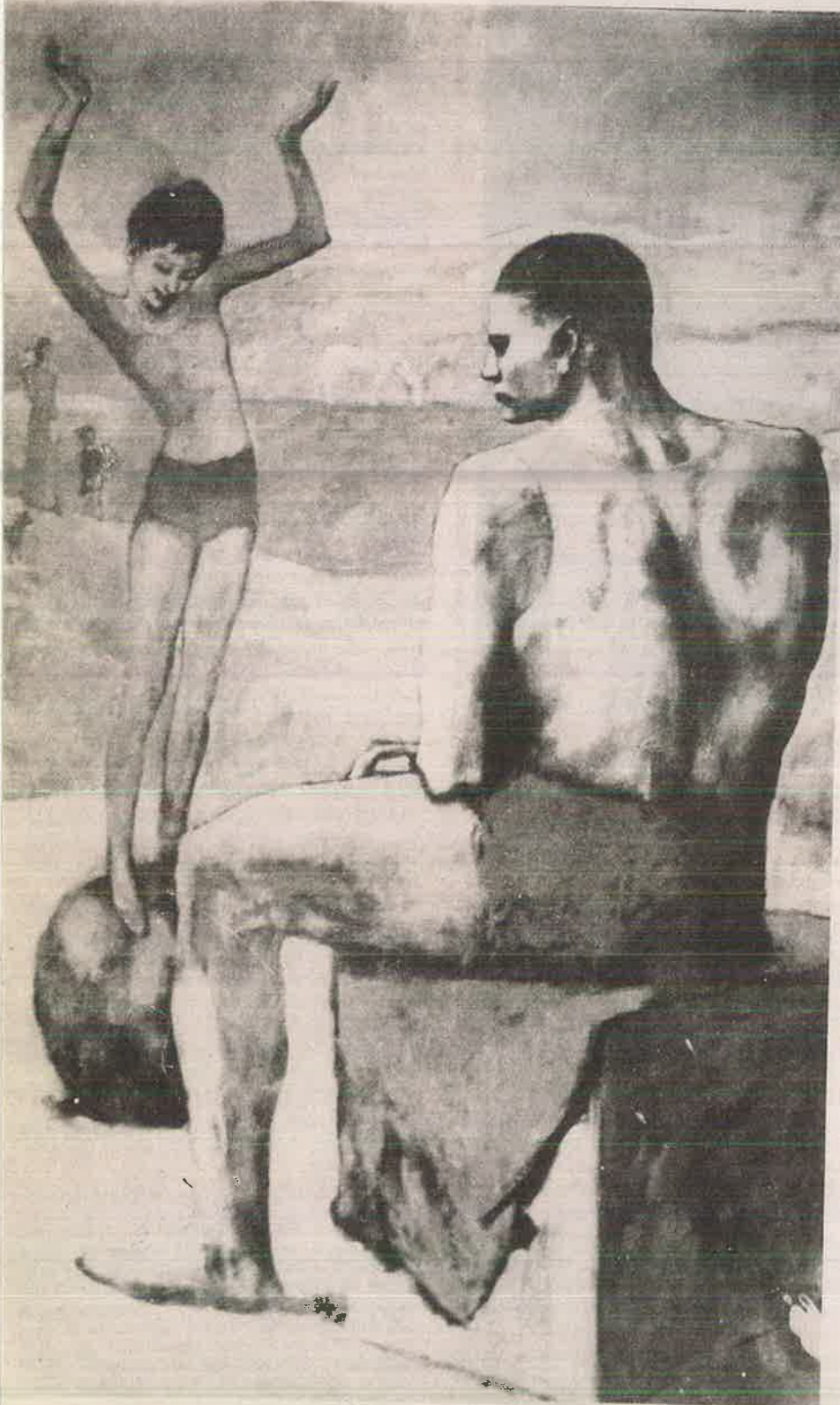
லூசியன் - ரேனே தோவான்: ஃபிரெஞ்சு இதழாளர்; எழுத்தாளர்; ஹென்றி தேத்தார்டின் லா மெர்வெய்லெஸ் ஹிஸ்துவார் தயூ சிக்ஸ் இன் புதிய பதிப்பிற்கு கட்டுரை எழுதுகிறார்; 1959இலிருந்து பாரிஸ் சர்க்கஸ் கழகக் காலாண்டு இதழான 'லே சிக் தான் லூனிபெர்' இதழின் ஆசிரியர்; இக்கழகத்தின் தலைவர் இவ்வித்தைத் தயாரிக்க உதவி தோவனுக்கு இதழாசிரியர்கள் நன்றி கூறுகின்றனர்.

தங்கள் கூட்டாளிகளின் கரங்களினின்று பொருள்களை விரைந்து மாற்றி வியத்தகு சாதனைகள் நிகழ்த்துகிறார்கள்.

அண்மைக் காலத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட புதிய சாதனைகளுக்கு ஒரு பெரிய பட்டியல் உள்ளது. செய்ய முடியாத வித்தைகளைக் காட்டுவதில் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். பல ஆண்டுகள் முயன்ற பின்னர் அவர்கள் இச்சாதனையில் வெற்றி பெறமுடியும். எனினும் அவர்கள் வெற்றி பெற முடியும் என்பது உறுதி

சிறு கூடாரம்

ஷோர்ஷ் என்றிக் ஆதாம்

லத்தீன் அமெரிக்க பெரிய சர்க்கஸ் விளையாட்டுகளுக்குப் புகழ்பெற்றது. ஆனால் பெரும் கூடாரக் காட்சிகளுக்குப் பதிலாக, கிளர்ச்சியூட்டும் சிறுதர சர்க்கஸை ஈக்வடார் நாட்டுக் கதாசிரியரும் கவிஞருமான ஷோர்ஷ் என்றிக் ஆதாமை இக்கட்டுரை எழுதத் தூண்டியது.

“அவன் ஒரு பரிதாபத்திற்குரிய நீக்ரோ. அவன் ஒரு சர்க்கஸில் பணியாற்றி வந்தான். எல்லா சர்க்கஸ் குழுக்களுமே ஏழ்மையானவைதாம். ஆனால், இந்த சர்க்கஸ் குழு ஏழ்மையிலும் ஏழ்மையாக இருந்தது. அவன் ஒரு மாயவித்தைக் காட்சியை உருவாக்கியிருந்தான். அதில், அவன் ஒரு மண்டையோட்டை மேசைமீது வைப்பான். அதன் ஒரு தாடை எலும்புக்கு அடியில் ஒரு கிரை இதழை வைத்திருப்பான். அதற்குப் பின்புறம், பார்வையாளர்கள் கண்ணுக்குப் படாதவகையில், ஒரு முயல் கிரையைத் தின்றுகொண்டிருக்கும். பார்வையாளர்கள் பார்க்கும்போது மண்டையோடு கிரையைத்தின்பது போல் தோன்றும். அந்த முயல் இறந்துபோனபோது, அவனுக்கும் வேலை போய்விட்டது. அவன் வேறொரு முயலை விலைக்குவாங்குவது பற்றிச் சிந்திக்காமல் விட்டு விட்டானா அல்லது வேறொரு முயலை அவனால் வாங்க முடியவில்லையா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.”

இவ்வாறு புகழ்பெற்ற அர்ஜென்டீனியக் கவிஞர் ரால் கான்சாலஸ் டீனோன் என்பவர். “ஜீவான் சிட்டோ காமினாடோர் பற்றிய கவிதைகள்” என்னும் நூலின் தலைப்பிலேயே வரும் பெயர் கொண்ட பாத்திரத்தின் இயல்பு குறித்து வருணித்துள்ளார்.

உலகெங்கிலும் சர்க்கஸைக் குறிக்கும் சின்னமாக விளங்குவது கூடாரம். இலத்தீன் அமெரிக்கர்களுக்கு இந்தக் கூடாரம் ஏழ்மையின் சின்னம். இந்தக் கூடாரத்தில் ஒரு ஓட்டைக்கு ஓட்டுப்போட்டு அடைக்கும்போது, வேறு பக்கத்தில் புதிதாகப் பத்து ஓட்டைகள் உண்டாவிவிடும். மழைக்காலத்தில் கூடாரத்திற்குள்ளிருக்கும் பார்வையாளர்கள் குடைபிடித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். கூடாரத்திலுள்ள இந்தத் துவாரங்கள் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு வரப்பிரசாதம். அதன்வழியாக காசு

ஒளிப்படம் எடுத்ததெயா, பாரிஸ், ஸ்பாடம் 1987

சர்க்கஸ் ஆர்வலரும், பாரிஸிலுள்ள மெட்ரானோ சர்க்கஸுக்கு அடிக்கடி செல்பவருமான பாப்ளோ பிக்கானோ சர்க்கஸ் பற்றிப் பல ஒவியங்கள் தீட்டினார். இடப்புறம்: அவருடைய “பந்தின்மேல் சிறுமி” (1905) இன்று மாஸ்கோவிலுள்ள புஷ்கின் அரசு நுண்கலை அருங்காட்சியகத்திலுள்ளது.

கொடுக்க முடியாத ஏழைக் குழந்தைகள் உள்ளே நுழைந்துவிடலாம். அவ்வாறு அவர்கள் நுழைவதைக் காவலர்களும் கண்டு கொள்வதில்லை. ஈக்குவடாரைச் சேர்ந்தவரால் வாலஜோ என்ற எழுத்தாளர் "உலகிலேயே அதிகம் ஒட்டுப்போட்ட சர்க்கஸ் கூடாரம்" என்ற தலைப்பில் ஒரு கதை எழுதினார். அவரது சமகால எழுத்தாளர் ஐவன் எசுவஸ் என்பவர் எழுதிய "முன்று தாவல்" என்ற கதைத் தொகுதியிலும் இது போன்ற கூடாரம் அடிக்கடி வருகின்றது. ஆனால், சர்க்கஸ் கூடாரம் எழுப்பும் ஏழ்மையின் உருக்காட்சியை உள்ளத்தை உருக்கும் வகையில் மிகச் சிறப்பாகச் சித்திரித்திருப்பவர் அல்ஃபோன்சோ அல்கால்டே என்ற சிலி நாட்டுக் கவிஞரேயாவார்: "சிங்கத்தின் அங்கி மிகவும் கந்தலாக இருந்தது அதன் துவாரங்களைக் கோணித் துண்டுகளையும், பழைய சட்டைக் கைகளையும் கொண்டு தைத்திருந்தார்கள். இந்த ஒட்டுத் துணிகளும் மஞ்சள், சிவப்பு, பச்சை என்று பல வண்ணங்களில் இருந்தன. சிங்கம் மகிழ்ச்சி கொண்டால் அது தன் வாலை ஆட்டும்."

ஒளிப்படம் 6 சிலை மெர்சியர்பாரின்

பாரிஸிலுள்ள ஹிவர் சர்க்கஸில் பணியாற்றும் லோஸ் அல்பரசின் குழு உறுப்பினராக இரு கொலம்பிய நாட்டுப் பறக்கும் கலைஞர்.

போதும். அதையே அருங்காட்சிப் பொருளாகக் கருதிப் பெருமைப் படுவார்கள். விலங்கினைப் பழக்குபவன், குதிரைகளைக் கொண்டுள்ள போட்டிக் குழுவில் குதிரைச்சவாரி செய்யும் பெண்ணின்மேல் ஒரு கண் வைத்திருப்பான். அதே சமயம், உரிமையாளரின் மருமகனையோ, ஆசை நாயகியையோ எண்ணி ஏங்குவான். அவனுடைய உறமையைவிட அவனது கட்டான உடலுக்காகவே அவன் மதிக்கப்படுவான். பிடிவாதம் பிடிக்கும் விலங்கினை அடக்க அவனால் முடியாதபோது, அந்தத் தோல்வியை முடிமறைக்க அவன் பெருங்குரலில் கத்தி, சாட்டையினை யும் சொடுக்கி ஓசை எழுப்புவான்.

சில வித்தைகள் செய்யப்பழக்கிய குரங்குகள், நாய்கள் போன்ற சிறு பிராணிகளும் இந்த சர்க்கஸ் குழுக்களில் உண்டு. குரங்குகளுக்குக் குழந்தைகளைப்போல் உடைகள் அணியப்பட்டிருக்கும். அவை குதிக் கும்; தாவும்; கரணம்போடும். கோமாளிபோல் உடையணிந்த நாய்கள் வாயில் தொப்பியைக் கவ்விக்க கொண்டு பார்வையாளர்களிடம் பணம் வசூலிக்கும். சில சமயம் உடல் பருத்த ஒரு நாயைப் புலித் தோல் போர்த்தி புலி எனக் காட்டுவதும் உண்டு.

இந்தக் குழுவைச் சேர்ந்த கலைஞர்கள் பெரும்பாலும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பெண்கள் செப்பிடு வித்தை செய்வார்கள்; தாடியணிந்து வருவார்கள். ஒருவன் கத்தியை விழுங்குவான்; ஒரு பலகையை யொட்டி ஒரு பெண்ணை நிறுத்தி

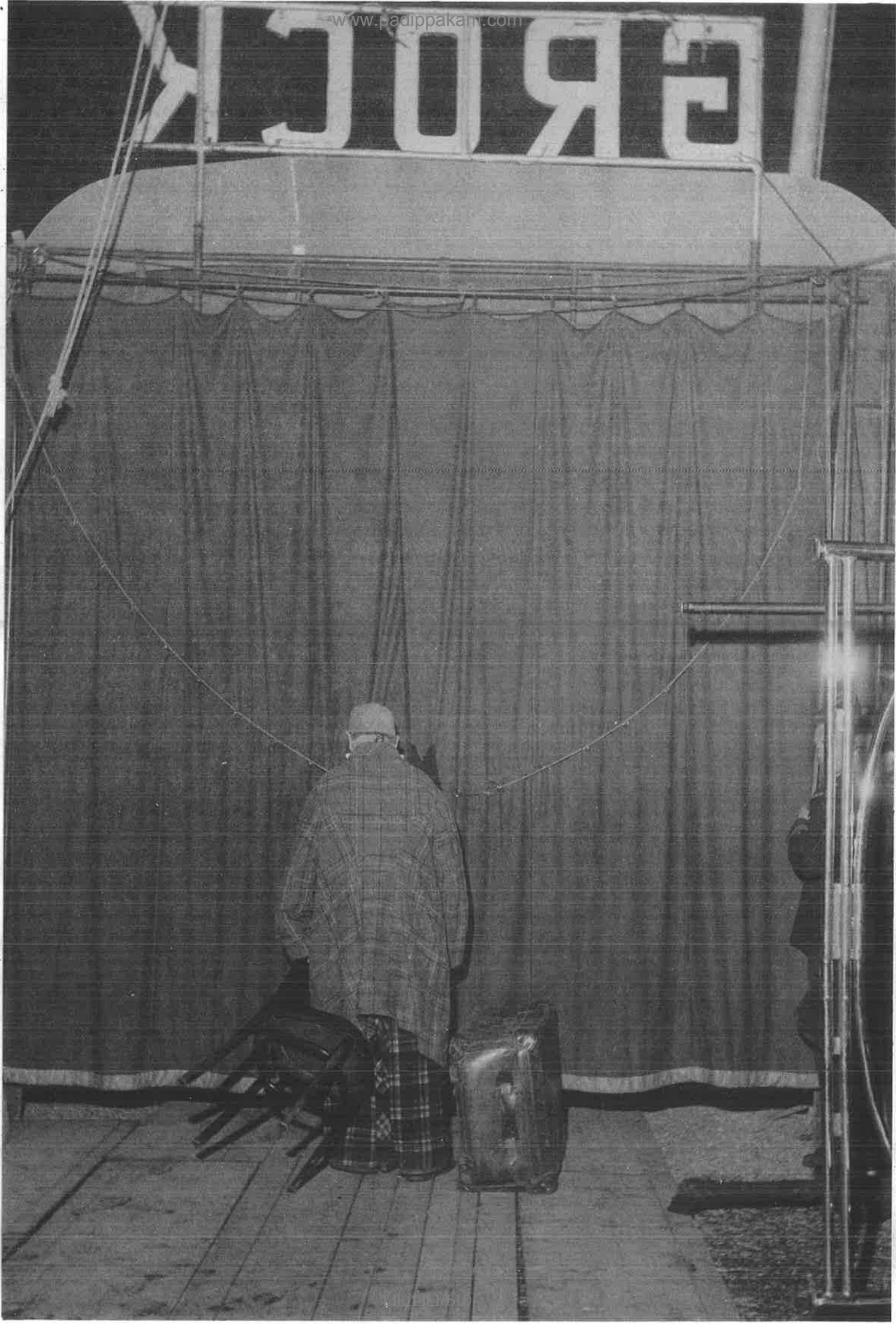
வைத்து அவள் மேல்படாதவாறு கத்தியை விசுவான். ஒருவன் மாய வித்தைகள் செய்து காட்டுவான். அவன் தன் தொப்பியிலிருந்து துணிகளையும், மலர்களையும் வரவழைப்பான். கயிறுநீறல் நடத்தல், ஆகாய ஊஞ்சல் போன்ற கழைக்கூத்து வித்தைகளையும் அவர்கள் செய்து காட்டுவார்கள்.

நவீன காலத்திற்கேற்ப சில புதிய வித்தைகளையும் இவர்கள் சேர்த்துக் கொள்வதுண்டு. "தெய்விக மனிதனும் ஏழு குள்ளர்களும்" "ஃபிராங்கென்ஸ்ஸின் சவப்பெட்டி", "காட்டு அரசன்", கூன் முதுகில் சுழலும் கூன், தலையால் நடன மாடும் குள்ளன் போன்றவை. இந்தப் புதிய வித்தைகளாகும். அண்மையில், பக்கிரிபோல் தோன்றும் ஓர் ஆளை ஒரு கண்ணாடிப் பெட்டிக் குள் பாம்புகளுடன் வைத்துப் பூட்டி, அதில் அவன் 30 நாட்கள் வரை இருப்பான் என்று அறிவிக்க, இது ஏமாற்று வேலை என மக்கள் கலவரம் செய்தபோது, அது ஏமாற்று வேலை இல்லை என்பதை மெய்ப்பிக்கக் காவல்துறையினரை அழைத்ததும் உண்டு.

காட்சிகள் நடத்தும்போது உள்ளூர் இசைக் கலைஞர்களை அமர்த்தி கொண்டு இசை எழுப்புகிறார்கள். இந்த இசைக் கலைஞர்கள்கூட முழு நேர இசைக் கலைஞர்கள் அல்ல. வெவ்வேறு தொழில் புரிபவர்கள் ஓய்வு நேரத்தில் இந்தக் குழுவில் வாத்தியங்கள் வாசிக்கின்றனர். மனிசைக் கடைக்காரர் எக்காளம் வாசிக்கின்றார். மருந்துக் கடைக்காரர் டிராம் போன் இசைக்கிறார். கோவேறு கழுதை ஒட்டி புல்லாங்குழலும், வழக்குரைஞரின் எழுத்தர் சாக்கீசா போனும், நாவிரர் கிளாரினாட்டும் வாசிப்பார்கள். இறைத்தக் கடைக்காரன் மகன் முரசு அறைவான். இந்த இசைக் குழுவினரின் இசை பெரும்பாலும் சோக இசையாகவே இருக்கும். இவர்களைக்கூட அமர்த்திக் கொள்ள வசதியற்ற சர்க்கஸ் குழுவினருக்கு கேசட்டில் பதிவுசெய்த இசையே துணை.

இக்குழுவிலுள்ள கோமாளி சமுதாய நிலைமைகளைச் சுட்டிக்காட்டிக் குறைபாடுகளை நையாண்டி செய்கிறான். அவன் அந்தக் குழுவை உடைமை கொண்டுள்ள குடும்பத்தின் ஓர் உறுப்பினன் அன்று அதனால். அவன் அக்குழுவில் அவலம் அனுபவிக்கின்றான். அவனே கோமாளியாக நடக்கவேண்டும்; முரசு அறைய வேண்டும்; நுழைவுக் கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும்; கம்பங்களை நடவேண்டும்; காட்சிகுப்பு பிறகு துப்புரவு செய்யவேண்டும். (தொடர்ச்சி III ஆம் பக்கம் பார்க்க)

ஷோர்ஷ் என்றிக் ஆதாம் ஈக்வடார் நாட்டு எழுத்தாளர்; இவர் 'நோ சோன் தோதோஸ் லோஸ் குவே எஸ்தான்; போமான்' (1949-1979) எனும் கவிதைத் தொகுப்பு உட்பட பல கவிதை நூல்களும், 'ஆந்தர் மார்க்ஸ் இ ஊனா மூஞ் தெஸ் ஹாதா' எனும் நெடுங்கதையும், 'லா அபிதா ஆ லோஸ் இன்ஃபியர்னோஸ்', (திசன் டிராம்பிரீடு பீனீத் தி ஹார்சஸ் ஹூவ்ஸ்' எனும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் வெளியான) 'எல் சோல் பாஜோ லான் பாத் தான் தெ லோஸ் காபாலோஸ்' எனும் இரு நாடகங்களும் வெளியீட்டுள்ளார்.

நான் கோமாளிக் கலையில் மாஸ்கோ சர்க்கஸ் பள்ளியில் பயிற்சி பெற்றேன். அங்கு யூரி பிட்ரோவிச் பெலோவ் என்ற இளம் இயக்குநர் எனக்கு ஆசிரியராக இருந்தார். அவர் கோமாளிக் கலையில் தீவிர ஆர்வ முடையவர். நாங்கள் இருவரும் இணைந்து எனக்குரிய ஒரு பாத்திரத்தை உருவாக்கினோம். கோமாளிக் கலையில் ஒரு புதிய பாத்திரத்தை உருவாக்குவதுதான் மிகவும் கடினம். இந்த வகையில், திரைப் படத்திலோ, நாடகத்திலோ, இசை அரங்கிலோ ஒரு நடிகரின் பணி மிக எளிது. ஏனெனில், அவருடைய பாத்திரத்தை ஆசிரியர் திட்டவாட்டமாக விவரித்துவிடுகிறார். ஆனால், ஒரு கோமாளி தனது பாத்திரத்தைத் தானே உருவாக்கிக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

இதில் பல்வேறு சிக்கல்கள் எழுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, எனது பாத்திரம் கோமாளி உடையில் தோன்றவேண்டுமா? அப்படியானால், எந்தவகை உடையினை அணிவது? இதற்கென, பல்வேறு ஒப்பனைகளையும், முகமூடிகளையும் ஆராய்ந்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அடுத்து, எங்கள் தோற்றம் எந்த வகையான கருத்தினை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டியுள்ளது. இதற்கு, தலை சிறந்த சுவில் கோமாளிக் கலைஞர் கிரோக் என்பவரின் வெள்ளைமுகம் பொருத்தமாக இருக்கும் எனக் கருதினோம். இந்த ஒப்பனை பண்டைய பியரோட் என்ற முகமூடியை ஒத்தது; மிகவும் கவர்ச்சியானது. ஆனால், இந்த ஒப்பனையில் கோமாளியாக நடிப்பவரின் கண்களில் அதிகச் சோகம் குடிகொண்டிருக்கும். எனவே, மேலும் சிந்தித்து இதிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு முகமூடியை தேர்ந்தெடுத்தோம் ஒப்பனை பற்றி முடிவெடுப்பதற்கு முன்பு, எனது பாத்திரத்தின் ஆளுமையைத் தீர்மானிக்க வேண்டியிருந்தது.

யார் அவன்? பெலோவின் ஆலோசனைப்படி, எங்களுடைய கற்பனையைச் சுதந்திரமாகப் பறக்கவிட்டோம். அந்தப் பாத்திரம் ஓரளவு என்னையே பிரதிபலிக்க வேண்டுமென முடிவுசெய்தேன். அந்தப் பாத்திரத்தை லயோனியா எங்கிபரோவ் என அழைப்பதெனவும் தீர்மானித்தோம். இந்தப் பாத்திரம் குறித்து எங்களுக்குத் தோன்றியதை எல்லாம் குறித்துவைத்தோம்.

இடப்புறம்: 1954இல் ஃபிரான்ஸில் தூலோனிலுள்ள சர்க்கஸ் அரங்கினுள் செல்லக் காத்திருக்கும் பெரும் சுவில் கோமாளி கிரோக் (ஏட்ரியன் பெட்டாக், 1880-1959).

எங்கள் லயோனியா 18 அல்லது 19 வயதான இளைஞன். என்னுடையதைப் போன்றதே அவனது வாழ்க்கை. என்னைப் போலவே அவனும் மாஸ்கோவில் பிறந்தவன். அவனுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க தேசியப் பண்பியல்புகள் ஏதுமில்லை. எனினும், அவன் கிழக்கு மண்டலத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பது தெளிவாகத் தெரியும். அவனுடைய ஆளுமை, விருப்பு வெறுப்புகள் உலகைப் பற்றிய அவனுடைய எண்ணங்கள், அவனுடைய ஆசைகள் ஆகியவற்றை உருவாக்கி அவனுக்கு ஒரு முழு மனிதனின் வடிவத்தைக் கொடுத்தோம். அவனை ஒரு குழந்தையின் ஆர்வத்தை உடையவனாகவும், அறிவுத்தாகம் கொண்டவனாகவும் உருவாக்கினோம். அவனது இவ்விரு பண்புகளும் அவனைப் பல சிக்கல்களில் சிக்கவைப்பதாகக் காட்சிகளை அமைத்தோம்.

இதற்கென நகைப்பூட்டும் பல தவறான செயல்களை நாங்கள் உருவாக்கினோம். ஆனால், அந்தப் பாத்திரத்தின் நகைச்சுவைப் பண்புக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க எண்ணினோம். அதனால், லயோனியாவை மிகவும் அப்பாவிமான பாத்திரமாக

லெயோனிட் எங்கிபரோவ் (கீழே) கருத்தின்படி, "கோமாளி எப்போதும் கருத்தூன்றிச் செயல்படுவான்; ஆயினும், வேடிக்கையாக இருக்கமாட்டான் என்று இதற்குப் பொருளில்லை. அதற்கு மாறாக மக்களைச் சிரிக்க வைப்பதே அவனது நோக்கம். ஆனால் சிரிப்புக்காவே சிரிக்க வைக்காத உண்மையான நகைச் சுவையுடன் செயல்படுகிறான்."

படிப்பகம்

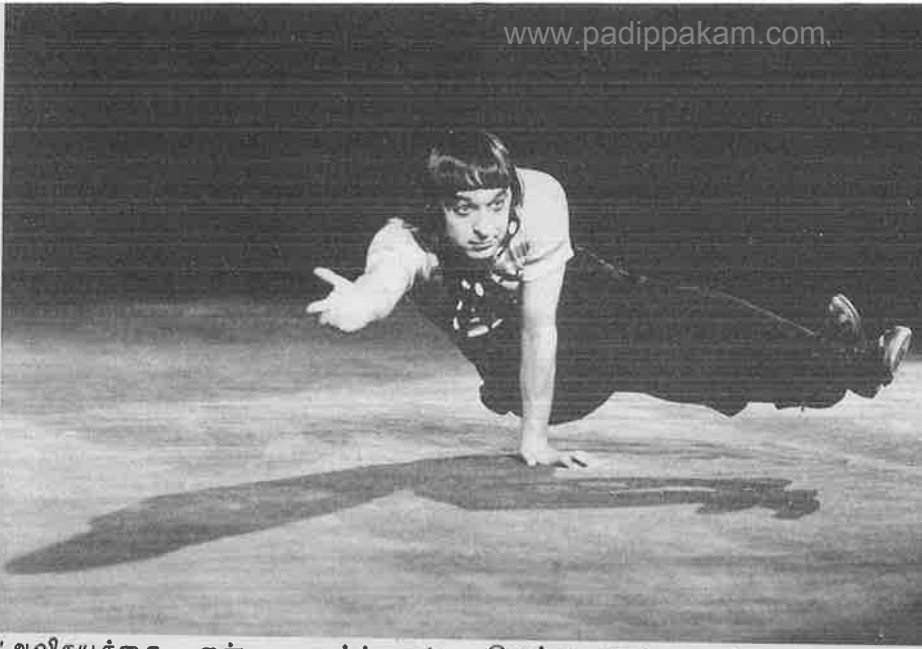
மாற்றினோம். அவன் தனது அப்பாவித்தனத்தால், மிகக் கடினமான வித்தைகளைக்கூட 'மிக எளிதாகச் செய்துவிடுவான். அவனது இந்தச் செயல்கள் மிகுந்த நகைச்சுவையை வரவழைப்பதாக அமைந்தன.

இவ்வாறு லெயோனியாவின் ஆளுமை படிப்படியாக முழுவடிவம் பெற்றது. அவன் யாருடைய மனத்தையும் புண்படுத்தாமல், மக்களைச் சிரிக்கவைக்கும் ஒரு நகைச்சுவைக் கதாநாயகனாக உருவானான். ஆபத்தில் சிக்கிய பெண்களுக்கும் ஆதரவற்றவர்களுக்கு உதவிபுரிய விரைந்தோடும் ஒரு வீரத்தொண்டனாகவும் அவனைச் சித்தரிக்க எண்ணினோம். லெயோனியா தோற்றத்தில் ஒரு முரட்டு வீரனாகத் தெரியவிட்டாலும், அவனுடைய பண்பில் ஒருவித ஆண்மையும் வன்மையும் இருப்பதாகக் காட்டினோம்.

இறுதியாக, அவன் எந்தவகை ஆடைகளை அணிவது? அவன் அணியும் ஆடைகள் அவன் செய்துகாட்டும் செப்பிடுவித்தைகளுக்கும் களரி விளையாட்டுகளுக்கும் இடைஞ்சலாக இல்லாமல், அந்தப் பாத்திரத்தின் ஆளுமையை வெளிப்படுத்த வேண்டும். லெயோனியா சார்லி சாப்ளின் போன்று தனது காலுக்குப் பெரிய அளவினதாகவுள்ள காலணிகளை அணிந்துகொள்வதாக அமைத்தோம். அவனது காந்தப்பட்டைகளையும், காலுறைப் பட்டைகளையும் என் தாய் கூறிய ஆலோசனைப்படி உருவாக்கினோம்.

பின்னர் மேல்சட்டையைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பல நாட்கள் செலவிட்டோம். இறுதியாக, நேர் கோடிட்ட மார்புச் சட்டையைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். இந்தச் சட்டை, அவனது உண்மைப் பருமனைவிட ஒல்லியாகத் தோன்றச் செய்யும். நூற்றுக்கணக்கான தொப்பிகளைப் பார்த்து லெயோனியாவுக்குப் பொருத்தமான ஒரு தொப்பியைத் தேர்வு செய்தோம். அவனுக்கு ஒரு கழுத்துத் துண்டினையும் சுற்றிவிட்டோம். அவன் ஒரு கோமாளி என்று தெளிவாகக் காட்டுவதற்கு அவன் கையில் ஒரு சூத்திரக் கோலையும் கொடுத்தோம், அவன் அரங்கினுள் மிக இயல்பாக நடந்து நுழைய வேண்டுமெனவும் முடிவுசெய்தோம்.

நாளடைவில் அவனது உருக் காட்சியில் மேலும் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்துகொண்டே வந்தோம். இக்காலத்தில், ஒரு கோமாளி வெற்றி பெறுவதற்கு அவன் ஒரு திறமையான செப்பிடு வித்தைகாரனாகவும், கையால் நடக்கும் திறன்வாய்ந்தவனாகவும் மட்டும் இருந்தால் போதாது. ஒரு கலைஞன் அவனிடமிருந்தே உருப்பெற்றவனாக இருக்க வேண்டும். ஒரு பாத்திரத்தைச் சை

“அவியநயத்தை என் வாழ்க்கைத் தொழிலாகத் தெரிந்கொண்டபின், ஊலைக் கூத்துகளுக்கும் துணுக்குகளுக்கும் தேவையான பொருள்களைச் சேகரித்தேன்.” மேலே: எங்கிப்பரோல் ‘முதலை’ எனும் அவிநயத் தொடரில் நிற்கும் நிலை.

யானும் விதத்தில், ஒரு கலைஞன், அதனுடன் அவன் எந்த அளவுக்கு உறவுடையவனாக இருக்கிறான் என்பதை அவன் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறான். இதையே நானும் விரும்பினேன். லெயோனியாவின் நகைச்சுவைச் செய்கைகளின் அடிப்படையில் அவனுக்கு நிகழ்கின்றவற்றுக்கு எனது சொந்த எதிர்ச் செயல்கள் என்பதைப் பார்வையாளர்கள் உணரச் செய்யவேண்டும் என்று எண்ணினேன்.

நான் அரங்கில் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை. எனக்குப் பேசத் தெரியாது என்பதால் அல்ல, சர்க்கஸ் என்பது அடிப்படையில் கண்ணால் கண்டுகளிக்கும் ஓர் அற்புதக் காட்சி. சர்க்கஸை மக்கள் “கண்டு” சுவைக்க வேண்டுமே யொழிய “கேட்டுச்” சுவைக்கலாகாது. எனவேதான் நான் பேசவில்லை. மேலும், அவிநயக் கலையினையே அதிகம் நேசிக்கிறேன். அவிநயக் கலையின் சொற்களற்ற, ஆனால் மெய்ப்பாடுகளை மிகச்சிறப்பாக வெளிப்படுத்த வல்ல அந்த மௌன மொழியினை நான் வெகு வாக நேசிக்கிறேன்.

ஒரு சர்க்கஸ் அவிநயக் கலையின் நுதல்பொருள் மிக எளிமையானதாக இருக்கவேண்டும். அதிகப் பழமையாக இல்லாமல், குழந்தைகளுக்கான நீதிக் கதையினைப் போல் அமைய வேண்டும். ஓர் உண்மையான நீதிக் கதை அறிவின் ஊற்றாக விளங்கும், அதன் பொருள் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் இருக்கவேண்டும். அந்தத் தெளிவினை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் ஒரு சர்க்கஸ் அவிநயக் கலைஞரின் நடப்பும் அமைய வேண்டும். நான் அரங்கில் எவ்வெப்போது நுழையவேண்டும் என்பதை நானே முடிவு செய்துகொள்வேன். எனக்குரிய நடப்புக் காட்சிகளையும் நானே வகுத்துக்கொள்வேன். எனது நகைச்சுவை நிகழ்ச்சிகளுக்கு எங்

கிருந்து நான் கருத்துகளை எடுக்கிறேன்? இதற்குத் திட்டவாட்டமான விதிமுறைகள் எதனையும் நான் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப அது வேறுபடும். எனினும், எப்போதும் எனது பாத் திற்கான ஒரு சிறுகதையினை நான் எழுதிவைத்துக் கொள்வேன். நான் அவனுக்கேற்ற எல்லா வகையான வீரதீரச் செயல்களையும் கற்பனை செய்து, பொருத்தமான பலதிறப்பட்ட சூழ்நிலைகளைத் தெரிவு செய்துகொள்வேன்.

சில சமயம், எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டோம் என்ற எண்ணம் ஏற்படும். இனி வெளியிடுவதற்குக் கருத்துகளை இல்லை எனத் தோன்றும். அப்போது புதிய கருத்துகளைத் தேடி நெடுநேரம் சுற்றித் திரிவேன். நிறையத் திரைப்படங்களையும், நாடகங்களையும் பார்ப்பேன், சார்லி சாப்ளின், பஸ்டர், கீட்டன், லிபெர்னாண்ட் போன்றோரின் நகைச்சுவைப் படங்களை மட்டுமின்றி சோகப் படங்களையும், இசை நாட்டியப் படங்களையும் பார்ப்பேன். இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் செல்வேன். கண்காட்சிகளுக்கும், கலைக் கூடங்களுக்கும் போவேன். ஓவியக் கலைஞர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவேன். நிறையக் கவிதைகள் படிப்பேன். நான் சேகரித்து வைத்திருக்கும் பாத் திரப் புனைவுகளையும், மாதிரிப் படைப்புுகளையும் ஆழ்ந்து ஆராய்வேன். அப்போது புதிய எண்ணங்கள் பளிச்சிடுகின்றன.

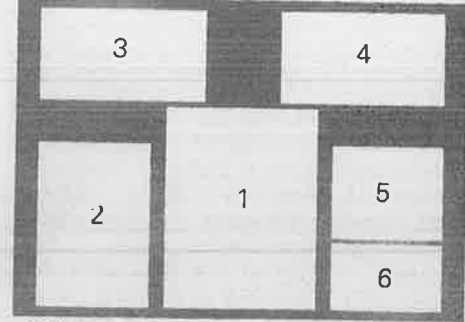
ஒருநாள், லூயி ஆம்ஸ்டிராங் என்ற இணையற்ற அமெரிக்க நீக்ரோப் பாடகர் பாடிய சோகப் பாடல் ஒன்றைக் கேட்க நேர்ந்தது. அதில் இழையோடிய ஆழ்ந்த துயரமும் இசையினிமையும் என் உள்ளத்தை உருக்கியது. என்னை அறியாமலே அதிலிருந்து “சோகமான களரிக் கலைஞன்” என்ற ஒரு சிறுகதை என் கற்பனையில் உதயமாயிற்று. இந்தக் கதையில் வரும் களரிக் கலைஞன் அடுக்கடுக்காகப் பல தோல்விகளைச் சந்திக்கிறான். பின்னர், அவன் தன் திறமையால் பெரும் வெற்றிபெற்ற கலைஞனாகப் புகழ்பெற்ற போதிலும், அவனுடைய வெற்றியை அன்னாலேயே நம்ப முடியவில்லை. அவனுடைய இந்த அவநம்பிக்கை அவனைச் சோகச் சித்திரமாக மாற்றி

வண்ணப் பக்கங்கள்

எதிர்ப்புற வண்ணப் பக்கம்

ரிங்கிளிங் சகோதரர், மற்றும் பார்னம், பெய்லி எனும் மிகப் பெரிய அமெரிக்க சர்க்கஸின் போது நடைபெறும் அவிநயக் காட்சி. (30ஆம் பக்கக் கட்டுரை காண்க) ஒளிப்படம்: ஏ. ஜெஹ் சாகஸன், ஸ்பேர் ஸ்பீல்டு, காள்; அமெரிக்கா பதிப்புரிமை பெற்றது.

நடு வண்ணப் பக்கங்கள்

(1) போக்னர் ரேஜினிஸ் (பிரிட்டன்) நடைபெற்ற கோமாளிகள் மாநாட்டின் ஆண்டு விழாவில் கவர் வண்ண உடையும் சின்னங்களுடன் அணிந்த ஒரு கோமாளி ஓர் இணைஞரை மகிழ்விக்கிறார். (2) மல்லாந்து படுத்துக் கொண்டு சிறு ஆட்டக்காரரைத் தம் கால்களினால் வித்தை காட்டும் எகிப்திய ஆட்டக் கலைஞர்கள். (3) பென்வேய்ஸ் சர்க்கஸில் (டென்மார்க் பறக்கும் ஊசல் தண்டில் ஆடும் ‘பலாசியோஸ்’ எனும் மெக்னிக்கக் கலைஞர்கள். (4) ‘டயபிள்ஸ் பிளாங்’ எனும் ஐரோப்பியக் கழைக்கூத்தர் இவர்கள் மாண்ட் கார்லோ பன்னாட்டு சர்க்கஸ் விழாவில் பரிசு பெற்றனர். (5) மாட்டின் கிரஸ் குதிரை வித்தை காட்டுகிறார். (6) மாரி ஜோசே நீயின் மேற்பார்வையில் சுவிஸ் நாட்டு சர்க்கஸின் லிப்பிசானர் குதிரை கருக்குப் பயிற்சியளித்தல். 16ஆம் நூற்றாண்டிலேயே ஆஸ்திரியாவில் வளர்க்கப்பட்ட இவ் வெண்ணிறக் குதிரைகள் உயர்தரப் பயிற்சிகளுக்கு ஏற்றவை.

1. ஒளிப்படம்: ஜெரமி நிக்கோல் & இம் பாக்கட், பாரிஸ்
2. ஒளிப்படம்: சில்வி பெர்சியர், பாரிஸ்
3. ஒளிப்படம்: சில்வி பெர்சியர் பாரிஸ்
4. ஒளிப்படம்: சில்வி பெர்சியர் பாரிஸ்
5. ஒளிப்படம்: மோக்ரா
6. ஒளிப்படம்: வெய்லாண்டு ராஃபோ பாரிஸ்

விடுகிறது. இந்தக் கதையினைச் சில தந்திரங்கள், வித்தைகள் உதவியுடன் காட்சியாக உருவாக்கினேன்.

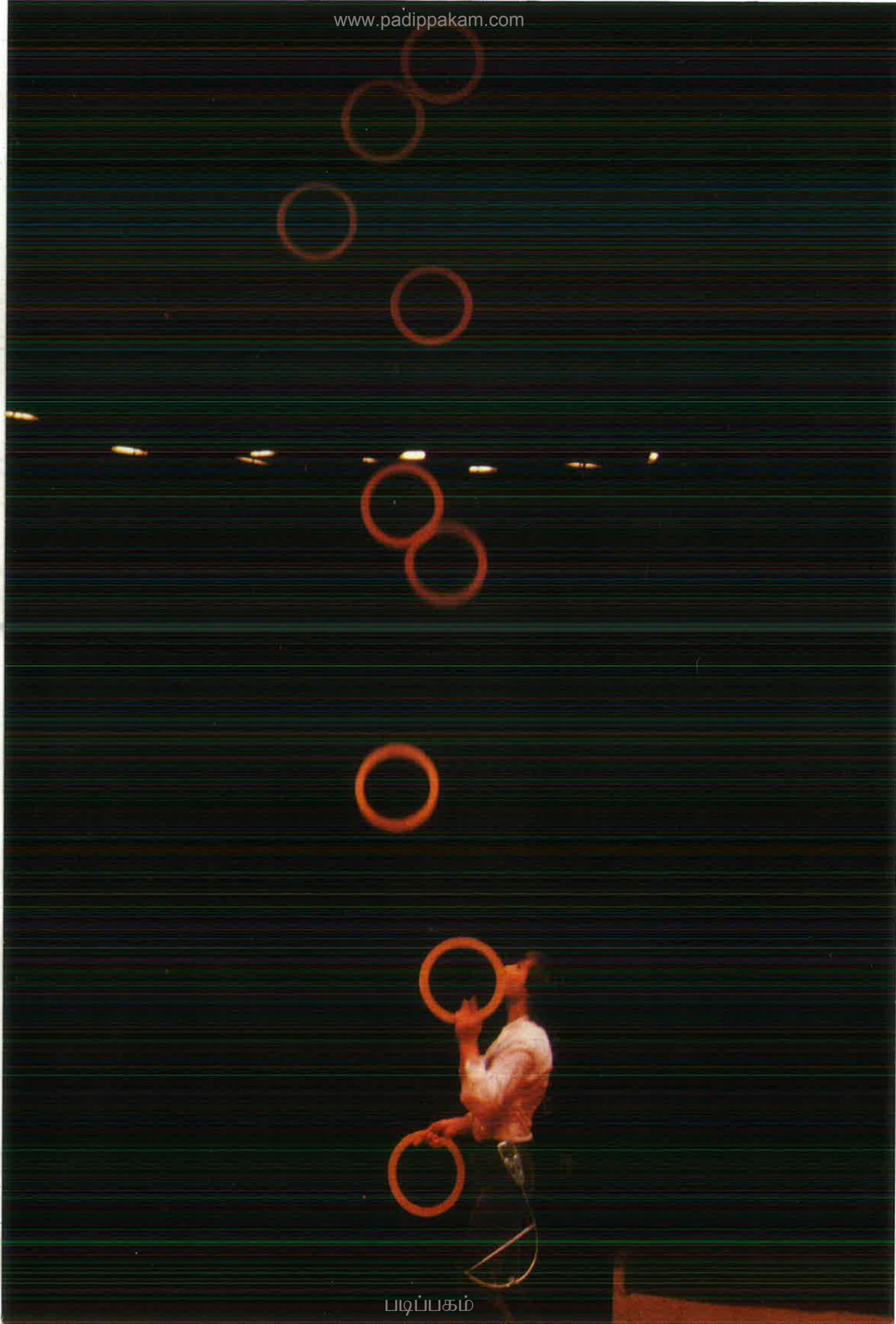
லெயோனியா தலைகுனிந்து, சட்டைப்பைகளில் கைகளை நுழைத்தவாறு பார்வையாளர்களை நோக்கி நடக்கிறான். அவர்களுக்கு வழக்கமான வணக்கம் செலுத்தி விட்டு, சோக இசையின் பின்னணியில், சிக்கலான நிகழ்ச்சிகளைச் செய்துகாட்டத் தொடங்குகிறான். தொடர்ச்சி III பக்கம் பார்க்க)

லெயோனிட் ஜார்ஜியவிச் எங்கிப்பரோல் (1935-1971) ரஷ்யர்; தற்கால அவிநயக் கோமாளிகளை முதல்வருள் ஒருவர்; இவர் திறமையுள்ள வித்தையர்; கழைக்கூத்தர்; திரைப்படங்களிலும், ஊமைக் கூத்திலும் இசை மன்றங்களிலும் நடித்திருக்கிறார். சிறு துணுக்குகளை எழுதியிருக்கிறார் ரஷ்யாவில் 1969ஆம் வெளியான ‘தி ஆர்ட் ஆஃப் கிளவுன்’ எனும் நூலில் இவர் எழுதிய கட்டுரையின் தழுவலே இக்கட்டுரை.

சென்ற குளிக்காலத்தில் மாஸ்கோ சர்க்கஸுடன் பிரான்ஸில் பயணம் செய்த ரஷ்யக் கோமாளி அனட்டோலி மார்ட் செவ்ஸ்கி 'யுனெஸ்கோ கூரியரு'க்கு சர்க்கஸ் அரங்கிலே இப்பேட்டி அளித்தார். பல திறமைகளுள்ள மார்ட்செவ்ஸ்கி (பிறப்பு 1948) ஒரு வித்தையர், கழைக்கூத்தர்; கோமாளி; திரைப்படங்களை இயக்குவது முதல் சிறுவர் நூல்கள் எழுதுவது வரை பல கலைகளில் வல்லுநர்.

சிரிப்புத் தொழில்

குழந்தைப் பருவத்திலேயே ஒரு கோமாளிக் கலைஞராக வேண்டுமென விரும்பினீர்களா?
குழந்தைப் பருவத்தை எட்டும் முன்னரே அந்த ஆர்வம் தோன்றிவிட்டது!

கோமாளிக் கலைஞராவதற்கு நீங்கள் எவ்வாறு கவர்ந்திருக்கப்பட்டீர்கள்?
கோமாளிக் கலை மிகவும் மனிதாபிமானமுள்ள கலை. கோமாளி நகைச்சுவையின் சின்னம். கோமாளியின் நகைச்சுவை மனிதனின் கண்ணியத்தைக் களங்கப்படுத்தாத ஒருவகைத் தனி நகைச்சுவை

“பார்வையாளர்கள்” என்று யாரைச் சொல்கிறீர்கள்? சிறுவர்களையா?
சிறுவர்கள் தாம் உண்மையான, நேர்மையான பார்வையாளர்கள். அவர்கள் வாயிலாக ஒரு காட்சியின் தரத்தைக் கணித்து விடலாம். மாறாக, வயது வந்தவர்கள், உலகைப் பற்றித் தாங்கள் முன்னதாகவே கொண்டிருக்கும் கருத்துகளின் படிதான் மெய்ப்பாடுகளைக் காட்டுவார்கள்.

உங்களுக்குச் சிவந்த முக்கு இல்லை. கண்ணைப் பறிக்கும் ஆடைகளை நீங்கள் அணியவில்லை நீங்கள் அதிகமாக ஒப்பனையும் செய்து கொள்ளவில்லை. அப்படியானால், உங்கள் கோமாளி நடிப்பு எந்த வகையைச் சேர்ந்தது?
சோவியத் ஒன்றியத்தில் இதனை நவீன கோமாளிக் கலை என்பார்கள். வெண்ணிற முகமுடைய மரபான வேடிக்கை உருவங்களிலிருந்து இந்தக் கோமாளி உருவம் வேறுபட்டது. கோமாளிகளாகிய நாங்கள் முதன்மையாகவும் முக்கியமாகவும் கலைஞர்கள்.

நவீன கோமாளி, மரபு விதிகளிலிருந்து வேறுபட்டவன் என்றா சொல்கிறீர்கள்?
ஆமாம்! ஒவ்வொரு வகைக்கும் தனித்தனி உளவியலும், நகைச்சுவை உணர்வும் உண்டு. விதூஷகன் ஒரு தொன்மையான கதை மாந்தன். அவன் செய்வது எதுவுமே சரியாக இருக்காது. வெண்ணிறமுகமுடைய கோமாளி அவனைத் தனது அறிவுத் திறத்தாலும் அதிகாரத்தாலும் ஆட்டிப்படைப்பான். கடந்த காலத்தைப் போல் இந்தவிதூஷகன் பாத்திரத்தை நடித்துக் காட்ட நான் விரும்பவில்லை. அவனுடைய புறத்தோற்றத்தையும், அவனுடைய முகமுடியையும்,

அவனுடைய குறும்புத்தனத்தையும், அன்பு உணர்வையும் அப்படியே வைத்துக் கொண்டு, எனது சொந்தப் புதுமைகளையும் அதனுடன் சேர்த்துக் கொள்கிறேன்

எப்பொழுதுமே கோமாளியாகத்தான் நடிப்பீர்களா?
ஆமாம்! ஏனென்றால் எப்போதும் ஒரு மனிதனாகவே இருக்க விரும்புகிறேன். கோமாளிக்கும் மனிதனுக்கு மிடையே எந்த வேறுபாடும் இல்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். இப்போது உங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் இதே மனிதனாகத்தான் அரங்கிலும் தோன்றுவேன்.

நீங்கள் எவ்வாறு தொழில்முறைக் கோமாளிக் கலைஞராக ஆளீர்கள்?
தற்செயலாகத்தான்! நான் ஒரு சிறிய உக்ரேனிய நகரில் வளர்ந்தேன். அங்கு பெரிய சர்க்கஸ் குழுக்கள் வருவதில்லை. எனது 18ஆம் வயதில் முதலில் ஒரு சர்க்கஸைப் பார்த்தேன். எனினும், பள்ளி மாணவனாக இருக்கும்போதே நான் ஒரு பயில்முறை சர்க்கஸ் கலைஞனாகி விட்டேன்.

பொதுமக்களுடனான இந்த நேரடித் தொடர்பு உங்களுக்கு எப்போதுமே கடுஞ்சோதனையாக அமைந்திருக்கிறதா?
ஆமாம்; பார்வையாளர்களின் எதிர்செயல் நகருக்கு நகர் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகிறது பார்வையாளர்களின் வயதும் ஒவ்வொரு இரவும் மாறுபடுகிறது. இது காட்சியின் இயல்பினை பாதிக்கிறது. இதனை நாங்கள் நன்கு புரிந்து வைத்திருக்கிறோம். அதற்கேற்ப நாங்கள் காட்சிகளை அமைக்கிறோம். சர்க்கஸ் காட்சிகளை விரும்பும் பார்வையாளர்களுடனான அனுபவம், இருவர் நேரடியாக மனம் விட்டுப் பேசிக்கொள்வது போன்றதாகும். ஏதாவதொரு வகையில், மேடையிலுள்ள நடிகர் ஒவ்வொருவரும், உண்மை வாழ்க்கையிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் ஏதேனுமொரு தொடர்பினை எப்போதும் விரும்புகிறார்கள். அந்தத் தொடர்பினைத்தான் நான் வழங்குகிறேன்.

வலப்புறம்: 1986-1987 இல் ஃபிரான்ஸில் பயணம் செய்த மாஸ்கோ சர்க்கஸ் பாரிஸில் நடத்திய காட்சியின் போது எடுக்கப்பெற்ற இவ்வொளிப்படங்களில், அனட்டோலி மார்ட்செவ்ஸ்கி தமக்கு முன்னால் அரங்கில் பளுதூக்கிய வாலென்டின டிக்குவைக் கேலி செய்கிறார். தாடியுள்ள வீரரன் டிக்கூல் 50 முதல் 500 கிலோ எடையுள்ள பளுவை இறகு போல் தூக்கிவிடுவார். இறுகப் பிடிப்பதற்காக டிக்கூல் பயன்படுத்திய பின், மார்ட்செவ்ஸ்கி பஹான்கள் கட்டிய கம்பைத் தூக்குகிறார்.

ரஷ்ய வித்தையர் செர்குயி இக்னட்டோல் 11 அரங்குகளில் ஆடுகிறார். இஃதோர் உலக சாதனை. ஒளிப்படம் செல்வி பெர்சியர், பாரிஸ்

1957இல் பாரிஸில் விளையாட்டு மாளிகையில் நடைபெற்ற பெரும் சர்க்கனில் மெய்மறந்திருக்கும் பார்வையாளர்கள்.

"ஒரு பண்டைய, மெய்ந்நிலையான, சிலர் மட்டுமே கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய அறிவு வடிவத்தின் கடைசியாக உயிர்வாழும் அடிச்சுவடு சர்க்கஸ் கலை" என்று ஜின் ஜீக்ளர் என்ற சுவீஸ் சமூகவியலறிஞர் கூறினார். இந்த அற்புதமான பண்டைய அறிவாகிய சர்க்கஸ் கலையினை உயிர்வாழச் செய்வதற்கு இரண்டே வழிகள் தாம் உண்டு. ஒன்று, அதனை குடும்பத்திற்குள்ளே வழிவழியாகக் கற்பிப்பது; இரண்டாவது இந்தக் கலையைச் சர்க்கஸ் பள்ளியில் கற்பிப்பது.

கிணை, கிரஸ், டோக்னி, அல்தோ ஃப் போன்ற புகழ்பெற்ற சர்க்கஸ் குடும்பங்கள் முதலாவது முறையைக் கையாண்டுள்ளன. அதே சமயம், கிரஸ் ஃபிராட்டினி போன்ற குடும்பத்தினர் ஃபிரான்சில் முதலாவது சர்க்கஸ் பள்ளிகளை நிறுவிியுள்ளனர். இதற்கு எதிர்மாறாக, ரஷியா, போலந்து போன்ற நாடுகளில், மரபு சர்க்கஸ் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மூன்றாம் அல்லது நான்காம் தலைமுறை சர்க்கஸ் கலைஞர்கள், அரசு சர்க்கஸ் பள்ளிகளில் பயின்று வரு

கிறார்கள். கடந்த காலத்திலும், ஒரு சிறுவன், சர்க்கஸ் கலைஞனாகவேண்டும் என்ற ஆசையில் தனது குடும்பத்தையும், கிராமத்தையும் விட்டு ஓடி, ஒரு "குரு"வைச் சந்தித்து, அவரிடமிருந்து இந்தத் தொழிலின் வித்தைகளில் தேர்ச்சி பெற்றதுண்டு.

இப்போது, உலகின் பல்வேறுபகுதிகளிலுள்ள சில சர்க்கஸ் பள்ளிகளுக்குச் சென்று பார்க்கலாம். முதலில் உலகப் புகழ்பெற்ற மாஸ்கோ சர்க்கஸ் பள்ளிக்குச் செல்வோம். அடுத்து போலந்து அங்கேரி, கொரியாக்குடியரசு, கியூபா ஆகிய நாடுகளுக்குச் செல்வோம். பின்னர், ஃபிரானசிலுள்ள மூன்று சர்க்கஸ் பள்ளிகளையும், அமெரிக்காவில் நியூயார்க்கிலுள்ள "பிக் ஆப்பிள் சர்க்கஸ்" பள்ளியையும், கானடாவிலுள்ள 'சர்க்-டு-சோலைல்' என்ற பள்ளியையும், சீனாவிலுள்ள சர்க்கஸ் கலைக் குழுக்களையும் பார்ப்போம்.

சோவியத் ஒன்றியத்தில் 1919இல் நாடக அரங்குகளையும், சர்க்கஸ் அரங்குகளையும் அரசுடைமையாகும் ஆணையை லெனின் பிறப்பித்தார். அப்போது மிகச் சில சர்க்கஸ்

கலைஞர்கள் மட்டுமே ரஷியாவில் இருந்தனர். அவர்களைவிட ஐரோப்பியக் கலைஞர்கள் அதிகமாக இருந்தனர். அந்த ஐரோப்பியக் கலைஞர்கள், புதிய தலைமுறை சோவியத் சர்க்கஸ் கலைஞர்களுக்கு முதலாவது ஆசிரியர்களாக அமைந்தார்கள். 'மாஸ்கோ சர்க்கஸ் கலைப் பள்ளி' 1927இல் தொடங்கப்பட்டது அதில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற மாணவர்கள் 1930-ல் வெளிவந்தார்கள் இவர்களில் ஒருவர் மிகைல் நிக்கோலாய் விச் ருமியாண்ட்சேவ். அவர் பின்னர் 'கரண்டாஷ்' என்னும் பெயரில் உலகப் புகழ்பெற்ற கோமாளிக் கலைஞர் ஆனார். ரஷியாவில் ஒரு கோமாளிக் கலைஞராவது மிகக் கடினம். ஏனெனில், அதற்கு அங்கு தேர்வுகளில் மிக உயர்ந்த தரநிலைகளுடன் தேர்ச்சி பெறவேண்டும். சோவியத் கோமாளிக் கலைஞர் ஒரு தேர்ந்த அவிநயக் கலைஞராக மட்டும் இருந்தால் போதாது. அவர் திறமை வாய்ந்த கயிற்று நடனக்காரராகவும், தளர்ந்த கம்பியில் நடக்க வல்லவராகவும், சிறந்த செப்பிடு வித்தைக்காரராகவும், அருந்திறன்

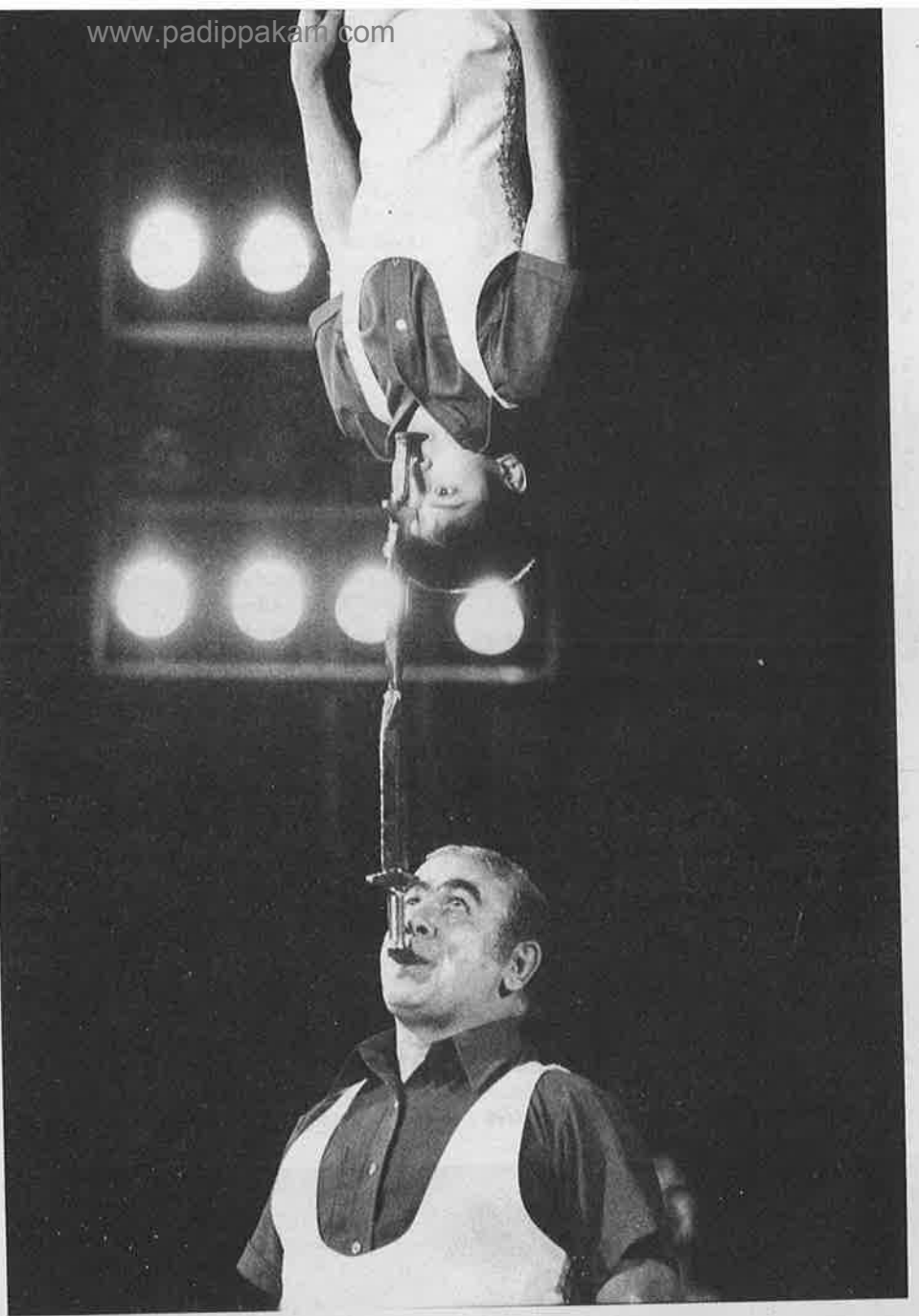
வாய்ந்த களரி வித்தைக் கலைஞராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

ரஷியாவில், புகழ்பெற்ற மாஸ்கோ சர்க்கஸ் பள்ளி அல்லாமல், அரசுச் சார்பான வேறு சர்க்கஸ் பள்ளிகளும் உண்டு. இதில் ஒன்று உக்ரேனிலுள்ள கீவ் நகரிலும், மற்றொன்று ஜார்ஜியாவிலுள்ள டிபிலிசியிலும் உள்ளன. இவற்றில் 300 மாணவர்கள் பயில்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு சுமார் 100 ஆசிரியர்கள் (இவர்களில் 60 பேர் முழுநேர ஆசிரியர்கள்) கற்பிக்கிறார்கள். 15-20 வயதுடையவர்கள் இங்கு சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். படிப்பு 4 ஆண்டுகள் நீடிக்கிறது. ஆண்டுதோறும் மூன்று தெரிவுத் தேர்வுகள் நடத்தப்பட்டு 75 மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

முதலாண்டில், பண்பு நலன்களை வளர்க்கும் போதனையும் நடைமுறைப் பணிப் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகின்றன. இந்தக் கால அளவின் போது மாணவர்களின் பொதுத் திறம்பாடுகளையும், அவர்களது தனித் திறமைகளையும் ஆசிரியர்கள் கண்டறிகிறார்கள். மாணவர்கள் மிக உயர்ந்த தரநிலையுடன் தேர்ச்சி பெற்றால் மட்டுமே அவர்களை மேற்கொண்டு பயிற்சியைத் தொடரும்படி ஆசிரியர்கள் ஊக்குவிக்கிறார்கள். இரண்டாம் ஆண்டில், தனித்துறை வித்தைகளில் சிறப்புப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. மூன்றாம் ஆண்டு கற்ற வித்தைகளுக்கு மெருகேற்று வதிலும் அழகுபடுத்துவதிலும் செலவிடப்படுகிறது. நான்காவது இறுதியாண்டில், சோவியத் சர்க்கரின் தேர்ந்த கலைஞர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நடைமுறைப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்படாதவர்கள், இரு இறுதியாண்டுத் தேர்வுகளில் தேர்வு பெற்றிருப்பார்களானால், தாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த துறைகளில் "சிறுசிறு பங்குகளை" ஏற்கிறார்கள்.

கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக, சர்க்கஸ் தொழில்முறைக் கலைஞர்கள் அனைவரும் ஆண்டுதோறும் மாண்டிகார்டிலோ விழாவின் போது கூடிவிவாதிக்கிறார்கள். "காற்று கிழக்கிலிருந்து வீசுகிறது" என்று அவர்கள் கூறிவருகிறார்கள் சர்க்கஸ் கலையில், அசைவுகளின் ஒத்திசைவும் செயல்புரிவதில் எழில்நலமும் ஆழ்ந்த உணர்ச்சியும் ஒருங்கிணைந்து புதிய போக்கு உருவாகியுள்ளது. இந்தப் போக்கு, சோவியத் சர்க்கஸ் தத்துவத்திலிருந்து தோன்றியதாகும்.

லெனின்கிராடு சர்க்கஸ் கலைப் பள்ளி இயக்குநர் வாலண்டின் குலென்ட்சோவ், மற்ற சோவியத் சர்க்கஸ் பள்ளி அதிகாரிகளைப் போலவே, "நுட்பத்திறன் மட்டுமே போதும் என்பது காலாவதியாகிப் போன கொள்கை. ஓர் உணர்ச்சியைப் பார்

கத்தி முனையில் நிற்கல்: இது தாய்லாந்தின் வலிமையைக் காட்டும் அருஞ்செயல்; பெரும் இத்தாலிய சர்க்கஸான சிர்க்கோ அமெரிக்கானோ பாரிஸில் நடத்திய காட்சி.

வையாளர்களுக்கு உணர்த்துவது தான் இப்போது மேலோங்கியிருக்கும் குறிக்கோள். இன்று சோவியத் ஒன்றியத்தில் ஒரு சர்க்கஸ் காட்சி, ஒரு நாடகத்தைப் போல் முன்னுரை, நடிப்பு, பின்னரை ஆகியவற்றுடன் திட்டமிட்டுத் தயாரிக்கப்படுகிறது. நாடகக் காட்சிகளைப் போன்ற தொடர் நிகழ்ச்சிகள் சர்க்கஸ் கலையில் தலையாய முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. ஆனால், விறுவிறுப்புக்குன்றாதவாறு காட்சிகள் தொடர்ச்சியாக அமையவேண்டும் இங்கு தான் கோமாளிக் கலைஞரின் பங்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகிறார். கோமாளிக் கலை ரஷியாவுக்கேயுரிய தனிச் சிறப்பான கலை. எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் கோமாளியையே சுற்றிச் சுழல்கின்றன. அவனே அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கும் அச்சாணி

என்று கருதுகிறார்.

கோமாளிக் கலையும் வெகுவாக மாற்றமடைந்திருக்கிறது. கோமாளி இப்பொழுது, மக்களை வயிறு குலுங்கச் சிரிக்க வைக்க முயலுவதில்லை; மாறாக, புன்னகை புரியும்படி செய்யவே முயல்கிறார். இதற்கு மிகுந்த நுட்பத்திறன் தேவைப்படுகிறது. கோமாளிக் கலைஞர் தமது உடல் திறனைக் காட்டுவதுடன், பார்வையாளர்களின் பல்வேறு வகையினரின் உளவியலையும் அன்றாட வாழ்வின் இன்ப துன்பங்களையும் நன்கு அறிந்திருக்கவும் வேண்டும்.

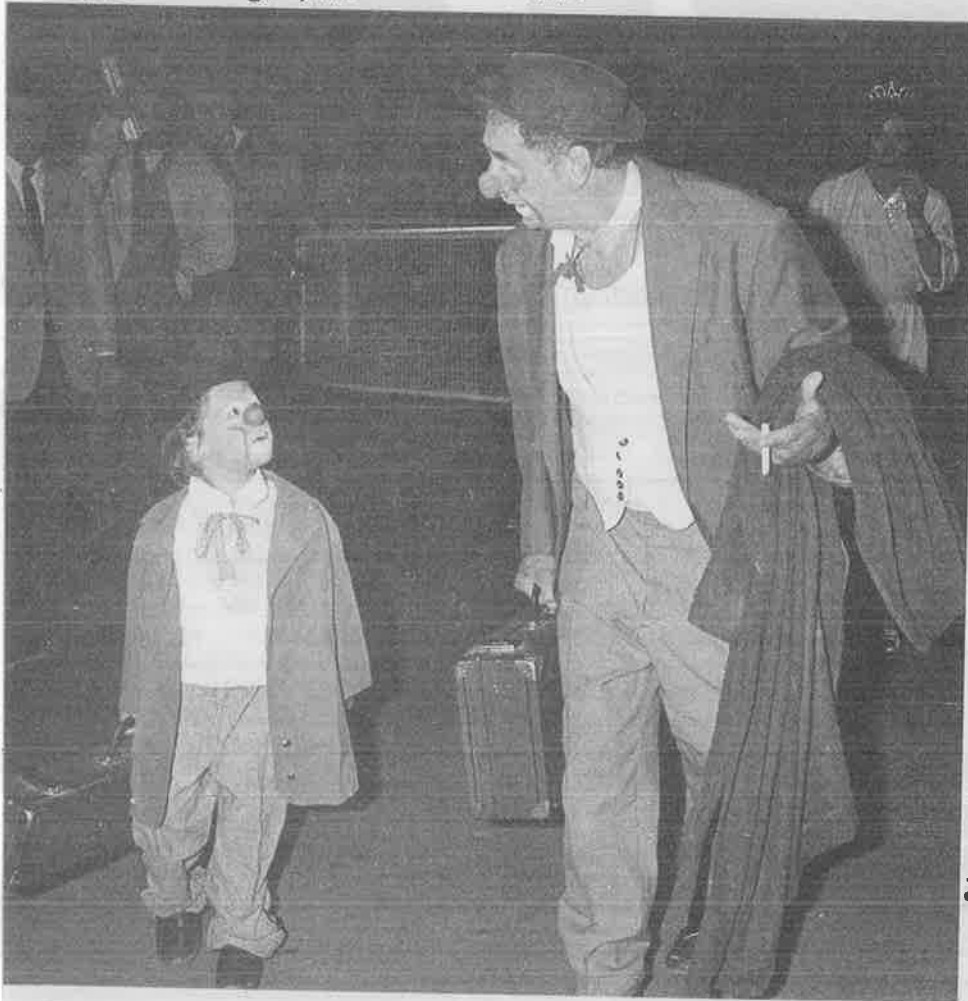
கிழக்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள மற்றச் சோசலிச நாடுகள் அனைத்திலுமே சர்க்கஸ் பள்ளிகள் உள்ளன. ஆனால் அவற்றில் பயின்றவர்களின் தரநிலை சோவியத் கலைஞர்களின் தரநிலையைவிட மிகவும் குறைவாகவே இருக்க

ஒளிப்படம்: என். அக்கிமோல் உ.பி.எஸ் பாரிஸ்

ரஷ்யாவில் சர்க்கஸ் கலைஞரை மக்கள் திரைப்பட நடிகரையும், விளையாட்டு வீரரையும்போல் மதிக்கின்றனர். அங்கு சர்க்கஸ் பள்ளிகளில் சேர்ப்பெரும் போட்டி இருக்கின்றது. மேலே: கோமாளியாக விரும்பும் ஒரு மாஸ்கோ இளைஞன் உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்யக் கோமாளியான ஒலக் போப்போவைப்போல் வேடமணிந்திருக்கிறான்.

பெரும் சர்க்கஸ் குடும்பத்தில் பிறப்பது சர்க்கஸில் சேருவதற்குரிய நீண்டகால வழியாகும். கீழே: புகழ்மிகு கோமாளியான அக்கில் ஸாவட்டாதம் மகன் ஃபிராங்குடன் அரங்கிலிருந்து வெளியேறுகிறார்.

படிபபகம்

கிறது. சர்க்கஸ் கலைக்கும், கலைஞர்களுக்கும் உள்ளாட்சி நிருவாகங்கள் போதிய ஆதரவு அளிக்காமலிருப்பதே இதற்கு முக்கியக் காரணம்.

போலந்தில், வார்சாவிலிருந்து 30 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள சர்க்கஸ் பள்ளி 1967இல் நிறுவப்பட்டது. அங்கு ஈராண்டுப் படிப்புக் கற்பிக்கிறது. உயாநிலைக் கல்வி முடித்த, 21 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் மட்டும் இப்படிப்புக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். முதலாம் ஆண்டில், உடல் உட்கூறியல், உயிரியல், எந்திரவியல் உட்பட பல்வேறு பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. தனி வித்தைகளில் சிறப்புப் பயிற்சி இரண்டாம் ஆண்டில் நடைபெறுகிறது. அப்போது, ஊதியத்துடனான நேரடிப் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது. போலந்தின் கலைத் திறனை மேலும் வெளிக்கொணரும் நோக்கத்துடன், சில இயக்குநர்கள், இந்தப் படிப்புக் காலத்தை மேலும் நீட்டித்துத் தீவிரமாகவும், இதில் சேர்வதற்கான வயது வரம்பை 16 ஆகக் குறைக்கவும் முயன்று வருகிறார்கள்.

சோவியத் சர்க்கஸ் பள்ளியை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, கியூபாவிலும், கொரியாக் குடியரசிலும் ஒவ்வொரு சர்க்கஸ் பள்ளி நிறுவப்பட்டுள்ளது. கியூபாவில் நான்கு சர்க்கஸ் குழுக்கள் உள்ளன. அங்கு நான்காண்டுப் படிப்புகற்பிக்கப்படுகிறது. இங்கு பயில்பவர்கள் மாஸ்கோவில் பயிற்சிபெற்றுப் படிப்பை முடிக்கிறார்கள். கொரியாவில் பையங் யாங்கில் 1952இல் நிறுவப்பெற்ற தேசிய சர்க்கஸ் பள்ளி, நான்காண்டு அடிப்படைப் பயிற்சியளிக்கிறது. அதன்பின் மாணவர்கள் தங்கள் வித்தைகளுக்கு மெருகேற்றுகிறார்கள்.

அங்கேரியில் புடாபஸ்டி லுள்ள சர்க்கஸ் பள்ளி, சோவியத் மாதிரியைப் பின்பற்றுகிறது. ஆனால், இதில் சேர்பவர்கள் பெரும்பாலும் நான்கு அல்லது ஐந்து தலைமுறைகளாகச் சர்க்கஸ் தொழில்புரியும் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இங்கு பயிற்சியளிக்கும் ஆசிரியர்கள் இளைவருமே முன்னாள் சர்க்கஸ் கலைஞர்கள் அல்லது களரிவித்தை வல்லுநர்கள். நாடக, நடனப்பள்ளிகளில்ேரும் மாணவர்களைப்போலவே, சர்க்கஸ் பள்ளி மாணவர்களும், 11வயதில் இப்பள்ளியில் சேர்ந்து 8ஆண்டுகள் படிக்கின்றனர் இப்படிப்பின் முதற்பாதியின் போது, பொதுப்பாடங்களிலும், பொதுப் பண்பாட்டிலும் பள்ளி இறுதிவகுப்புச் சான்றிதழுக்கு இணையான அடிப்படைக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. இரண்டாம் பாதியின்போது, மூன்றாண்டுகள் களரி வித்தைகளில் தொழில்முறைப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. பிறகு, தனிவித்தைகளில் சிறப்புப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இதில் மேலை நாட்டினரும் சேரலாம்.

பாரிசிலுள்ள கிரஸ் சர்க்கஸ் பள்ளியை இளைய அலக்சிஸ் கிரஸ் என்பவரும், சில்வியா மான் ஃபோர்ட் என்ற நடிகையும் சேர்ந்து 1972இல் நிறுவினர். இங்கும் பரம்பரை சர்க்கஸ்குடும்ப உறுப்பினர்களை பெரிதும் சேர்கின்றனர் இங்கு மாணவர்கள் ஓராண்டு அடிப்படைப் பாடங்களை பயின்று பின்னர், மூன்றாண்டுகள் தனி வித்தைகளில் சிறப்புப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள்.

பாரிசில், ஆன்னி ஃபிராட்டலின், பீட்டர் எட்டைக்ஸ் இருவரும் சேர்ந்து தேசிய சர்க்கஸ் பள்ளி என்னும் இன்னொரு பள்ளியை நிறுவியிருக்கின்றனர். (27ஆம் பக்கம் பார்க்க). இங்கு 16-25 வயதுடைய இளைஞர்கள் சேர்க்கப்படுகின்றனர். ஆறு வயதானவர்களுக்கு தொடக்கநிலை வகுப்புகளும் நடத்தப்படுகின்றன, முதலாண்டில் அடிப்படைப் பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. பின்னர் தொழில்நுட்பத் துறைகளில் (சாதனங்களை அமைத்தல், கலைத்தல், ஒளி-ஒலியமைப்பு) பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. பயணஞ் செய்யும் ஒரு சர்க்கஸ் குழுவில் நேரடிப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது மூன்றாண்டுகள் முடிந்ததும் மாணவர்கள் தெழில்முறைக் கலைஞர்களாகப் பணி தொடங்கலாம்.

கிழக்கு ஐதோப்பிய நாடுகளிலுள்ள சர்க்கஸ் பள்ளிகளின் முன்மாதிரியில் அமைந்த முதலாவது தொழில் முறை சர்க்கஸ் பள்ளி 1986இல் ஃபிரான்சில் நிறுவப்பட்டது. சாலோன்-சூர்-

(தொடர்ச்சி IV பக்கம் பார்க்க)

மோனிக்கா ஜே. ரெனவே கலிஸ் நாட்டவர்; விலங்குப் பயிற்சியாளரான இவ்வம்மையார் இதழாளராகவும், எழுத்தாளராகவும் மாறினார். 'லே கிரான் லிவர் த்யூ சிர்க' (கலை நூலகம், ஜென்வா, 1971) எனும் சர்க்கஸ் பற்றிய ஃபிரெஞ்சு கலைக் களஞ்சியத்தின் முக்கிய ஆசிரியரும் பதிப்புாளருமாவார். 'இல சிர்க்கோ ஏயில் கலோ மோந்தோ' (லாத்தர்ஸா, ரோம் 1985), 'ஷேயம் லே சர்க' (வால்ட்டின்ஸ் வெஸ்ட்டு.பாரிஸ், 1986) ஆகியவை இவருடைய வெளியீடுகளில் சில.

ஒளிப்படம்: பாட்ரிஸ் பூலியர் © சாஸ்மான், பாரிஸ்

ஒளிப்படம்: எ. ஏ. முனோ தெ பாப்பனோ, பாரிஸ்

அரங்கின் சுதந்திரம்

ஆனி ::பிராத்தலினி

“ஒரு கலை பிழைக்கவேண்டுமெனில், அதற்குப் பள்ளி தேவை”. மேலே: ஆனி ::பிராத்தலினியும், பியர் எத்தேயும் பாரிஸில் நிறுவிய தேசிய சர்க்கஸ் பள்ளியில் இளம் ஊசல் தண்டுக் கலைஞர் பயிற்சி பெறுகிறார்.

ஃபிராத்தலினி. இதுதான் எங்கள் இயற்பெயர். இத்தாலிய மொழியில் “குட்டிச் சகோதரர்கள்” என்பது இதன் பொருள். கராராவில் 1842 இல் பிறந்தவர் கஸ்டாவோ. அவர் தான் எங்கள் குடும்பத்திலிருந்து முதலில் சர்க்கஸில் சேர்ந்தவர். ஒரு சமயத்தில் சேர்வது போன்ற ஆர்வத்துடன் அவர் சேர்ந்தார். அவருக்கு நான்கு புதல்வர்கள் லூயி (1868-1909); பால்(1877-1940); ஃபிரான்ஸுவா (1879-1951); ஆல்பர்ட் (1886-1961). இவர்களில் மூத்தவர் இறந்ததும், எஞ்சியவர்கள் இணைந்து ஒரு “முவர் குழுவினர்” ஆனார்கள். இக்குழுவினர் தான் “ஃபிராத்தலினி சகோதரர்கள்” என்று புகழ்பெற்றனர்.

என் தந்தை பெயர் விக்டர்; அவர் பாலின் புதல்வர். என் தந்தையும் ஒரு களரி விளையாட்டுக் கலைஞர். அவர் களரி விளையாட்டுக் கலையினையும், காண்செர்ட்டினா, சாக்சு போன் போன்ற இசைக்கருவிகளை வாசிக்கவும் எனக்குக் கற்றுத் தந்தார். அவர் எனது ஒவ்வொரு பிறந்த நாளின்போதும் எனக்கு ஒரு

புதிய இசைக்கருவியைப் பரிசளிப்பார். இவ்வாறு அக்கார்டியன், வைப்ரோபோன், வயலின், பியானோ போன்ற இசைக்கருவிகளைப் பெற்றேன். இவை அனைத்தையும் வாசிப்பதில் தேர்ச்சி பெற்றேன். எனது 12ஆம் வயதில் பாரிஸில் மெட்ரானோ சர்க்கஸில் முதனமுதலாக நான் அரங்கேறினேன். சாக்சோ போன் வாசித்தவாறு, ஒரு நீலநிறக் கோளத்தைச் சமன்செய்து முன்னோக்கிச் சுழற்றும் வித்தையைச் செய்து காட்டினேன்.

ஆனால், எனது 20ஆம் வயதில் சர்க்கஸை மறந்துவிட விரும்பினேன். ஏனெனில், எனது இளமைக்கால சர்க்கஸ், எனது பெற்றோர்கால சர்க்கஸைப்போல் இருக்கவில்லை. என்னுடைய பாட்டனார் பால், உயரமான தொப்பியும், ஒற்றை மூக்குக் கண்ணாடியும் அணிந்து விதூஷகனாக மட்டும் தேர்நின்றார். ஆனால், நான் சர்க்கஸின் அனைத்துத் துறைகளிலும் தேர்ச்சிபெற வேண்டியிருந்தது. அப்போது போர் நடந்துகொண்டிருந்தது. சர்க்கஸ் காட்சிகள் நடைபெறவில்லை.

எனவே நான் சர்க்களிலிருந்து வெளியேறி ஒரு 'ஜாஸ்' இசைக்குழுவில் சேர்ந்தேன். சுமார் 15 ஆண்டுக் காலம் சர்க்கலை மறந்து, மேடைகளிலும், இசை அரங்குகளிலும், நாடகங்களிலும், திரைப்படங்களிலும் பாடகியாக இருந்தேன். ஆனால், இவற்றில் எதுவும் எனது எதிர் பார்ப்புக்கு இணங்க அமையவில்லை. அப்போதுதான் ஒரு சர்க்கல் பள்ளியைத் தொடங்கினால் என்ன என்ற எண்ணம் தோன்றியது. இந்த எண்ணத்திற்கு என்னிடம் முதலில் வித்திட்டவர் எனது பட்டனார் பால் ஆவார். எனது அனுபவ எல்லைகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு இது உதவும் என அவர் வலியுறுத்தி வந்தார்.

ஒரு கலை உயிர்வாழ வேண்டுமானால் அதைக் கற்பிக்க ஒரு பள்ளி இன்றியமையாதது. பயிற்சிப் பள்ளிகள் இருக்கும் இடங்களில் சர்க்கல் உயிரோடு இருப்பதுடன், நன்கு வளர்ந்தும் வருகிறது. 'எனவே, பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் ஜேக்துஹாமல் அளித்த ஊக்கத்தின்பேரில், நாங்கள் முதலில் 1971இல் தேசிய சர்க்கல் பள்ளிச் சங்கத்தை நிறுவினோம். பின்னர், 1974இல் பாரிஸ் இளைஞர் மையம் ஒன்றில் நாங்கள் ஒரு பள்ளியை நிறுவினோம்.

இந்தப் பள்ளிக்கு உடனடியாகவே பெரும் வெற்றி கிடைத்தது. இப்பள்ளியில் சுமார் 20 பேர் வருவார்கள் என எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், 600 பேர் வந்தார்கள். அவர்களுக்கு வகுப்புகளைத் திட்டமிட்டு நடத்த வேண்டியிருந்தது. இந்தப் பள்ளியில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள், தங்கள் துறைகளில் தாங்களே தேர்ந்த கலைஞர்களாகவும், கற்பிப்பதில் ஆர்வங்கொண்டவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும் என எண்ணினேன். பயிற்சி பெறும் இளைஞர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபோல் உயர்தரமுடையவர்களாக உருவாக வேண்டும் என்பதும், சிறந்த முறையில் செய்யப்படும் எல்லா வித்தைகளும் ஒரே மாதிரியாக மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் எனது குறிக்கோளாக இருந்தது.

நாங்கள் எங்கள் சர்க்கல் கூடாரத்தை 1977இல் பாரிசில் லாவில் லேபூங்காவின் அருகில் அமைத்தோம். எங்கள் முயற்சிக்கு உதவித்தொகை எதுவும் கிடைக்கவில்லை. அதனால், நாங்கள் சர்க்கல் ஓர் இன்றியமையாத கலை என்பதை மெய்ப்பிக்க

"ஒப்பனை மாறுவேடமன்று; அது ஒருவரின் ஆளுமையைக் காட்டுகிறது". மேலே: ஒருசில பெண் கோமாளிகளுள் ஒருவரான ஆனி ஃபிராத்தலினி தம் புகழ்மிகு கேலி ஆட்டத்திற்குத் தயாராகிறார்.

போராட வேண்டியிருந்தது. அதே ஆண்டில், 'தொழில் முறை சர்க்கல் பட்டயம்' வழங்கும் முதலாவது தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனமாக எங்கள் பள்ளி ஆகியது. 1985இல் ஃபிரெஞ்சுக் கல்வித் திட்டத்தில் அதிகார முறையில் சர்க்கலும் ஒரு பக்கியாக அமைந்தது.

இந்தப் பள்ளி கலைநுட்பம், தொழில்நுட்பம் என்னும் இருவகைப் பயிற்சிகளை அளிக்கிறது. தொழில் நுட்பத் துறையில், கூடாரக் கித்தான் துணியை எவ்வாறு ஒருங்கிணைப்பது, முனைகளை எங்கே அடிப்பது, கம்பங்களை எங்கே நடுவது, மற்றச் சாதனங்களை எவ்வாறு தயாரிப்பது என்ற நுட்பங்களை மாணவர்கள் கற்கிறார்கள். அடுத்து ஒரு கூடாரத்தை வடிவமைப்பதற்கும் அதை நிறுவுவதற்கும் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுகிறது. தச்சவேலை, உலோகப்பணி, ஒளி-ஒலி அமைப்புகள் ஆகியவற்றிலும் அவர்கள் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். மூன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்களுக்கு ஒரு தேர்வு நடத்தப்படுகிறது.

ஆனி ஃபிராத்தலினியின் 'கோமாளிக் காலணிகள்'. இவை "ஃபிராத்தலினி சகோதரர்கள்" எனப்படும் புகழ்மிகு முவருள் ஒருவரான பால் எனும் இவருடைய பாட்டனாருடையவை. அவர்கள் பாரிஸில் மெட்ரானோ சர்க்கலில் புகழ்பெற்றவர்கள்.

ஒளிப்படங்கள் 6 பெரீத் ஜூடு, பாரிஸ்

கலைநுட்பத் துறையில், நடனமும் களரி விளையாட்டுகளும் கட்டாயமானவை. மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு நிலையான விண் ஊஞ்சல், பறக்கும் விண் ஊஞ்சல், கம்பியில் நடத்தல், செப்பிடுவித்தை, அடிப்படை இசை, குதிரைச் சவாரிவித்தை கோமாளிக் கலை, வீழ்தடுப்புறை வித்தை ஆகியவற்றில் ஏதேனுமொன்றைச் சிறப்புப் பயிற்சிக்காகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பள்ளி படிப்பு முடிந்ததும் மாணவர்கள், ஒரு காட்சியை அமைத்தல், ஒரு பின்னணி இசையைத் தேர்வு செய்தல், ஆடையணிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தல், ஒளி-ஒலிகளை ஒழுங்கமைத்தல் காட்சிகளைத் தயாரிப்பது ஆகியவற்றில் பங்கு கொண்டு நேரடிப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள்.

இப்பள்ளியில் தற்போது 360 இளைஞர்கள் பயில்கிறார்கள். எட்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட 200 சிறுவர்கள் புதின, சனியன்று வந்து கற்கிறார்கள். சர்க்கல், களரி விளையாட்டுகள் மற்ற அனைத்து வித்தைகளுக்கும் அடிப்படையாகும். இந்தக் களரி விளையாட்டுகளை சர்க்கல் பள்ளியில் கற்றுக்கொள்வதற்குக் குறைந்தது மூன்றாண்டுகள் பிடிக்கும். 8-20 வயதைச் சேர்ந்த 300 மாணவர்களில் 5%பேர் முழுப்பயிற்சியையும் முடித்து உயர்ந்த தேர்ச்சி பெற்ற கலைஞர்களாவதில் வெற்றிபெறுகிறார்கள். இவ்வாறு எங்கள் பள்ளியில் உருவான ஒரு புதிய தலைமுறைக் கலைஞர்கள் இன்று உலகெங்கும் பல்வேறு சர்க்கல் குழுக்களில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அமெரிக்காவிலுள்ள 'பிக் ஆப்பிள் சர்க்கல்' என்ற குழுவும், கானடாவிலுள்ள 'சர்ச்சி கோலைஸ்' என்ற குழுவும் சொந்தமாக சர்க்கல் பள்ளிகளைக் கொண்டிருந்தபோதிலும், அவை எங்கள் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் தோன்றியனவேயாகும்.

ஆனி ஃபிராத்தலினி ஃபிரானஸ் நாட்டவர்; புகழ்மிகு சர்க்கல் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்; வித்தைகளில் பயிற்சி பெற்ற இவர் பாடகியாகவும், இசைவாணராகவும், நடிகையாகவும் மாறினார்; லூயி மால், ரெனே கிளேர், பியர் கிரானியர்-தெஃபர் ஃபெதரிக்கோ ஃபெலினி, பியர் எத்தே ஆகியோரின் திரைப்படங்களில் நடித்திருக்கிறார்; இவரும் பியர் எத்தேயும் பாரிஸில் நிறுவிய தேசிய சர்க்கல் பள்ளியை 1974 இலிருந்து நிருவகித்து வருகிறார்.

ஒளிப்படம் 'சாஹியர் த்யூ சினேமா', பாரிஸ்

2

3

திரைப்படத்தில் சர்க்கஸ்

1

ஒளிப்படம் 'சாஹியர் த்யூ சினேமா', பாரிஸ்

ஒளிப்படம் 'சாஹியர் த்யூ சினேமா', பாரிஸ்

லூயி லூமியர், ஷார்ஷ் மேலியே ஆகியோரின் தொடக்ககாலத் திரைப்படங்களிலிருந்தே சர்க்கஸ், திரைப்படங்களின் கற்பனை வளத்தை வளர்த்து வந்தது. இப்படங்களில் சார்லி சாப்ளின் புனைந்த புகழ்மிகு தெருச்சுற்றியின் முன்னோடியான சிறிய 'டிக்' (ஹாரி ரால்ஃப், 1868-1928) போன்ற கலைஞர் நடித்தனர். வால்ட்டிஸ்னியின் உயிர்த்துடிப்புள்ள கேலித் திரைப்படங்களிலும், குறிப்பாக 'டம்போ' (1941) விலும், செசில் பி டிமிலின் 'தி கிரேட்டஸ்ட் ஷோ ஆன் இயர்த்' எனும் அரிய திரைப்படத்திலும் சர்க்கஸ் இடம்பெற்றது. 1920களிலிருந்து உலகின் முக்கிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களை சர்க்கஸ் கவரத் தொடங்கியது. (1) சார்லி சாப்ளின் 'தி சர்க்கஸ்' (1928). (2) 'அட் தி சர்க்கஸ்' எனும் மார்க்ஸ் சகோதரரின் கேலிப்படம் (1939) (3) விம் வெண்டர்லின் 'டெர் ஹிமமல் யூப்ர் பெர்லின்' (1987; 'விங்ஸ் ஆஃப் டிசையர்'). (4) இங்மார் பெர்க்மனின் 'சிக்லர் னாஸ் ஆஃப் படம்' (1953; 'சாடஸ்ட் அண்டு டின்சல்').

அமெரிக்க மரபியல்பு

ஏ. எச். சாக்ஸன்

சர்க்கஸ் காட்சிக் கலை

ஐரோப்பாவில் போலவே அமெரிக்காவிலும் சர்க்கஸ் கலை குதிரைச் சவாரிச் சாகசங்களுடன் தொடங்கியது. விரைவிலேயே இதில் கோமாளிகளும், களி வித்தைக் கலைஞர்களும், கயிற்று வித்தைக்காரர்களும் சேர்க்கப்பட்டனர். அமெரிக்காவில் சர்க்கஸ் குழுவை முதற்கண் ஏற்படுத்தியவர் ஜான் பில் ரிக்கெட்ஸ் என்ற பிரிட்டிஷ் குதிரைச் சவாரிச் சாகசக் கலைஞர் ஆவார். இவர் இங்கிலாந்தில் சர்க்கஸ் குழுக்களில் பணியாற்றி வந்தார். இவர் 1790களில் ஃபிலடெல்ஃபியாவிலும், நியூயார்க் நகரிலும் சொந்தமாக நிரந்தர சர்க்கஸ் காட்சிக் கட்டிடங்களை எழுப்பினார். ரிக்கெட்ஸ் தமது சிறு குழுவினருடன் அமெரிக்காவிலும் காண்டாவிலும் பல நகரங்களில் சுற்றுப்பயணஞ் செய்தார்.

இதற்கிடையில், இதே சமயத்தில் வேறுசில கேளிக்கைக் குழுவினர் கப்பல்களில் கொணர்ந்த அயல் நாட்டு விலங்குகளுடன் நாடெங்கும் பயணஞ் செய்து காட்சிகள் நடத்தி வந்தனர். அந்தச் சமயத்தில் அமெரிக்காவில் விலங்குக் காட்சிசாலைகள் எதுவும் இல்லை. அதனால், இந்தக் காட்சிகளின் வாயிலாகவே, பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் சிங்கம், ஓட்டகம், யானை போன்ற அந்த நாட்டில் காணப்படாத வனவிலங்குகளைக் காணும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். இந்த விலங்குக் காட்சி உரிமையாளர்களின் விலங்குக் கூண்டுகளின் எண்ணிக்கை விரைவாகப் பெருகியது. அவர்கள் நியூயார்க் போன்ற நகரங்களில் நிரந்தரக் கட்டிடங்களைக் கட்டினார்கள். இந்நகரங்களில் குளிர்கால மாதங்களில் தங்கள் விலங்குகளின் கண்காட்சிகளை நடத்தினார்கள். வெதுவெதுப்பான பருவ நிலை நிலவியபோது அவர்கள் பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர். கித்தான் கூடாரங்களின்கீழ் கண்காட்சிகளை நடத்தும் எண்ணம் அவர்களுக்குத் தோன்றியது. இதன் மூலம் அவர்கள் செல்லுமிடங்களில் கட்டிடங்களை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொள்வதையும், பலகைக் கூண்டுகளை அமைப்பதையும் தவிர்க்க முடிந்தது. 1820 களில் தொடங்கிய இந்த முறையை அமெரிக்க சர்க்கஸ்கள் அனைத்தும் கையாளலாயின.

காட்சி தொடங்குமுன் "முதலைப் பெண்" ணை வந்து பார்க்குமாறு ஓர் இளம் நங்கை மக்களை அழைக்கிறாள். லாக்னி (ஃபிரான்ஸ்) 1959.

10,000 பேர் அமரும் மாபெரும் கூடாரங்கள்

எளிதில் தூக்கிச் செல்லக்கூடிய இந்தக் கூடாரங்களைச் சில மணி நேரத்திலேயே எளிதாக அமைத்து விடலாம்; அதேபோல் கலைத்துவிடலாம். இதை எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் வரும்படிய இடத்திற்கெல்லாம் செல்ல முடிந்தது. மூலை முடுக்குகளிலுள்ள சிறு நகரங்களுக்கு சென்று ஓரிரு காட்சிகளை நடத்தி வட்டு அடுத்த நாளே அடுத்துள்ள பெருநகரங்களில் காட்சியினைத் தொடர முடிந்தது. இந்தக் கூடாரங்கள் தோன்றிய பின்னர்தான் அமெரிக்கச் சுற்றுப்பயணச் சர்க்கஸ் குழுக்கள் தோன்றலாயின. இந்தக் குழுக்கள் பின்னர் 19ஆம் நூற்றாண்டில் "கூடார மாநகர்கள்" என்று அழைக்கும் அளவுக்குப் பிரம்மாண்டமான பரிணாமங்களுடன் விரிவடைந்தன. பத்தாயிரத்திற்கும் அதிகமானோர் அமரக்கூடிய "மாபெரும் கூடாரங்கள்" தோன்றின. விலங்குகளுக்கும், துணைக் காட்சிகளுக்கும், மற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கும் தனித்தனிக் கூடாரங்கள் அமைந்தன. கலைஞர்களுக்கும், பணியாளர்களுக்கும் ஆடையலங்காரக் கூடாரங்களும், சமையலறைக் கூடாரங்களும் அமைக்கப்பட்டன. இவை தவிர, சர்க்கஸ் வண்டிகளை இழுத்துச் செல்லும் நூற்றுக்கணக்கான குதிரைகளுக்காகவும், கொல்லர்களுக்காகவும், விலங்கு மருத்துவர்களுக்காகவும், வேறுபல நோக்கங்களுக்காகவும் கூடுதல் கூடாரங்களும் அமைக்கப்பட்டன.

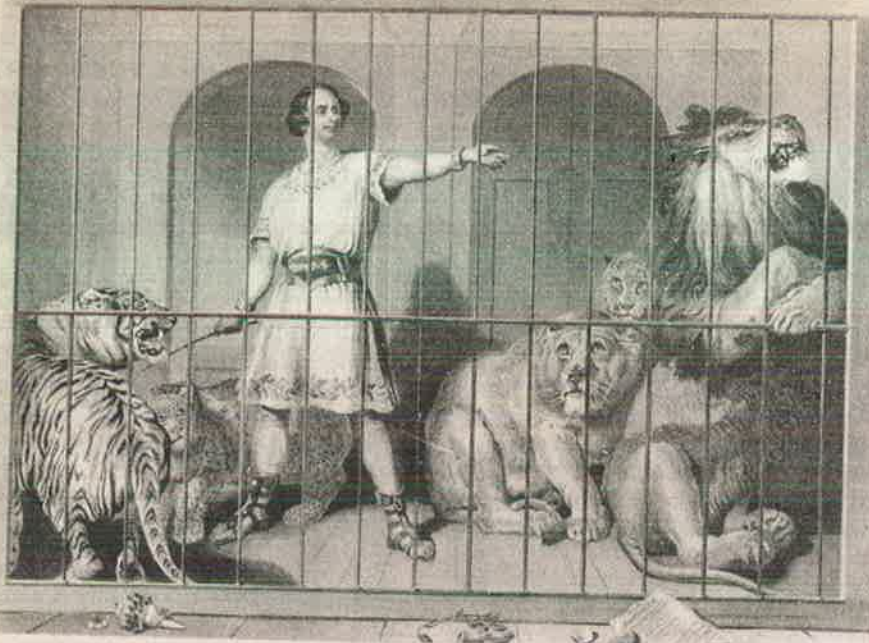
19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திவாக்கில் ஏராளமான சர்க்கஸ் குழுக்களில் விலங்குக் காட்சிகளும் இணைக்கப்பட்டன. 1830களில் ஐசக் வான் ஆம்பர்க் என்ற அமெரிக்கச் சிங்கப் பயிற்சியாளர் சிங்கங்கள் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த கூண்டினுள் துணிவோடு நுழைந்து வெளிவந்தார். இந்தச் சாதனையை உலகிலேயே முதலில் செய்தவர் என்ற புகழும்பெற்றார். இதைத் தொடர்ந்து, பல்வேறு ஐரோப்பிய நகரங்களிலும் அவர் இந்தச் சாதனையைச் செய்து காட்டினார்.

மூன்று வளைய அரங்கு சர்க்கஸ்

அமெரிக்காவில் சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சர்க்கஸில் மற்றொரு புதுமை புகுத்தப்பட்டது. சர்க்கஸ் குழுவினர் பிரம்மாண்டமான அரங்குகளை அமைத்தனர். இவற்றுள் சில திறந்தவெளியாக இருந்தன. இன்னும் சில கித்தான் கூடாரம் முடியதாகவோ, கண்

ணாடிக் கூண்டினால் முடியதாகவோ அமைக்கப்பட்டன. இவை பண்டைய ரோமானியச் சர்க்கஸுக்கும், அவற்றின் விளையாட்டுகளுக்கும் புத்துயிரளிப்பது போல் விளங்கின. இதற்கிடையில் அமெரிக்காவில் மற்றொரு முக்கிய முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டது. ஐரோப்பாவில் இருந்ததுபோல், அமெரிக்காவிலும் முதலில் சர்க்கஸ்களில் ஒரேயொரு வளைய அரங்கமே இருந்தது. 1870களில் அப்போது தலைசிறந்த கேளிக்கை நிபுணராக விளங்கிய பி. டி. பார்னம், சர்க்கஸ்துறையில் ஈடுபாடுகொண்டு, மிகச் சில ஆண்டுகளிலேயே "உலகிலேயே மிகப் பெரிய காட்சி" எனப் புகழ்பெற்ற சர்க்கஸை உருவாக்கினார். அவர் அமைத்த கூடாரம் மிகப் பெரியதாக இருந்தது. பார்வையாளர்கள் இருக்கையிலிருந்து எழுந்து நின்று காட்சிகளைப் பார்க்க வேண்டியதாயிற்று. இதனால் 1872இல் பார்னம் தமது கூட்டாளி வில்லியம் கூப்புடன் ஆலோசித்து, இரண்டாவது வளைய அரங்கினை அமைக்க முடிவு செய்தார். இதன் மூலம் ஒரே சமயத்தில் இரு அரங்குகளில் காட்சிகள் நடைபெற்று இரட்டைச் சர்க்கஸ் எனப் பெயர் பெற்றது. அதே சமயம், இந்த இரு அரங்குகளுக்கும் சுற்றுலாக்காக, பார்வையாளர்கள் இருக்கைகளுக்கு அருகாக மற்றொரு வளையப் பாட்டையினையும் அமைத்தார்கள். இந்த அரங்குகளில் பந்தயங்களும், அற்புத அணிவகுப்புகளும், புகழ்பெற்ற கலைஞர்களின் வெற்றிப் பலனிகளும் நடைபெற்றன. இந்த அமைப்புமுறை மக்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றது. எனவே, நாட்டிலிருந்த எல்லாச் சர்க்கஸ்களும் இரண்டாவது வளைய அரங்கினைச் சேர்த்துக் கொண்டன. போட்டியில் இவர்களை விஞ்சுவதற்காக பார்னமும் அவரது புதிய கூட்டாளி ஜேம்ஸ் பெய்லியும், தங்கள் கூடாரத்தின் வடிவளவை அதிகரித்ததுடன், அதில் ஒரு மூன்றாவது வளைய அரங்கினையும் 1881இல் சேர்த்தனர். இதன் மூலம் அமெரிக்க சர்க்கஸின் தனிச்சிறப்பியல்பாகிய "மூன்று வளைய அரங்கு" அமைப்பு முழுமையடைந்தது. ஆனால், இந்தப் பெயர்கூட இவருடைய சர்க்கஸ் வழங்கும் பல்வேறு கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் முழுமையாகக் குறிப்பதாகக் கருதமுடியாது. ஏனெனில், பார்னம் தமது சர்க்கஸில் மூன்று வளைய அரங்குகளையும், ஓர் அணிவகுப்புப் பாட்டையினையும் அமைத்ததுடன் நின்று விடவில்லை. இவற்றோடு, அரங்குகளுக்கிடையே தந்திரச் சைக்கிள் சவாரி, உருளைச்

ஒளிப்படம் டி. ஏ. ஹெச். சாக்ஸன், ஃபேர்ஃப்ரீல்டு அமெரிக்கா, கான், பதிப்புரிமை பெற்றது

சிங்கங்களைப் பழக்கும் அமெரிக்க ரான ஐசக் ஏ. வான் ஆம்பர் (1801-1865) 1830களின் இறுதியில் பிரிட்டனில் வனவிலங்குகளின் காட்சியை நடத்தியதை சர் எட்வின் லாண்ட்சியர் படமாகத் தீட்டினார். சிறிய நீண்டசதுரக் கூண்டைக் கவனிக்கவும். இன்று சர்க்களில் பயன்படும் வட்டவடிவமான "பெரிய கூண்டு" 19ஆம் நூற்றாண்டில் இறுதியில்தான் வரத் தொடங்கியது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்த சுற்றிவரும் அமெரிக்க சர்க்கள்களில் ஒன்றான ரிங்லிங் சகோதரர் சர்க்களின் தொடக்க காலக் கவரொட்டி.

கீழே: "டாம் தம்ப்" எனும் குள்ள யானையைக் காட்டும் பார்னம், பெய்லி சர்க்களின் கவரொட்டி. ஃபினியாஸ் டி. பார்னனையும் (1810-1891) அவருடைய பங்காளி ஜேம்ஸ். ஏ. பெய்லியையும் (1847 - 1906) இடப்பறம் காணலாம்.

ஒளிப்படம் டி. ஏ. ஹெச். சாக்ஸன், பாரிஸ்

ஒளிப்படம் ரோலண்ட் ஸ்டீவ்ஸ், டட்ரெக்ட்

சருக்கு போன்ற உறுதியான தளம் தேவைப்படும் வித்தைகளுக்காக இரு பெரிய மேடைகளையும், உயரத்தில் மூன்று வானூர்தி ஆட்டக் குழு வீனர் ஒரே சமயத்தில் வித்தைகளைச் செய்து காட்டுவதற்கான அரங்குகளையும் அமைத்தார். பார்னம் 1889-90 குளிர்காலத்தில் தமது இந்த பிரம்மாண்டமான சர்க்கல் குழுவுடன் லண்டன் சென்றபோது அதுவரை ஒரே வளைய அரங்கு சர்க்கலை மட்டுமே பார்த்திருந்த ஆங்கிலேயர்கள், இந்த மாபெரும் சர்க்கலைக் கண்டு மலைத்துப் போனார்கள். இது "நிகைக்க வைக்கிறது", "தினம் அடிக்கிறது", "நம்பவே முடியவில்லை" என்றெல்லாம் கிறையாய்வு வளர்கள் எழுதினார்கள். இது

ஒளிப்படம் டி. ஏ. ஹெச். சாக்ஸன் ஃபேர்ஃப்ரீல்டு, கான், அமெரிக்கா பதிப்புரிமை பெற்றது பிரிட்ஜ். பார்ட் பொது நூலகம், வரலாற்றுத் திரட்டுகள்

நகருக்கு வருகிறது சர்க்கஸ்

பார்னம் காலம் முதற்கொண்டு "அருங்காட்சி", அமெரிக்கச் சர்க்கஸ்களின் தனிச்சிறப்பியல்பாக இருந்து வந்துள்ளது. மாபெரும் அணிவகுப்பு பாட்டையில் குதிரைகளும், யானைகளும், அனைத்துக் கலைஞர்களும் இன்று அணிவகுத்துச்செல்கின்றனர். இந்தப் பாட்டையிலும், மூன்று வளைய அரங்குகளிலும் கண்கவரும் ஆடையணிகளுடன் கலைஞர்கள் வித்தைகளைச் செய்து காட்டுகிறார்கள்.

பார்னம் காலத்தில் சில சமயம் அரங்கின் ஒரு பக்கத்தில் சுமார் 100

மீட்டர் அகலமான உயர்ந்த மேடையும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த மேடையில், "நீரோ அல்லது ரோமின் அழிவு" போன்ற நாடகங்கள் நடந்தன. இந்தக் குறிப்பிட்ட நாடகத்தில் ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான நடிகர்களும் நடனக் கலைஞர்களும், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பாடகர்களும், இசைக் கலைஞர்களும், குழுவைச் சேர்ந்த வனவிலங்குகள் அனைத்தும் பங்குகொண்டனர். நீரோவின் அரண்மனையும், ரோம் நகரையும், ரோம் நகரம் எரிவதையும் சித்திரிப்பதற்கு ஏராளமான அலங்காரத் திரைகளும், காட்சி சோடனையும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

அமெரிக்கர்களுக்கு — குறிப்பாக கிராமப்புற மக்களுக்கு — தங்கள்

நகருக்குச் சர்க்கஸ் குழு வரும் நாள் ஒரு விழா நாளாகும். நகர வீதிகளில் இசைக் குழுவினரின் இசை முழக்கத்துடன் சர்க்கஸ் வண்டிகளின் அணிவகுப்பு நடைபெறும். குதிரைகளும், யானைகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஊர்வலமாகச் செல்லும்; சிங்கம், புலி, குரங்கு, ஓட்டகச் சிவிங்கி, போன்ற காட்சி விலங்குகளும். பார்ப்புகளும் தனி வண்டிகளில் கொண்டுசெல்லப்படும். வாணவேடிக்கைகளுடன் இந்த ஊர்வலம் முடிவடையும். சிலமணி நேரம் நடக்கும் சர்க்கஸ் காட்சிகளைக் காண ஏராளமான மக்கள் கூடுவார்கள். அந்தச் சிலமணி நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஓராண்டுக்கான கேளிக்கை கிடைத்துவிடும்.

பட்டாளங்கள் 5 டி. ஜான்ஸ்டா, நியூயார்க்

மேலே: ஏ.ஜி. பார்னஸ் சர்க்கஸுக்கு சொந்தமான 'யானை வண்டி' அமெரிக்காவில் விஸ்கான்சினியில் வர்க்கிப் பகுதியில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது உச்சியில்: ஓர் அமெரிக்க நகருக்கு சர்க்கஸ் தொடர்வண்டி வருகிறது. இப்பழைய காட்சி 1985இல் காட்டப்படுகின்றது

இளம் அமெரிக்க கலைஞன் அந்தனி காட்டோ வித்தைகள் செய்கிறான் 3

மூன்று இரயில் சர்க்கல்

இந்தப் பிரம்மாண்டமான காட்சிப் பொருள்களை அமெரிக்கா விலும் கண்டாலும் எல்லா நகரங்களுக்கும் கொண்டு செல்வதற்காக பார்னமும், அவரது சம காலச் சர்க்கல் குழுவினரும் விரைவிலேயே குதிரை இழுக்கும் வண்டிகளை விடுத்து, தங்கள் சொந்த இரயில் வண்டிகளைப் பயன்படுத்தலாயினர். இந்தப் பொருள்களை விரைவாக ஏற்றி இறக்கப் புதிய வழிமுறைகளையும் கண்டனர். இதனால், இக்குழுவினர் ஓர் ஊரில் அதிகாலையில் இந்தப் பொருள்களையெல்லாம் இறக்கி, வீதி அணிவகுப்புகளை நடத்தி, மாலையில் காட்சிகளையும் நடத்தி விட்டு, பின்னர் நேரத்தில் மீண்டும் அவற்றை இரயில் வண்டிகளில் ஏற்றுக்கொண்டு, இரவோடிவாக நூற்றுக்கணக்கான கி.மீ. தொலைவிலுள்ள இன்னொரு நகருக்குச் சென்று அடுத்த நாளே தங்கள் காட்சிகளை நடத்த முடிந்தது.

விளம்பரக்காரர்களும், சுவரொட்டிகளும் அங்கு சென்றுவிடும். பத்திரிகை விளம்பரதாரர்களும் முன்னதாகவே அங்கு தங்கள் பணியைத் தொடங்கி விடுவர். சர்க்கல் குழுவினர் தங்கு வதற்கான இடங்களை வாடகைக்கு அமர்த்தவும், கலைஞர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும், விலங்குகளுக்கும் உணவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவும் மற்ற முகவர்களும் சென்று விடுவார்கள்.

கும் உணவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவும் மற்ற முகவர்களும் சென்று விடுவார்கள்.

'அமெரிக்கரின் ஆப்பிள் பணியாரம்'

இந்த தூற்றாண்டில், அமெரிக்கச் சர்க்கல் பெரும்பாலான மரபு அம்சங்களை தொடர்ந்து நிறுத்திவைத்துக் கொண்டுள்ள போதிலும், சம காலத்து முன்னேற்றங்களால் மாறுதலடைந்துள்ளது. பார்னம் வழியில் தோன்றிய ரிங்லிங் சகோதரர்கள் குழு, பார்னம், பெய்லி குழு ஆகியவை நீங்கலாக, மற்ற சர்க்கல் குழுக்கள் அனைத்துமே இன்று உந்து வண்டிகள் வாயிலாகவே இடம்விட்டு இடம் செல்கின்றன, வீதி அணிவகுப்பு அடியோடு நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. பழைய அலங்கார வண்டிகள் மீண்டும் பயனுக்கு வந்துவிட்டன. பிரம்மாண்டமான கூடாரங்களும் மூன்று வளைய அரங்கு அமைப்புகளும் இன்றும் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன. இதிலுங்கூட இந்நாட்டின் மிகப்பெரிய சர்க்கல் குழுவாகிய ரிங்லிங் குழு ஒரு விதிவிலக்காக விளங்குகிறது. இக்குழுவினர் 1956இன் இறுதியில் கித்தான் கூடாரங்களுக்குள் காட்சிகளை நடத்துவதை விட்டு, இன்று ஒவ்வொரு வட அமெரிக்க நகரத்திலும் உள்ள நவீன எள்வினையாட்டரங்குகளில் காட்சி

நடத்தலாயினர். இதன் மூலம் சர்க்கல் குழுவினருக்குச் செலவு வெகுவாகக் குறைகிறது. மேலும், அவர்கள் ஆண்டுதோறும் 11 மாதங்கள் தொடர்ந்து காட்சிகளை நடத்த முடிகிறது. பார்வையாளர்களும் வசதியாக இருக்கையில் இருந்து காட்சிகளைக் காண முடிகிறது. பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிலவும் நிலைமை போலன்றி, அமெரிக்காவிலுள்ள சர்க்கல் குழுக்கள் ஓரளவுக்குச் சீரான நிதிவசதியுடன் இருக்கின்றன. ஏனெனில், இந்நூற்றாண்டில், திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி போன்ற ஏராளமான கேளிக்கைகள் போட்டிக்கு வந்துவிட்ட போதிலும், அமெரிக்கர்கள் சர்க்கல் கலையைத் தங்கள் 'ஆப்பிள் பணியார'மாகப் போற்றுகின்றனர்.

ஏ. ஹெச். சாக்ஸன்: அமெரிக்க நாடகம், சர்க்கல், பொழுதுபோக்குகள் பற்றி நூற்றுக்கு மேலான நூல்களும், கட்டுரைகளும் மதிப்புரைகளும் எழுதியுள்ளார். "தி லைஃப் அண்டு ஆர்ட் ஆஃப் ஆண்ட்ரூ டக்ரோ அண்டு தி ரொமானடிச் ஏஜ் ஆஃப் தி இங்கிலிஷ் சர்க்கல்" எனும் நூல் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்ற இவருடைய நூல்களுள் ஒன்று. இப்போது "பி.டி. பார்னம்: தி லேஜண்ட் அண்டு தி மேன்" எனும் வாழ்க்கை வரலாறு எழுதிவருகிறார்.

ரப்பர் மனிதன்

ஆல்:பிரட் மிக்கேல்

எகிப்தைச் சேர்ந்த சபீர் ஹமீத் ரம்மா மிகச் சிறந்த கழைக்கூத்துக் கலைஞர்; உடலைத் திருக்கி முறுக்கி உடற்பயிற்சிகளைச் செய்வதில் வல்லவர்; இந்நாட்டின் தேசிய சர்க்கல் குழுவில் முன்னணி வித்தை யாளர்களில் ஒருவராகத் திகழ்பவர். இவருடைய வல்லமை இவருக்கு உலகப்புகழ் தேடித் தந்திருக்கிறது. உடலில் எலும்பே இல்லாததுபோல் உடலைக் கோணல்மாணலாகத் திருகியும், முறுக்கியும், வளைந்தும், நெளிந்தும் அவர் செய்துகாட்டும் அற்புதமான உடற்பயிற்சி விளையாட்டுகள் அவருக்கு 'ரப்பர் மனிதன்' என்ற பெயரை ஈட்டித் தந்திருக்கின்றன.

எகிப்தில் பல சர்க்கல் குடும்பங்கள் உண்டு. இக்குடும்பங்கள் 17ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு அரபு நாடுகளில் கிராமந்தோறும், நகரந்தோறும் சென்று, தங்கள் விலங்குகளுடன், நபிகள் நாயகம் அல்லது மற்ற முஸ்லிம் புனிதர்களின் பிறந்தநாள் விழாக்களின்போது காட்சிகளை நடத்துவார்கள். ஆனால், ரம்மா இத்தகைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் அன்று, அவர் கிசாவில் குடியமர்ந்த ஒரு நாடோடிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரது குடும்பத்தினரில் பெரும்பாலோர் தையற் கலைஞர்கள். ரம்மா இளமையிலிருந்தே

மிகுந்த துடிப்பும், கைத்திறவல்லமையும் வாய்ந்தவராக விளங்கினார். இவர் தம் 13ஆம் வயதில் தன் குடும்பத்தைவிட்டுக் கழைக்கூத்துக் கலைஞராகப் பணிபுரிவதற்காக அலெக்சாண்டிரியா சென்றார். அங்கு ஏராளமான அயல்நாட்டுக் கழைக்கூத்துக் கலைஞர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் ஒரு ஜெர்மானியக் கலை

ஞரின் நட்பு ரம்மாவுக்குக் கிடைத்தது. அவருடைய உதவியால், தமது திறமைக்கு மெருகேற்றி வளர்ந்துக் கொண்டார். 1950இல் மூவர் கொண்ட ஜெர்மானியக் கழைக்கூத்து நாட்டியக் கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து ஜெர்மனிக்குச் சென்றார். ஜெர்மனியிலிருந்து ஈராண்டுகளுக்குப் பிறகு எகிப்து திரும்பிய ரம்மா, கழைக்கூத்துக் கலையில், கோமாளிக் கலையினையும் இணைத்துப் புதிய பாணியை உருவாக்கினார். நடன அரங்குகளிலும், விழாக்களை நடத்துப் பள்ளிகளிலும், பல்வேறு தனியார் சர்க்கல் காட்சிகளிலும் அவர் தமது இந்தப் பாணியை அரங்கேற்றினார்.

"எகிப்திய தேசிய சர்க்கல்" என்ற குழுவில் சேர்ந்தார். இக்குழுவினரின் முதற்காட்சி 1964இல் அரங்கேறியது. இக் காட்சிகள் மக்களிடையே பெரும் புகழ் பெற்றன.

இன்று எகிப்திய தேசிய சர்க்கல் குழு நைல் ஆற்றின் கரையிலுள்ள கிசாவில் நிரந்தரமாக இயங்கி வருகிறது. இதில் ரம்மாவுடன் வேறுபல ஆகாய ஊஞ்சல் ஆட்டக் கலைஞர்களும், மாயவித்தை வல்லுநர்களும் பணிபுரிந்து வருகின்றனர்.

ஆல்:பிரட் மிக்கேல் எகிப்தியர்; எகிப்திய தொலைக்காட்சி நிறுவன செய்தித் திரைப்படத் துறைத் தலைவர். சூயஸ் கால்வாய் (1975), நிழல் நாடகங்கள் (1983), லெர்தியின் 'ஐடா' இசைநாடகம் (1987) போன்றவை இவருடைய தொலைக்காட்சித் திரைப்படங்கள்.

உடல் வளைக்கும் எகிப்திய வித்தை யர் சபீர் ஹமீது ரம்மா

சரிப்படம் உரு. எல். ஷார்ம, பாரிஸ்

தலைகீழ் உலகம்

மானுவல் பெரரா

“சர்க்கஸ்’ எனும் சொல் ஹோமரின் ‘ஒடிசி’யில் வரும் ‘சர்சி’ எனும் மந்திரவாதியின் பெயரிலிருந்து வந்திருக்கலாமல்லவா?” மேலே: “ஒடிசியனின் தோழர்களை சர்சி பன்றிகளாக மாற்றுகிறான்.” இதை தீட்டியவர் ஆம்ஸ்டர்டாமில் பிறந்த ஒலியரும் படவிற்பனையாளருமான ஜாஸ்பர் தெ ஈசாக் (இறப்பு 1654, பாரிஸ்)

‘சர்க்கஸ்’ எனும் சொல்லின் வேர்ச் சொல்யாது? வட்டவடிவமான எனப் பொருள்படும் ‘சர்க்குலர்’ எனும் ஆங்கிலச் சொல்லிலிருந்து இது தோன்றியிருக்கலாம் என்பது பொதுவான கருத்து. ஏனெனில் ரோமானிய விளையாட்டுக்கூடம் முதல் இன்றுள்ள ‘சர்க்கஸ்’ கூடம் வரை வட்டவடிவான அரங்காகவே இருந்துவருகின்றது. ‘சர்சி’ எனும் பெயரிலிருந்து இச்சொல் தோன்றியதாக நான் கருதுகிறேன். ஹோமரின் காவியமான ஒடிசி’யில் ஒடிசியனின் நண்பர்களைப் பன்றிகளாக மாற்றும் மாயக்காரி சர்சி ஆவாள். சர்க்கஸ் விளையாட்டுகளைக் குறிக்கும் லத்தீன் சொல்லான ‘சர்சென்சஸ்

இதற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றது. ஏனெனில் இன்றைய சர்க்கஸ் விளையாட்டுகளை அன்று மாய வித்தைகளாகத் தோன்றின.

ரோமானியர் முதலில் ஆஃப்ரிக்காவில் ஒட்டைச்சிவிங்கியைப் பிடித்த போது, அதை ஒட்டகத்திற்கும் சிறுத்தைக்கும் பிறந்த கலப்பினமாகக் கருதினரெனப் பிளினி கூறுகிறார். ஏனெனில் அதில் புள்ளிகள் இருந்தன. ரோமானிய கேளிக்கை அரங்கில் அது மல்லர்களைக் கொல்லக் கூடும் என்று அவர்கள் கருதினர். அவர்கள் திங்கிலைழக்காத அவ் விலங்கை அவ்வரங்கில் ஆரவாரத்துடன் கொன்றனர்.

சர்சி, ஒட்டைச்சிவிங்கி பற்றிய

ஒளிப்படம் டீ.கே.சீ.பார்வாக்காரியினிட், பெரம்பலூர், கவிமணிவாந்த

15, 16ஆம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பிய ஒலியர்கள் கோமாளிகளையும் விகடர்களையும் வரைந்தனர். மேலே: டச்சு மனிதநலக் கோட்பாட்டாளர் எராஸ்மஸின் "இன் பிரெய்ஸ் ஆஃப் பாலி" எனும் நூலின் 1515ஆம் ஆண்டுப் பிரதியின் ஒர்ப்பகுதியில் ஜெர்மானிய ஒலியர் இளைய வறான்ஸ் ஹெரீல்பெய்ன் தீட்டிய கோமாளியும் அவனது சின்னமும்.

இக் கதைகளுக்கு ஒரு பொதுவான, தவறான மையக்கருத்து உள்ளது. அதாவது மனிதர் பன்றிகளாக மாற்றப்படுகின்றனர்; ஒட்டைச் சிலிங்கி கொடிய விலங்காகக் கருதப்படுகின்றது. இரண்டிலும் ஒருவியப்புட்டும் காட்சியைத் தோற்றுவிப்பதற்காக இயற்கை விதி மாற்றப்படுகின்றது. இயல்புக்கு மாறானதைக் காட்டுவதே சர்க்கஸ் விளையாட்டாகும். பறவைபோல் குதிப்பது தானே கரண விளையாட்டு? தன் மடமையினால் நம்மைச் சிரிக்கவைக்கும் அல்லது அழச்செய்யும் போலி தானே கோமாளி.

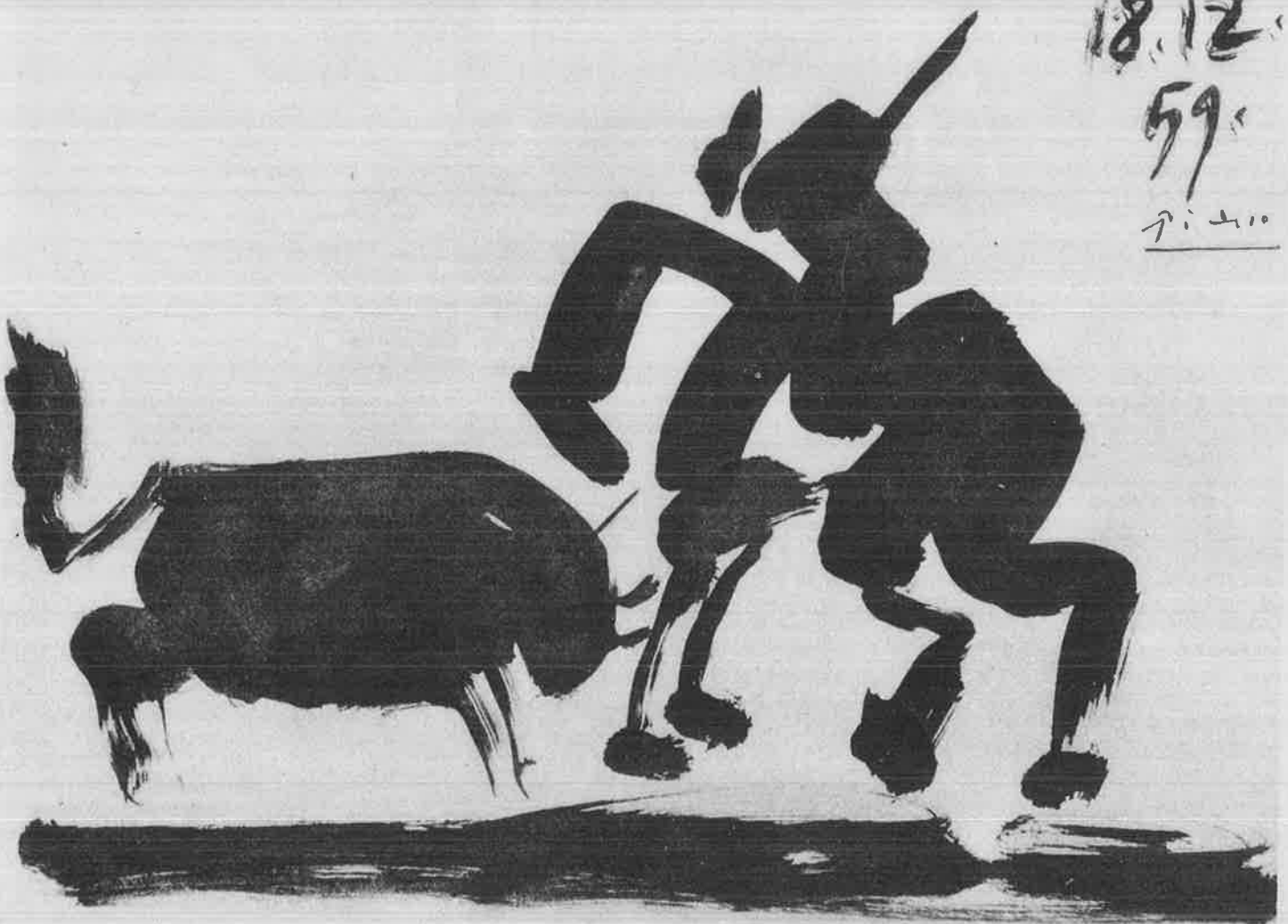
தலைகீழான உலகே சர்க்கஸ் விளையாட்டு. இயல்புமீறியது, விசித்திரமானது, திகைப்பூட்டுவது, ஏன் நமக்கு அறைகூவலாக அமைவது எல்லாமே அதில் இடம்பெறும். இது மேல்நாட்டு இயல்பு மட்டுமல்ல; உலக முழுவதும் இவ்விளையாட்டுகளைக் காணலாம்.

சீனா முதல் ஸ்பெயின் வரை, மங்கோலிய மன்னன் குப்தா கான் காலமுதல் ஸ்பானிய அரசன் (அறிவார்த்த) 10ஆம் அல்ஃபோன்ஸ் காலம் வரை எல்லா நாடுகளிலும், எல்லா அரண்மனைகளிலும் சோதிடர், மாயவித்தையாளர், கோமாளிகள், கழைக்கூத்தர், விளையாட்டு விலங்குகள், பாணர் ஆகியோர் இருந்துவந்துள்ளனர். ஒவ்வோர் அரசவையும் ஒருவகை விளையாட்டரங்காக இருந்துள்ளது. முசு முடியணியும் நடனங்களில் மக்கள்

அணிந்திருந்த வேடிக்கை ஆடைகளும், ஜெர்மானிய கூலிப்படைகளின் உடைகளும், பர்கண்டியரின் புடைத்த சட்டைக்கைகளும் கோமாளித் தொப்பிகளும் இதற்குச் சான்றாகும். ஜோஹான் ஹூய் சிங்கா, ஜூல்ஸ் மிஷேல்ட் ஆகிய வரலாற்றறிஞர்கள் சில நவநாகரிக அவைகள் பற்றி விவரிக்கின்றனர். அங்கே பறக்கும் பொம்மைகள், பேரிடிபோல் முழங்கும் கருவிகள், கரடிகளின்மேல் சவாரி செய்யும் குள்ளர்கள், யானை மீது அமர்ந்த அராபியர், மார்பிலிருந்து மதுபாயும் மாதின்சிலை, பன்லீரைச் சிறுநீராகக் கழிக்கும் சிறுவனின் சிலை, 28 ஆசைவாணரடங்கிய பணியாரம் ஆகிய காட்சிகளைக் காண முடிந்தது. முதலாம் ஃபிரான்சுவா மன்னர் வழங்கிய குளோ லூசே மானிகையில தங்கியிருந்த வியோனார்டோ டா வின்சி அங்கு நடைபெற்ற விருந்தின்

"காளையுடன் போரிடுதல் ஒரு சர்க்கஸ் விளையாட்டே. அதை கிரீட் தீவின் மினோட்டார் எனும் விலங்கின் புராணத்தில் காணலாம். ஆகவேதான் பிக்காஸோவின் ஒலியங்களில் பல எழுத்துகள், கோமாளிகள், கூத்தர்கள் உள்ளனர். இது அதே கருத்தின் பிரதிபலிப்பு. கீழே: 'எருதுடன் போரிடும் வீரன்; பிக்காஸோவின் நீர்வண்ண ஒலியம்.

ஒளிப்படம் டீ.கே.சீ.பார்வா, 1988

18.12.
59
7:40

பெல்ஜிய ஓவியர் ஜேம்ஸ் என்சர் (1860-1949) தீட்டிய "போலி" எனும் எண்ணெய் ஓவியத்திலுள்ள இளிக்கும் முகமுடிகள்.

போது விருந்தினரைக் களிப்பூட்டுவ தற்காக ஓர் இயந்திரச் சிங்கத்தை அமைத்திருந்தார்.

விளையாட்டரங்கில் துன்ப, இன்பக் காட்சிகள் கலந்திருக்கும், எடுத்துக்காட்டாக, ஈஸ்கி லஸுன் சாவு ஒரு விளையாட்டாகும். ஒரு கழுத ஓர் ஆமையைத் தூக்கிப் பறந்து செல்லும்போது, அதன் ஓட்டை உடைப்பதற்காக அதைக் கீழே போடுகிறது. அது தூங்கும் கவிஞனின் தலையில் விழுகின்றது. இதனால் பெருங் கிரேக்க துன்பியல் நாடகாசிரியரின் உயிர் மாய்ந்த போதிலும், இது வேடிக்கை நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. ஆமை ஓர் ஏவுகணையாக மாறியிருந்தால் இது சர்சியின் தந்திரமாக இருக்கலாம். ஆனால் இது எலியாட்டிகளின் தத்துவம்போலும், சார்லி சாப்ளி னின் நகைத்துணுக்கு போலும் இருக்கின்றது.

காளைப் போரின் குருதிபடிந்த களம் மட்டும் ரோமானிய விளையாட்டரங்கை இன்று நினைப்பூட்டுகிறது. காளைப் போர் ஒரு சர்க்கல் விளையாட்டு, அது கிரீட் தீவின் புராணக் காளையான மினோட்டார் கதையில் தொடங்குகிறது. காளையுடன் போரிடுவோர் போன்று ரோமில் மல்லர் சிங்கத் துடன் போரிட்டனர். ஆகவே தான் பிக்காசோவின் ஓவியங்களில் ஏராளமான எருதுகளும், கழைக்கூத்தரும், கேலிச்சூத்தரும், உள்ளனர். இவை எல்லாம் ஒரே கருத்தின் பிரதிபலிப்பாகும். காளைப் போர் புரியும் வீர

னின் ஆடை கோமாளியின் உடையையும், அவனது மாவுபோன்ற வெண் முகத்தையும் நினைப்பூட்டுகிறது.

தூக்குத் தண்டனை பெற்றோர் அணியும் மேலாடையும் தலையணியும் தாம் சமய விசாரணை மன்ற காலத்தில் எரிந்த தீயை இன்று நினைப்பூட்டுகின்றன, இந்த உடைகளுக்கும், 200 ஆண்டுகளுக்குப் பின் கியாண்டோ மெனிக்கோ டியப்போலோ தீட்டிய புல்சினெல்லோ ஓவிய உருவங்களின் ஆடைகளுக்கும் ஒரு வியத்தகு ஒற்றுமை இருக்கின்றது. கூம்பு வடிவான இத்தொப்பி ஒரு காலத்தில் அடங்காமல் கிளர்ந்தெழும் சிறுவர் அணிந்த மூடனின் தொப்பியைப் போலிருக்கின்றது. அநியாயமாக எள்ளி நகையாடப்படும் இத்தொப்பியையே இன்றும் கோமாளிகள் அணிந்து கொண்டு அரங்கினுள் நுழைகின்றனர். ரசவாதியின் தொப்பி ஃபிரெஞ்சு குடியரசின் கூம்பு வடிவத் தொப்பியானது போல், சமயக் கொள்கைகளை எதிர்த்தோரின் கூம்புத் தொப்பியும் கோமாளியின் தொப்பியானது. இங்கும் துன்பியல் இன்பியலுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது.

விசித்திரமானவையே எப்போதும் சர்க்கல் விளையாட்டின் முக்கிய இயல்பாக உள்ளன. இவற்றைப் பேராலய நீர்த்தாரைக் குழாய்களின் விசித்திர வடிவங்களிலும், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் சித்திர விலங்கியல் நூல்களிலும் காணலாம். இவை

முறையே காவ்டி, போர்ஜெஸ் ஆகியோரின் படைப்புகளில் அழியாமல் நிலைபெற்றுள்ளன. சர்க்கல் விளையாட்டுகளில் இடைக்காலக் கூர்மாடக் கலை, புத்தெழுச்சிக் கலை, விசித்திரக் கலை, கற்பனைக் கலை ஆகியவற்றின் இயல்புகள் உள்ளன. அவற்றில் பண்டைக் காலக் கலை இயல்புகள் இல்லை ஏனெனில் அதன் நகைச்சுவை உணர்வில் அமைதியில்லை. அதில் ஃபாவஸ்டனின் மாய இயல்பு மேலோங்கியுள்ளது. ஆகவே அது ஜெர்மானிய இலக்கியத்தில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது.

இடைக் காலத்தில் சர்க்கல் விளையாட்டு எனும் கருத்தே மறைந்து விடும்போல் தோன்றியது. ஆயினும் இவ்வருங்கலை அழிவினின்று தப்பியது. திருச்சபையின் சமய நாடகமும், அரசவைகளின் உலகியல் சடங்குகளும் ஒருவகை விளையாட்டாக இருந்தன. இவற்றிற்கிடையே எங்கும் காணப்பட்ட தெருக் களியாட்டம் தடுக்க முடியாததாக இருந்தது. இந்த இடைக்காலக் களியாட்டத்தில் விளையாட்டு நிறைந்திருந்தது. இதை மூத்த பீட்டர் புருசுவின் "ஃபைட் பிட்வீன் கார்னிவால் அண்டு லென்ட்" டிஸ் காணலாம். 15ஆம் நூற்றாண்டின் மனிதப் பண்பாட்டியலாளரான செபஸ்டியன் பிராண்டின் "தி ஷிப் ஆஃப் ஃபூல்ஸ்" எனும் உருவக் கவிதையினால் உந்தப்பெற்ற ஹிரோனிமஸ் பாஸ்கும் ஆல்பிரக்ட் டியூரரும் களியாட்டங்களையும் விளையாட்டுகளையும் பற்றிய ஓவியங்கள் தீட்டினர்.

நூல்கள்

தொப்பியும் மணிகளும் அணிந்து, சுழதைக் காதுகளுடன் தடிகளையும் கொடிகளையும் ஆட்டிக் கொண்டிருக்கும் கோமாளிகளை "சாட்டீஸ்" எனும் இடைக்கால ஃபிரெஞ்சு அங்கத நாடகங்களிலும் காண்கிறோம்.

சிரிப்பைப் பழித்து அழுகையைப் போற்றிய அந்நாளில் கிறிஸ்து பிறப்பு விழா, மூவரசர் விழா போன்ற சமய விழாக்காலத்தில் சிரிப்புத் தெய்வம் மாறுவேடத்தில் உலவியது புதுமை, மறைமெய்யம்மை பற்றிய நாடகங்களிலும், மடமை பொறுத்துக்கொள்ளப்பட்ட விழாக்களிலும் சிரிப்பு தோன்றியது. பிறகு அது கடல் கடந்து அமெரிக்கா சென்றது. அங்கு அரசர்கள் விழா கொண்டாடப்பட்டது. ஆஃப்ரிக்க அடிமைகள் புதிய உலகிற்குக்கொண்டுபோன முரசொலியும் யோருபா நடனமும் சர்க்கஸ் விளையாட்டு உணர்வின் பிரதிபலிப்பாகும். இது உயோனியாவின் அஞ்ஞானத்துக்கேற்ற உணர்ச்சித் துடிப்பாக இருந்தது. மறுமலர்ச்சிக் காலத்தின் உச்சகட்டத்தில் சவனரோலா 'ஆரவாரத்தை அழிக்கும்' முயற்சியில் இதை எதிர்த்தார்.

போட்டிப் பந்தயங்களில் ஓரளவு சர்க்கஸ் விளையாட்டைக் காணலாம். ஓரளவு காமப்பற்றுள்ள குதிரைப் பந்தயக் காட்சிகள் பண்டைய குதிரைப் பந்தயத்தையும் மல்லர் சண்டையையும் காட்டின. இடைக்கால நுண்ணோவியங்களிலும் விளையாட்டுணர்வைக் காணலாம். அவற்றில் தலைவணியும் அகன்ற முக்காரும் அணிந்த தேவதை போன்ற அணங்குகள் இன்றைய சர்க்கஸ் கூடாரம் போன்று வண்ணக் கொடிகளுடைய கூடாரங்களினூடே திரிகின்றனர். பாரிஸிலுள்ள குளுனி அருங்காட்சியகத்திலுள்ள ஒற்றைக் கொம்புக்குதிரை தீட்டிய ஓவியத்திரைகள் இவ்வுணர்வுக்கு அரிய எடுத்துக்காட்டாகும். அவற்றுள் ஒன்றில் பறவைகள், முயல்கள், குரங்குகள், நாய்கள், சிங்கங்கள் சூழ ஒரு மங்கை பல் வண்ணக் கூடாரத்திலிருந்து வெளியே வருகிறாள்

அவள் இறதகளுள்ள தலைப்பாகை அணிந்திருக்கிறாள், அவள் சுல்தானின் மனைவிபோல் அல்லது "ஆயிரத்தோர் இரவுகளு"க்கேற்ற பாம்பாட்டிபோல் இருக்கிறாள்.

சர்க்கஸும் திரைப்படமும் ஒன்றிற்கொன்று தொடர்புடையன. 18ஆம் நூற்றாண்டிலேயே திரைப்படம் ஃபிரெஞ்சு சந்தைகளில் மக்களைக் கவர்ந்தது. திரைப்படம் தொடக்கத்தில் சர்க்கஸ், ஆடலகம், இசைமன்றம் ஆகியவற்றின் காட்சிகளைப் பெரிதும் தழுவிருந்தது. சர்க்கஸ் கலையாகவோ, விளையாட்டாகவோ ஏதென்ஸாகவோ ஸ்பார்ட்டா வாகவோ இல்லாமல் கலையார்வத்திற்கும் உடலாற்றலுக்குமிடையே அசைந்தாடிக்கொண்டிருந்தது. இதுவே அதன் வன்மையாகவும் மென்மையாகவும் இருந்தது.

நிலாவில் குழிகள் உள்ளன. தொலைவில் அவை திறந்த சர்க்கஸ் அரங்குகள்போல் தோன்றுகின்றன. ஒருவேளை விரைவில் ஒரு நாள் அவற்றுள் ஒன்றில் பல கோல்களுக்குச் செல்லும் குழு தோன்றலாம். சர்க்கஸைப் பெரிதும் விரும்பிய ஸ்டீவன் ஸ்பீல்பர்கின் திரைப்படங்களிலுள்ள வியத்தகு அதிசயங்களை அங்கு நாம் காணக்கூடும். முப்பரிமாணக் காட்சி, லேசர் கதிர்கள், கணிப்பொறியியல், ஒளிநார்கள், ஆற்றல் அலைவீச்சுக் கொள்கை ஆகியவை பிளினியின் ஓட்டைச் சிவில்கியை ஈஸ்கிலவரின் ஆமையாக மாற்றக்கூடும். ஒருவேளை அத்தகைய வித்தை சர்க்கஸ் விளையாட்டுகளுக்கு முழுச் சுதந்திரம் அளிக்கலாம்.

மானுவல் பெரெரா கியூபா நாட்டு உதாசிரியர். இதழாளர். 'எல் கமந்தாந்த வெளனோ' "எல் ருசோ" ஆகிய இவருடைய நெடுங்கதைகள் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. நிகராக வாபற்றிய இவருடைய அறிக்கைகள் 'குரோ-நிக்காஸ்' எனும் தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளன. இவர் இன்று யுனெஸ்கோவில் கியூபாவின் நிரந்தரப் பிரதிநிதி.

சர்க்கஸ் அண்டு அலைடு ஆர்ட்ஸ்: எவோர்ட்டு பிப்ளியாகிரூ:பி. (4 தொகுதிகள்) ரேமண்ட் டீல் ஸ்டாட் 1958 - 1971.

எஸ்ட் ஆர்ட்ஸ் சர்க்கஸ்: அந்தனி ஹிப்பிஸ்லி கோக்ஸ், இவான்ஸ் பிரதர்ஸ், லண்டன், 1951. ஆர்க்கன், புக்ஸ், ஹாம்டன், காண், அமெரிக்கா, 1980.

தி லைஃப் அண்டு ஆர்ட் ஆஃப் ஆண்ட்ரூ டக்ரோ அண்டு தி ரொமாண்டிக் ஏஜ் ஆஃப் தி இங்கிலிஷ் சர்க்கஸ்: ஏ. ஹெச். சாக்ஸ், ஷூஸ்ட்ரிங் பதிப்பகம், ஹாம்டன், காண், அமெரிக்கா, 1978.

பிக்டேரியல் ஹிஸ்டரி ஆஃப் தி அமெரிக்கன் சர்க்கஸ்: ஜான், அலிஸ் றிராண்ட், ஏ. எஸ். பார்னஸ் அண்டு கம்பெனி, நியூயார்க், 1957.

தி ஹிஸ்டரி ஆஃப் தி சர்க்கஸ்: நிக் கொலாஸ் பெண்ட்லி; மைக்கில் ஜோசப், லண்டன், 1977.

சர்க்கஸ்! ஆவன் வைக்ஸ், ஜூப்பிடர் புக்ஸ், லண்டன் 1977.

எ ஹிஸ்டரி ஆஃப் தி சர்க்கஸ்: ஜார்ஜ் ஸ்பெய்ட். டான்டிவி அச்சம், லண்டன். ஏ.எஸ். பார்னஸ் அண்டு கம்பெனி, சான்டியாகோ, 1980

லா மெர்வெல்லஸ் ஹிஸ்துவார் ந்யூ சிரீக்: ஹென்றி தேத்தார் 1947 எல். ஆர் தோவன் எழுதிய அதிகாரத்துடன் திரும்பவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஜூலியார்ட், பாரிஸ், 1978

- சுலாஹிலி: டெமினோ ருத்தாயே பெசிப்வா (தார்-எஸ். ஸலாம்)
- ஃபிரெய்லி: ஃபிரெயுரிக் போட்டர் (பாரிஸ்)
- கிரேடோ-செர்ப, மாகிடோனியன், செர்போ-கிராட் ஸ்லோவேன்: பஸிடர் பெர்க்கோலிக் (பெல்கிரேட்)
- சினம்: ஷென் குவோஃபென் (பீகிங்)
- பல்கேரியன்; கோரன் கோட்சேவ் (சோஃபியா)
- கிரீக்: நிக்கோலஸ் பாபாஜியார் ஜியோ (ஏதென்ஸ்)
- சின்களம்: எஸ். ஜே. சுமனசேகரா பண்டா (கொழும்பு)
- ஃபின்லிஷ்; மார்ஜட்டா அக்சேனன் (ஹெல்சின்கி)
- ஸ்வீடிஷ்: லினா ஸ்வென்சன் (ஸ்டாக்ஹோம்)
- பாஸ்க்: குருட்ஸ் லாரனகா (சான் செபாஸ்தியன்)
- தாய்: சாவித்திரி சுவனசத்தித் (பாங்க்காங்)
- வியத்நாமியன்: தாவோ துங் (ஹனாய்)
- பாஸ்டோ: நரீர் செஹாம் (காபூல்)
- எல்லாக் கடிதங்களும் பிரதம ஆசிரியர் ரிக்கே எழுதப்படவேண்டும்

யுனெஸ்கோ கூரியர், மாதந்தோறும் வெளியிடப்படுகிறது பதிப்புரிமை அல்லாத தனிப்பட்ட படங்களையும் கட்டுரைகளையும் 'யுனெஸ்கோ' கூரியலிருந்து எடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்டது என்ற அறிவிப்புடன் இதழ் தேதியைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம், அவ்வாறு வெளியிட இதழின் மூன்று பிரதிகள் ஆசிரியருக்கு அனுப்பப்படவேண்டும், ஆசிரியர் பெயருடன் கூடிய கட்டுரைகளைத் திரும்பப் பிரசுரிக்கும்போது அதில் ஆசிரியர் பெயர் இடம் பெறவேண்டும். பதிப்புரிமை அல்லாத புகைப்படங்கள் வேண்டுவோருக்கு அனுப்பித் தரப்படும், கேட்டுப் பெறாத கட்டுரைகளைப் போதிய தபால் தலை இல்லாமல் திருப்பியனுப்ப இயலாது ஆசிரியர் பெயருடன் கூடிய கட்டுரைகள் அவரது கருத்தை வெளியிடுவதாகும். யுனெஸ்கோ கூரியர் ஆசிரியர்களின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. துணை தலைமை ஆசிரியர்: ஒவ்வொரு ரோடல் நிர்வாக ஆசிரியர்கள்: ஆங்கிலம்: ரோல் மால்சின் கரோலின் லாரன்ஸ் (பாரிஸ்)

ஸ்பானிஷ்: ஃபெர்னான்டெஸ்-ஃபிரேஸ்கிஸ்கோ ஸாண்ட்ரால் (பாரிஸ்)

ரஷ்யன்: நிக்கோலாய் குஸ்டெட்சோ ஜெர்மன்: வெர்னர் மெர்க்னி (பெர்ன்)

அராபிக்: அப்தல் ரசீத் எலசாகுக் மஹமுதி (கெய்ரோ)

ஜப்பானிஷ்: செய்சிரோ காலிமா (டோக்கியோ)

இத்தாலியன்: மரியே கெய்டேட்டி (ரோம்)

ஹிந்தி: ராமபாபு சர்மா (டெல்லி)

ஹிப்ரூ: அலெக்ஸாண்டர் பரோய்டே (டெல்-அவிவ்)

பெர்சியன்: சதோ வெனினி (டெஹ்ராடூன்)

டச்சு: பல் மோரென (ஆண்ட்வேர்ப்)

போர்த்துக்கீஸ்: பெனடிக்க்டோ சில்வா (ரியோ டி ஜெனீரோ)

துர்க்கியன்: மெஃப்ரா இல்கசார் (இஸ்தாம்புல்)

உருது: ஹக்கீம் முஹம்மது சையத் (கராச்சி)

கட்டலான்: ஜோன் காரிரோஸ் மார்ட்டி (பார்சிலோனா)

மலேசியா: அனீஸா ஹம்ஸா (கோலாலம்பூர்)

கொரியன்: பைக்கியாங் (சியோல்)

(ஏழாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

னார்கள். ஓர் உத்தரத்தில் சாகசங்கள் செய்வதற்குப் பதிலாக, ஒரு மாபெரும் கைகாட்டிக் கையை அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். உயரத்தில் கட்டிய கம்பியைக் கிடைமட்டமாகக் கட்டுவதற்குப் பதிலாகச் சாய்வாகக் கட்டி அதில் சாகசங்கள் செய்தார்கள்.

வேலையாட்கள்போல் அங்கிகள் அணிந்த சிலர் சில சாதனங்களின் உறுப்புக்களை அரங்கினுள் கொணர்ந்து நம் கண்முன் இணைப்பார்கள் பிறகு அவர்களே தங்கள் அங்கிகளைக் களைந்தெறிந்துவிட்டு, அதே கருவிகளில் சாகசங்களைச் செய்யத்தொடங்குவார்கள். இந்தச் சாதனங்களை அவர்கள் மரங்கள் போன்றும், விமானம் போன்றும் அலங்கரித்துக் கொண்டுவந்து வியப்பிலாழ்த்துவதும் உண்டு.

இந்தச் சாதனங்களையடுத்து, ஆடையணிகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இந்த ஆடைகள், வித்தைகளைச் செய்துகாட்டுவதற்கு வசதியாகவும், அந்த வித்தைகளின் மதிப்பினை மேம்படுத்தும் வகையிலும் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். இன்று ஒவ்வொரு வித்தைக்கும் ஏற்ற பொருத்தமான உடைகளைக் கலைஞர்கள் அணிந்து கவர்ச்சியாகத் தோன்றுகிறார்கள். வானூர்திச் சவாரிச் சாகசங்கள் செய்வோர் அதற்கேற்ற சீருடையை அணிகிறார்கள். சிலர் சிலப்பு, வெள்ளை, பச்சை நிற ஆடைகளை அணிந்து அங்கேரியக் குடியானவர்கள்போல் தோன்றுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்த உடை குதிரைக்கும் சவாரி வீரருக்குமிடையே வேற்றுமையைக் காட்டும். அது இயல்பாக இருக்காது. இயல்பாகத் தோன்றும் உடைகளே நல்லது.

எனது கருத்துகள் பத்தாம் பசலிக் கொள்கையைப் பிரதிபலிப்பவை எனச் சில வாசகர்கள் கருதலாம். வானளாவும் சுழல் சக்கரங்களைக் கொண்ட அலங்காரக் காட்சி சோடனைகளும், இசைக்குழுவின்ரும் 'சர்க்கஸ்' குழுவினர் அங்கம் இல்லையா என வினவலாம். ஆமாம் அவர்களும் சர்க்கஸ் குழுவின் அங்கம் தாம். ஆனால், ஒன்றை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வீததைச் சுற்றிப்பிடித்திருப்பது பட்ச சட்டமேயாகும். சட்டத்தை ஒவியம் பிடித்திருப்பதில்லை. ஒரு காட்சிக்கு அற்புதக் காட்சி சோடனைகள் தேவைதான். ஆனால் அந்தச் சோடனைகள் மட்டுமே காட்சியாகி விடாது. சர்க்கசை உருவாக்குவதற்கான அடிப்படை விதிகளையும், அது உலகெங்கிலும் எல்லா வயதினையும், எல்லாப் பிரிவினரையும், எல்லா வர்க்கத்தினரையும் கவரும் ஒரு பன்னாட்டுப் பொழுதுபோக்குக்கலையாக எவ்வாறு திகழ்கிறது என்பதையும் மட்டுமே இங்கு நான் விளக்கியுள்ளேன்.

(ஒன்பதாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

1950களில், ஹின் ஏக்கின் என்ற சைக்கிள் வித்தைக் கலைஞர் "ஒரு சைக்கிள் கோமாளி" என்ற வித்தையைப் புகுத்தி, நகைச்சுவை விருந்தளித்தார்.

காலால் சமன் செய்யும் மற்றொரு பயனடைய வித்தை இன்றும் நகையாடப்படுகிறது. சங் மரபினர் ஆட்சிக் காலத்திய ஜூ-ஜிம்-பு என்ற எழுத்தாளர், கலைஞர்கள், புட்டிகள், தட்டுகள், கலயங்கள், கடிகாரங்கள் ஆகியவற்றைக் காலால் சமன் செய்து குறித்து விவரித்திருக்கிறார். ஒரு கழைக்கூத்துக் கலைஞர் தன் காலால் ஒரு எட்டு வயதுக் குழந்தை, ஒரு மேசை, ஒரு மரச் சம்மட்டி, ஒன்பது பட்டிகள் கொண்ட ஓர் ஏணி ஆகியவற்றைச் சமன் செய்து காட்டுவதை சிங் மரபினர் ஆட்சிக் காலத்திய (1616-1911) பெங் ஷிவாங் என்பவர் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார். இக்காலத்திய ஓவியங்களில் இந்தக் காட்சி சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சீனக் கழைக்கூத்துக் கலைஞர்கள், மற்றக் கலை வடிவங்களிலுள்ள சிறந்த உத்திகளைக் கையாண்டு புதிய வித்தைகளை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இவற்றுள் சில நடன அபிநயங்களை இணைத்துள்ளன. காண்க மாகாணத்திலுள்ள குகைக் கோயில்களில் காணப்படும் புத்தச் சுவரோவியங்களில் இந்த உருவங்கள் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. விளையாட்டுத் துறையிலிருந்து கம்பத்தில் ஏறும் உத்தியும், வளைய உடற்பயிற்சியும் கிடைமட்டக் கம்பி உடற்பயிற்சியும் இதில் புகுத்தப்பட்டுள்ளன. 1930களில் விற்குற பலகையில் குதிக்கும் உத்திகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. பின் புறமாகக் கரணமடித்து ஆறு ஆள் உயரப் பிரமிடு அமைப்பின் உச்சியில் நிற்பதற்கு இந்த உத்தி பயன்படுகிறது. இதற்கு மிகச்சிறந்த தேர்ச்சித்திறன்கள் தேவை.

(பதினைந்தாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இங்கு, அமெரிக்க எழுத்தாளர் ஹென்றி மில்லர் குறிப்பிட்டதுபோல் ஒரு கோமாளி 'விதியின் பகடைக் காயாக' அலைப்புறுகின்றான்.

பெரிய, வசதிபடைத்த பன்னாட்டுச் சர்க்கஸ் குழுமங்களில், கோமாளிகள் கிழிந்ததாகத் "தோன்றும்" ஆடைகளை அணிந்துகொள்ள வேண்டும். அவனுடைய தொப்பியும், காலணியும்கூட பழையனவாகக் காட்சிதர வேண்டும். ஆனால், இந்த வகைச் சர்க்கஸ் குழுவில், காட்சி இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் இரவிலும் பகலிலும், கோமாளிக்குக் கந்தல் உடைதான். அது ஒப்பனை ஆடை அன்று; ஏழ்மையின் சின்னம். கோமாளி அடிவாங்குகிறான்; உதை வாங்குகிறான்; முகத்தில் காரி உமிழ்ப்படுகிறான். முடச் செயல்களுக்காக ஏச்சவாங்குகிறான். அவன் குருடன் போல் நடக்கிறான். சுவரில் முட்டிக் கொள்கிறான். மற்றவர்கள் சொல்வதைக் காதில்வாங்காததுபோல் நடிக்கிறான். சொல்வதைப் புரிந்து கொள்ளாததுபோல் விழிக்கிறான். அவன் ஒரு முட்டாளாக இருக்கிறான்; அவனை இன்னொரு முட்டாளர் சுரண்டுகிறான். இவ்விரு முட்டாள்களும் சமுதாயத்தையும், ஆட்சியாளர்களையும் சித்திரிக்கின்றனர். கோமாளியின் தொப்பியில் இன்னொருவன் நீரை நிரப்புகிறான். அவன் உட்காரப்போகும்போது நாற்காலியை இழுத்து, அவன் கீழே விழும்படி செய்கிறான். இதைப் பார்த்துக் குழந்தைகள் சிரிக்கின்ற

னர். கோமாளியின் அவலம் அவர்களுக்கு நகைப்பாக இருக்கிறது. பெரியவர்க்கூட சிரிக்கின்றனர். ஏனெனில், அந்தக் கோமாளியிடம் அவர்கள் தங்கையே காண்கின்றனர். இன்னொருவனைப் போக்கிரியாக, தீயவனாக, ஆணவம் பிடித்தவனாக அவர்கள் கருதுகின்றனர். எனவே அவனுடைய செயல்கள் அவர்களுக்குச் சிரிப்பூட்டுவதில்லை.

இக்குழுவின் நிகழ்ச்சிகளுக்கு அச்சடித்த நிகழ்ச்சி நிரல்கள் இல்லை சில சமயம் அனுமதிச் சீட்டுகள்கூட இருப்பதில்லை. வாயிலில் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு உள்ளே விடுகிறார்கள். ஆனாலும், இந்த வகை சர்க்கஸ் ஏழைமக்களுக்கு ஞாயிறு மாலையில் கிடைக்கும் மலிவான பொழுது போக்காக அமைகிறது. எனவே, ஞாயிறன்று அவர்கள் தவறாமல் இந்த சர்க்கசைப் பார்க்க அவர்கள் குழுமுகிறார்கள். ஏனெனில், அடுத்த நாள் காலையில் அவர்களும் ஆதிக்கவாதிகளின் அடிக்கும் உதைக்கும், ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் ஆளாக வேண்டியிருக்கும். அவர்களும் முடிவற்ற கயிற்றில் நடப்பது போல் தட்டுத்தடுமாறி நடக்க வேண்டியிருக்கும்.

(பதினெட்டாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இறுதியில் அவன் மாறாத சோகச் சுவையுடன் அரங்கின் நுழைவாயிலை நோக்கிச் செல்கிறான். அரங்கின் தலைவன், அவனிடம் திரும்பிவந்து வணங்கிச் செல்லுமாறு கூறுகிறான். ஆனால், அந்தச் சோக இளைஞன் தனது கலை எவ்வையும் மகிழ்வித்திருக்கும் என நம்பவில்லை. எனவே "முடியாது" எனத் தலையசைக்கிறான். பின்னர், அவனுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் பார்வையாளர்கள் பெருத்த கரவொலி செய்கின்றனர். அடுத்து அவன் சிரித்த முகத்துடன் தோன்றும்போது, பார்வையாளர்கள் இன்னும் அதிகமாகக் கைதட்டி அவனை வரவேற்கின்றனர்.

ஒரு புதிய வித்தையில் வல்லமை பெறும்போது அல்லது ஒரு தனிவகைத் தந்திரத்தைச் செய்துகாட்டும் போது எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. ஆனால், அரங்கில் எந்த ஒரு வித்தையினையும் தனி வித்தையாகச் செய்துகாட்டுவதில்லை. எப்பொழுதும் அதனை அந்தப் பாத்திரத்திற்குப் பொருத்தமானதொரு கதையுடன் இணைத்தே செய்துகாட்டுவேன்.

கயிற்றுத் தவ்வாட்டத்தை நின்று கொண்டு செய்வதுதான் வழக்கம். இதனைப் படுத்துக்கொண்டு செய்தாலென்ன என்று ஒருவர் ஒருமுறை என்னிடம் கேட்டார். உடனே அந்த வித்தையினைப் பழகலானேன். ஆனால், இந்த வித்தையை எனது நிகழ்ச்சியில் இணைப்பதற்குப் பொருத்தமான வாய்ப்பு நெடுநாட்கள் வரைக் கிடைக்கவில்லை. கயிற்றுத் தவ்வாட்டம் குழந்தைகள் மிகவும் விரும்பும் ஒரு விளையாட்டு. ஆனால், படுத்துக்கொண்டு செய்யும் இந்தத் தவ்வாட்டத்தை எவ்வாறு புகுத்துவது?

திடீரென எனக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. அரங்குத் தலைவர், காட்சியின்போது போக்கிரி

லயோனியா தவ்வாட்டம் ஆடுவது கண்டு ஆத்திரங்கொண்டு, அவனது கயிற்றினைப் பறித்துச் சென்றுவிடுவார். ஆனால், லயோனியா எப்போதும் வேறொரு கயிற்றினை வைத்திருப்பான் அதனையும், இன்னொன்றையும் கூட அரங்குத்தலைவர் பறித்துச் சென்றுவிடுவார். அரங்குத்தலைவர், லயோனியாவின் சட்டை, கால்சட்டைப் பைகளை ஒவ்வொன்றாகச் சோதனையிட்டு வேறு கயிறு ஒளித்துவைத்திருக்கிறானா என்று பார்ப்பார் ஒன்றும் இராது, இந்தச் சோதனை பார்வையாளர்களிடமிருந்து பெரும் சிரிப்பை வரவழைக்கும். அரங்குத்தலைவரின் தலைமறைந்ததும் தன் தொப்பிக்குள் ளிருந்து ஒரு கயிற்றை லயோனியா உருவிக்கொள்வான். பார்வையாளர்களின் நகைப்பொலியால் அரங்கமே அதிரும்.

ஆனால் அந்தோ பரிதாபம்! இந்தக் கயிறு மிகவும் குறுகலாக இருக்கும். இதை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது? ஏமாற்றத்துடன் பெருமூச்சு விடும்போது, ஒரு எண்ணம் தோன்றும். படுத்தவாறே கயிற்றுத் தவ்வாட்டம் செய்யத் தொடங்குவேன். அரங்குத் தலைவர் என்னிடம் கோபத்துடன் நெருங்கும் போது, கயிற்றை உடனே எனது கழுத்துப்பட்டைத் தொங்கல்போல் சுற்றிக்கொண்டு, வாளுததைப் பார்த்தவாறே சென்றுவிடுவேன்.

சாமர்த்தியமாகச் சமாளிப்பது ஒரு தனிக்கலை. இதில் எங்கள் அற்புதக் கோமாளிக் கலைஞர் சுரண்டாஷ்கைதேர்ந்தவர். முன்னரே ஒத்திசை செய்யப்பட்ட சாமர்த்தியச் சமாளிப்புத்தான் சிறப்பாக அமையும். எனினும் சில சமயம், எதிர்பாராத ஒரு நிலைமையில் இத்தகைய சமாளிப்பினைச் செய்யநேர்வதுண்டு.

ஒரு நாள் எனது நிகழ்ச்சிகளைச் செய்துகாட்டிக் கொண்டிருந்தேன். நிகழ்ச்சி முடியுந்தறுவாயில் திடீரென அரங்குத் தலைவர் என்னிடம் வந்து 'சமாளி' என்று காதைக் கடித்துச் சொன்னார். இதற்கு, 'திரைக்குப்பின்னால் ஏதோ சிக்கல்; அடுத்தகாட்சியை உடனே தொடங்க முடியாது; ஏதாவது செய்து பார்வையாளர்கள் கவனத்தை நான் ஈர்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்' என்று பொருள். ஆனால், என்னிடம் குத்திரக்கோலோ, தொப்பியோ இல்லை. ஓர் ஒலிபெருக்கியை மட்டும் கொண்டுவந்துவைத்துவிட்டு அரங்கு நிருவாகி சென்றுவிட்டார்.

ஒலிபெருக்கி அருகில் சென்றேன். என்ன செய்வதெனத் தெரியவில்லை. திடீரென ஒரு யோசனை உதித்தது. ஒரு பெரிய பேச்சாளனைப்போல் பாவித்துக்கொண்டு பேருரையாற்றப்போவதுபோல் கம்பீரமாக ஒலிபெருக்கியினைப் பிடித்துக்கொண்டு உரையாற்றத் தொடங்கினேன். வாயிலிருந்து ஒரு வார்த்தைகூட வெளிவரவில்லை. ஒலிபெருக்கி பழுதாகி விட்டது. அதில் தட்டினேன்; ஊதினேன்; பயனில்லை. இப்போது என்ன செய்வது? 'கம்பியில் காலால் மிதி' என்று ஒரு குரல் காதிில் ஒலித்தது. போலிஅசைவுகள் மூலம் பார்வையாளர்கள் கவனத்தைத் திசைதிருப்பும் தந்திரம் நினைவுக்கு

வந்தது. ஒலிபெருக்கியைத் தூக்கி விளக்கொளிக்கு அருகே காட்டினேன். பார்வையாளர்கள் மேலே பார்த்தார்கள். அப்போது நான் மறைமுகமாக மின் கம்பியின்மீது நடந்துசென்றவாறே அதில் பழுது எங்கு என்று கண்டறிந்து காலாலேயே சரிசெய்துவிட்டேன்.

மின்கம்பியிலிருந்து காலை எடுத்தேன். ஒலிபெருக்கியைத் தட்டினேன் அது வேலை செய்தது. மீண்டும் ஒரு பேச்சாளனைப்போல் பேசுவதற்கு ஆயத்தமானேன். ஆனால் மேடை கூச்சம் என்னைப் பீடித்துக் கொண்டது. ஒரு சொல்கூட வெளிவரவில்லை. பயத்தால் உடல் எல்லாம் வியர்த்துக் கொண்டியது. அரங்குத் தலைவர் இருந்த பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தேன். அவர் ஊக்குவிப்பது போல் சைகை காட்டினார். எனக்குப் பயமாக இருப்பதாக நான் சைகையில் காட்டினேன். என்னை அறியாமல் ஒலிபெருக்கியை எனது மார்போடு சேர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டேன். அப்போது திடீரென ஒரு எண்ணம் தோன்றி, ஒலிபெருக்கியை ஒரு விரலால் தட்டினேன். அரங்கு முழுவதும் எனது இதயத் துடிப்பு 'டக், டக்' என எதிரொலித்தது. பிறகு, அரங்குத் தலைவரின் மார்பில் அந்த ஒலிபெருக்கியை வைத்து 'பூம், பூம்' என்ற ஒலி அவரது இதயத்திலிருந்து வருமாறு செய்தேன். பார்வையாளர்கள் அதிர்வேட்டுப்போல் சிரித்தார்கள். அந்தக் கணத்தில் சிக்கல் தீர்ந்துவிட்டது எனச் சைகை வந்தது. நான் சிரிப்பொலி கரையும் போது அரங்கிலிருந்து மறைந்தேன்.

இந்தத் தற்செயல் நிகழ்ச்சியை மேலும் சீர்திருத்தி அருமையான நகைச்சுவைக் காட்சியாக அமைத்தேன். அரங்குத் தலைவரின் இதய ஒலி மட்டும் ஏன் வேறுபட்டு ஒலிக்கிறது என்பதைக் கண்டறிய முயல்வதுபோல் நடத்தேன். அவரது இதய ஒலி மெல்லமெல்ல ஒலித்து இறுதியில் நின்றவிடுவதுபோல் செய்தேன். பரபரப்புடன் அவரது இதயம் இருக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க முயல்வேன். ஒலிபெருக்கியை உடலின் அனைத்து உறுப்புகளிலும் வைத்துப் பார்ப்பேன். ஒருபயனும் ஏற்படாது. கடைசியாக, அவரது கண்களைப் பிதுக்கிப்பார்த்துவிட்டேன், நம்பிக்கை இழந்ததுபோல் அழத்தொடங்குவேன். அப்போது, அரங்குத்தலைவர் சிரித்துக்கொண்டே, இதயத்தை இடது மார்புப்பக்கம் பார்க்கவேண்டும் என்பார். நானும் ஒலிபெருக்கியை அவரது மார்பில் வைத்து, இதய ஒலி சீராகக் கேட்பதைக் கேட்டதும், நிம்மதியாகக் குழந்தை போல் துள்ளிக் கூத்தாடுவேன்.

(இருபத்தியாறாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மார்பே என்ற இடத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ள தேசிய சர்க்கலை 'மைய மேல் நிலைப்பள்ளி' என்னும் இந்த நிறுவனத்தில், ஃபிரான்சிலிருந்தும் பிற நாடுகளிலிருந்தும், 16 வயதான மாணவர்கள் போட்டித் தேர்வு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இங்கு கற்பிக்கப்படும் நான்காண்டுப் படிப்பு, ஒவ்வொன்றும் ஈரரண்டுகள் கொண்ட இரு நிலைகளை உடை

யது. முதல் நிலையில், மாணவர்கள் தங்கள் சொந்தத் திறன்களையும் ஆற்றல்களையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு ஊக்கமளித்து, அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பொருத்தமான சிறப்புத் துறைக்கு வழிகாட்டப்படுகிறது. மூன்றாம் ஆண்டில் சிறப்புத் துறையில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு, நான்காம் ஆண்டில் அவர்கள் கற்ற வித்தைகளுக்கு மெருகூட்டப்பட்டு, நேரடிப் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது. முதல் தேர்வினை 370 பேர் எழுதினார்கள். இவர்களில் 25 பேர் தேர்வு பெற்றார்கள். அந்த 25 பேரில் 19 பேர் இரண்டாம் ஆண்டுப் படிப்பை தொடர்ந்தார்கள்.

வட அமெரிக்காவில் சில சர்க்கல் பள்ளிகள் உள்ளனர். இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு சர்க்கல் குழுவின் ஆதரவிலேயே இயங்குகிறது. கேய்கேரோன் 1983-இல் காண்டலின் ஒரு தனியார் சர்க்கல் பள்ளியை நிறுவினார். இது அங்குள்ள 'சர்க்கு-சோலைல்' என்ற பள்ளியுடன் நெருங்கி ஒத்துழைத்து இயங்கி வருகிறது.

நியூயார்க்கிலுள்ள 'பிக் ஆப்பிள் சர்க்கல்' என்ற நிறுவனமும், அதனுடன் இணைந்த நியூயார்க் சர்க்கல் கலைப்பள்ளியும் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறுவப்பட்டன. இந்தப் பள்ளியை டொமினிக் ஜானடோ என்ற ஃபிரெஞ்சுக்காரர் நடத்துகிறார். இங்கு 9-13 வயதுடைய குழந்தைகளுக்கு தினமும் இரண்டு மணி நேரம் சர்க்கல் வித்தைகளில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பயிற்சிக்குப் பிறகு உயர்நிலைப் பயிற்சிக்கு அவர்கள் செல்லலாம்.

சீனாவில், பெரிய சர்க்கல் நிறுவனங்கள் என்று எதுபில்லை. சர்க்கல் குழுக்கள் பெரும்பாலும் ஒரே இடத்திலேயே இருக்கின்றன. எனினும், சர்க்கல் பள்ளிகளுக்கு இணையாகப் பயிற்சியளிக்கவல்ல களரிவித்தைக் குழுக்கள் உள்ளன. இந்தக் குழுக்களில் தலையாயது 'சீனக்களரி வித்தைக் குழு' ஆகும். இது 1950-இல் சோங்குவா குழுவினரால் நிறுவப்பட்டது.

சீனாவில் இன்று சுமார் 130 தொழில்முறை அரசுக் குழுக்கள் உள்ளன. இவற்றில் 11,000-க்கும் அதிகமான கலைஞர்கள் பணிபுரிகிறார்கள். சீன சர்க்கல் கலையில் மாய வித்தைகளும், குரல் மாற்றிப் பேசுவதும் முக்கிய அம்சங்களாகும். 1981-இல் சீன களரிக் கலைஞர்கள் சங்கம் நிறுவப்பெற்றது. இதில் கேளிக்கைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள எவரும் உறுப்பினராகச் சேரலாம். இதன் தலைவராக இருப்பவர் ஒரு பெண். எக்தியா ஜூஹூவா என்ற அம்மையார் ஒரு முன்னாள் களரிக் கலைஞர். அவர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இருக்கிறார். சீனாவில் களரிக் கலைக்கு மிகுந்த மதிப்பு அளிக்கப்படுகிறது. அங்கு உயர்திறன் வாய்ந்த சர்க்கல் கலைஞர்கள் உருவாகி வருகிறார்கள். சீனாவிலும், ரஷியாவிலும், சர்க்கல் கலைஞர்களுக்கு மிக உயர்ந்த சமூகத் தகுநிலை அளிக்கப்படுகிறது.

தமிழில்: இரா. நடராசன்

ஒளிப்படம் © ஜூசில், பாரிஸ்

“காட்சியின் இறுதியில் மக்களுக்கு என்ன சொல்வாய்?”
 “அன்பார்ந்த மிமில், மக்களுக்கு என்ன சொல்வாய்? போய் வருகிறேன் என்பாய் அல்லவா?”
 “இல்லை பூலிகோ போய் வருகிறேன் என்று சொல்வதில்லை; அடுத்த முறை பார்ப்போம் என்பேன்!”

எமில் ரெக்கோர்தியர் (1890-1946), “பூலிகோ” எனப்படும் அல்ஃபோன்ஸ் பூலிகோ (1878-1957) எனும் இரு ஃபிரெஞ்சு கோமாளிகளின் உரையாடல். “ஹிஸ்துவார் இல்லஸ்திரே தெ சர்க்கே பார்சியன் தியர் எ தோஷூர் துயி” பால் ஏட்ரியன் பதிப்பகம், பாரிஸ், 1957 (இப்போது கிடைப்பதில்லை).

(Form IV, Rule 8)

1. Place of Publication	Madras	5. Editor's Name	M. Mohammed Mustafa (Manavai Mustafa)
2. Periodicity of its Publication	Unesco Courier-Tamil Monthly	Nationality	Indian
3. Printer's Name	B. Venugopal Reddy (Prasad Process P. Ltd.)	Address	Southern Languages Book Trust 18, East Spurtank Road, Chetput, Madras-600 031.
Nationality	Indian		
Address	Chandamama Buildings Vadapalani, Madras-600 026.	6. Name and Address of individuals who own the newspaper and partners of shareholders holding more than one percent of the total capital.	Southern Languages Book Trust, 18, East Spurtank Road, Chetput, Madras-600 031.
4. Publisher's Name Address	Southern Languages Book Trust 18, East Spurtank Road chetput Madras-600 031.		

I hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Date : 28-2-1988

(Sd.) M. Mohammed Mustafa

Publisher

